

Tirsdag den 11. december 2012 (D)

1

33. møde

Tirsdag den 11. december 2012 kl. 13.00

Dagsorden

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren og ministeren for sundhed og forebyggelse om danske familieværdier.

Af René Christensen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 06.12.2012).

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til statsministeren om det kommende EU-topmøde.

(Hasteforespørgsel).

Af Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Adelsteen (DF), René Christensen (DF), Christian Langballe (DF) og Mikkel Dencker (DF).

(Anmeldelse 11.12.2012).

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme og jordfordelingsloven. (Nedlæggelse af jordbrugskommissionerne og oprettelse af nye jordfordelingskommissioner m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 11.10.2012. 1. behandling 02.11.2012. Betænkning 28.11.2012. 2. behandling 06.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget. (Behandling af sprøjteoplysninger m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 11.10.2012. 1. behandling 02.11.2012. Betænkning 28.11.2012. 2. behandling 06.12.2012).

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler. (Gennemførelse af ændringsdirektiv om supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 04.12.2012).

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af lov om renter ved forsinket betaling m.v., lov om erstatningsansvar og lov om forsikringsaftaler. (Gennemførelse af direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner og ændring af rentesatsen i visse formueretlige love).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 04.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af lov om behandling af personoplysninger, lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende, lov om hittegods og lov om skyldneres ret til at frigøre sig ved deponering. (Overførsel af personoplysninger til tredjelande, afskaffelse af Ministerialtidende, bagatelgrænse for politiets behandling af hittegods m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 04.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. og lov om folkekirkens økonomi. (Ændret procedure ved besættelse af provstestillinger, høringsret til provstiudvalget ved besættelse af stillinger som provst, udvidelse af provstiudvalgets sammensætning og ændring af provstiudvalgets valg- og funktionsperiode).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 10.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 28.11.2012. 2. behandling 04.12.2012).

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister og sundhedsloven. (Delegation af opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort m.v. i forbindelse med arbejdet i et International Citizen Service, ændring og præcisering af reglerne for bopælsregistrering af børn, ændring af reglerne for videregivelse af oplysninger fra CPR til visse pensions- og forsikringselskaber m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 26.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 06.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Afskaffelse af kommunale kvalitetskontrakter samt kommunale og regionale udbudsstrategier).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 26.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 06.12.2012).

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ophævelse af lov om fremme af frit valg for borgerne ved levering af serviceydelser i kommuner.

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 26.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 06.12.2012).

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, region-sloven, lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Særligt vederlag til næstformand i udvalg, diæter ved valg og folkeafstemninger samt frihed til senere frist for ansøgning om afstemning i hjemmet m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 10.10.2012. 1. behandling 02.11.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 06.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner og lov om naturbeskyttelse. (Etablering af yderligere forsøgsmuligheder for frikommunerne).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 23.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. (Udstedelse af forsyningspligtbevillinger).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om fragtaftaler ved international vejtransport. (Indførelse af gebyr i forbindelse med chaufføruddannelsen inden for vejtransport af farligt gods og indførelse af mulighed for anvendelse af elektroniske fragtbreve m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 25.10.2012. 1. behandling 08.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om den selvstændige offentlige virksomhed DSB og om DSB S-tog A/S samt fusionsskatteloven. (Fremgangsmåde ved anskaffelse af rullende materiel, generel garantistillelse, bestyrelsessammensætning, mulighed for DSB og Naviair til at fusionere skattefrit med helejede datterselskaber, konsekvensændringer som følge af selskabsloven m.v.).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 03.10.2012. (Omtrykt). 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 22.11.2012. Ændringsforslag nr. 7-11 af 28.11.2012 uden for betænkningen af Martin Geertsen (V). Tilføjelse til betænkning 06.12.2012).

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer. (Mulighed for digital bekendtgørelse, be-myndigelse til at bygningsarbejder kan ske efter skriftlig underretning m.v.).

Af kulturministeren (Uffe Elbæk).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 25.10.2012. Betænkning 28.11.2012).

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 10:

Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og selskabsskatteloven. (Omgåelse af udbyttebeskatning, gennemstrømningsselskaber og ledelsens sæde).

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, lønsumsafgiftsloven og forskellige andre love. (Skattefritagelse af avancer af selskabers unoterede porteføljeaktier og forhøjelse af lønsumsafgiften for den finansielle sektor).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 13.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om afgift af husstandsomdelte reklamer (reklameafgiftsloven).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 13.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af svovl. (Bundfradrag i svovlafgiften).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 13.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

23) 2. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer. (Godtgørelse af elafgift for el forbrugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energifgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 22.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

24) 2. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om indgåelse af tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

25) 2. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

26) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statslige arbejdspladser.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 23.10.2012).

27) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 17:

Forslag til folketingsbeslutning om placering af statslige arbejdspladser i hele landet.

Af Eva Kjer Hansen (V) og Mai Henriksen (KF) m.fl.
(Fremsættelse 26.10.2012).

28) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om akuthuse til stofmisbrugere.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.
(Fremsættelse 03.10.2012).

29) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsplaner for og lægesamtaler med stofmisbrugere.

Af Tom Behnke (KF) og Benedikte Kiær (KF).
(Fremsættelse 23.10.2012).

30) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af ordningen med lægeordineret heroin.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.
(Fremsættelse 13.11.2012).

Jacob Jensen (V), Morten Marinus (DF), Leif Mikkelsen (LA) og Mike Legarth (KF):

Beslutningsforslag nr. B 37 (Forslag til folketingsbeslutning om en analyse af reglerne om kommunal deponering).

Kristian Thulesen Dahl (DF) m.fl.:

Hasteforespørgsel nr. F 13 (Hvad kan statsministeren oplyse om Danmarks position forud for de kommende dages EU-topmøde?).

Ellen Trane Nørby (V), Kristian Thulesen Dahl (DF), Villum Christensen (LA) og Lars Barfoed (KF):

Forespørgsel nr. F 14 (Vil statsministeren i sin egenskab af minister for rigsfællesskabet, herunder Grønland, redegøre for regeringens syn på udviklingen i den grønlandske økonomi, herunder de fremtidige grønlandske mineaktiviteter og disses indvirkning på nul tolerancen over for udvinding af uranholdige mineraler, og redegøre for, hvilke konkrete tiltag statsministeren vil tage for at sikre den gode dialog internt i rigsfællesskabet og sikre varetagelsen af rigsfællesskabets samlede strategiske interesser?).

Titler på de anmeldte sager vil fremgå af www.folketingstidende.dk (jf. ovenfor).

Kl. 13:00

Meddelelser fra formanden**Formanden:**

Mødet er åbnet.

Fra statsministeren har jeg modtaget følgende brev:

»Efter min indstilling er det ved kongelig resolution af den 6. december 2012 besluttet

at afskedige i nåde kulturminister Uffe Elbæk, Ridder af Dannebrogordenen, fra den ham hidtil betroede ministerstilling,

at udnævne forhenværende minister, medlem af Folketinget Marianne Bruus Jøved til kulturminister.

Jeg tillader mig at anmode formanden om at underrette Folketinget herom.

Sign. Helle Thorning-Schmidt
/Mohammad Ahsan«

Så fik I det at vide.

Medlem af Folketinget Marianne Jøved har meddelt mig, at hun ønsker at blive fritaget for hvervet som medlem af Præsidiets efter udnævnelsen til kulturminister. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg samtykket som givet – det ville da også være usædvanligt andet.

Det er givet.

Til at indtræde i hvervet som medlem af Præsidiets i stedet for fru Marianne Jøved har vedkommende gruppe udpeget fru Camilla Hersom, som derefter er valgt.

Velkommen!

I dag er der følgende anmeldelser:

Det første punkt på dagsordenen er:

1) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 12:

Forespørgsel til social- og integrationsministeren og ministeren for sundhed og forebyggelse om danske familieværdier.

Af René Christensen (DF) m.fl.

(Anmeldelse 06.12.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

2) Spørgsmål om fremme af forespørgsel nr. F 13:

Forespørgsel til statsministeren om det kommende EU-topmøde. (Hasteforespørgsel).

Af Kristian Thulesen Dahl (DF), Pia Adelsteen (DF), René Christensen (DF), Christian Langballe (DF) og Mikkel Dencker (DF).

(Anmeldelse 11.12.2012).

Kl. 13:01

Formanden:

Hvis ingen gør indsigelse mod fremme af disse forespørgsler, betragter jeg Tingets samtykke som givet.

Det er givet.

Det næste punkt på dagsordenen er:

3) 3. behandling af lovforslag nr. L 34:

Forslag til lov om ændring af lov om landbrugsejendomme og jordfordelingsloven. (Nedlæggelse af jordbrugskommissionerne og oprettelse af nye jordfordelingskommissioner m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 11.10.2012. 1. behandling 02.11.2012. Betænkning 28.11.2012. 2. behandling 06.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:02

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Erling Bonnesen som Venstres ordfører.

Kl. 13:02

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jordbrugskommissionerne, som der p.t. er syv af, og som er placeret rundt om i landet, bliver nu samlet, centraliseret og flyttet til København. Det er udmærket at rationalisere, så man bruger ressourcerne effektivt, og det er også udmærket at samle nogle af enhederne. Men så kan man samtidig også placere den eller de enheder, der skal være, uden for København.

Vi synes i den her sag, at det er kritisabelt at flytte det hele til netop København. Det synes vi er det, man næsten kunne kalde københavneri, og det er i hvert fald stik imod det, der har været talt om i meget lang tid, også tilbage i valgkampen, nemlig om at styrke landdistrikterne, yderområderne og områderne uden for København.

I den her sag kan man i hvert fald sige, at regeringen siger et og gør noget andet.

Regeringen har også skriftligt i den her sag bekræftet, at der flyttes mindst 15 arbejdspladser væk fra resten af landet og til København. Så man må sige, at regeringen i den her sag mangler vilje til at sikre udvikling og vækst i hele landet, når der så ensidigt trækkes arbejdspladser til København.

Lige præcis i en sag om jordbrugskommissionerne, som i den grad vedrører landdistrikterne og områderne uden for København, er det oplagt at bevare arbejdspladserne på dette område uden for København. Denne centralisering skaber problemer med tab af viden, lokalkendskab og arbejdspladser uden for København. Det bidrager til at udhule områderne uden for København.

Derfor stemmer Venstre imod lovforslaget ved tredjebehandlingen nu. Tak.

Kl. 13:04

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. René Christensen som Dansk Folkepartis ordfører.

Kl. 13:04

(Ordfører)

René Christensen (DF):

Dansk Folkeparti kan heller ikke stemme for lovforslaget, som ligger her. Ved førstebehandlingen gav vi udtryk for, at vi sådan set var ret positive over for indholdet. Vi anerkender fuldt ud, at staten skal rationalisere. Vi anerkender fuldt ud, at staten skal kigge på, hvordan man udnytter de ressourcer, der er til stede, også vedrørende området her.

Det, vi ikke kan forstå, er, at når vi spørger om, hvor mange stillinger det her drejer sig om – vi spurgte faktisk også om det ved før-

stebehandlingen – får vi at vide, at det er et fåtal af stillinger, der bliver nedlagt, og sådan er det jo, når man rationaliserer. Når man skal gøre det billigere, skal man se på lønudgiften.

Når der så bliver spurgt ind til det i forbindelse med sagsbehandlingen i udvalget, viser det sig jo, at man nedlægger stillinger ude i Danmark og centraliserer netop i København. Der må vi sige, at det er vi altså frygtelig kede af.

I den her sag er det ikke mange stillinger, der drejer sig om, og så kan man sige, at det bare er en bagatel. Men det er jo en tendens, som vi har set: Når staten går ud og rationaliserer, bliver det tit yderområderne, der bliver taberne.

Det er ikke sagens indhold, som handler om at gøre det smartere og bedre, vi er uenige i. Vi synes, at udførelsen er dårlig. I det her tilfælde kunne man sagtens have fundet ud af at lægge det her uden for de store byer i Danmark. Det er begrundelsen for, at Dansk Folkeparti ikke kan støtte det pågældende lovforslag.

Kl. 13:05

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Orla Hav som socialdemokratisk ordfører – eller det en kort bemærkning? Nej, det er som ordfører.

Kl. 13:06

(Ordfører)

Orla Hav (S):

Tak for det. Man kan jo sige, at de to ordførere næsten efterlever skriften om, at der bliver større glæde i himlen over en enkelt synder, der omvender sig, end tusind retfærdige. De her par eksempler med nogle forholdsvis få arbejdspladser, der bliver flyttet i den her sammenhæng, er jo for vand at regne mod, hvad de to herrer har ført an med i centraliseringens hellige navn igennem de sidste 10 år.

Jeg skal bare gøre opmærksom på, at den her fornuftige regering jo har sørget for, at der også er indgået en aftale om, at på statsforvaltningernes område bliver der tilført et pænt antal arbejdspladser uden for det københavnske område.

Så det er simpelt hen falsk varebetegnelse, at man nu står her og hykler og giver indtryk af, at man nu er decentralister helt ud til det yderste. Det er falsk varebetegnelse, og Forbrugerombudsmanden burde skride ind.

Kl. 13:07

Formanden:

Der er to korte bemærkninger til ordføreren, som gerne må blive heroppe. *(Ordføreren er på vej ned fra talerstolen).*

Hr. Orla Hav! Der er to korte bemærkninger. Først er det hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:07

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg kan godt forstå, at den socialdemokratiske ordfører forsøger at bruge det gamle politikerkeb med, at det bedste forsvar er et angreb. Men det holder jo ikke, for det er da fuldstændig korrekt, at i VK-regeringens tid foretog vi også rationaliseringer, men da havde vi jo blikket for at få det afbalanceret over hele landet. Når man så går ind og sammenligner med den her sag med jordbrugskommissionerne, er det jo helt tydeligt, at kæden ryger fuldstændig af.

Jeg må da også undre mig over, at den socialdemokratiske ordfører, som er valgt i det nordjyske, hvor man ellers plejer at stå meget sammen om at forsvare de nordjyske interesser, mener, at det er lige meget i den her sag.

Så jeg må altså sige, at der er nye toner fra den socialdemokratiske lejr. Man har tilbage i valgkampen sagt, at man skulle satse på at styrke landdistrikterne og områderne udenfor København, og hvad

gør man så i den her sag? Lige det modsatte. Hvordan vil den socialdemokratiske ordfører egentlig forsvare det?

Kl. 13:08

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:08

Orla Hav (S):

Det kan jeg sāmænd gøre sådan ret hurtigt ved at tælle op, hvor mange arbejdspladser det drejer sig om. Det drejer sig vel om en håndfuld eller to i den ene sammenhæng, og for dem, der bliver tilført, taler vi om minimum 120 arbejdspladser. Så det regnestykke kan jeg sådan set godt få til at gå op, vil jeg sige til hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:08

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:08

Erling Bonnesen (V):

Jamen det er jo ikke kun antallet, det handler om, for så kunne man jo også begynde at trække forskellige andre sager frem. Der er også et gammelt udtryk, der siger, at mange bække små gør en stor å, så i den her sag er signalet og retningen jo fuldstændig forkert. Den kan simpelt hen ikke blive mere forkert end det, der har været sagt tilbage i valgkampen.

Dengang sagde man netop, at vi skulle have styrket landdistrikterne, vi skulle have placeret nogle statslige arbejdspladser, fordi højtuddannede trækker nogle flere ting med sig og skaber udvikling i landdistrikterne.

Hvad er det så for et signal, man sender her? Det er jo lige præcis det modsatte. Og det er jo ikke kun et signal. Man gør det med den store forhammer fremme. Man siger, at nu skal vi have samlet nogle arbejdspladser og rationaliseret det, og så samler vi dem alle sammen i København lige nøjagtig i den her sag. At det så er 15 i den her sag, kan jeg forstå er ligegyldigt for de 15, det drejer sig om, men det er jo signalet.

Hvad er så det næste? Der ligger måske flere overvejelser. Det får vi så mulighed for at få uddybet lidt senere på dagen. Men jeg synes, at det her forsvar fra den socialdemokratiske ordfører ikke holder, og det er direkte imod, hvad man tidligere har sagt.

Kl. 13:09

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:09

Orla Hav (S):

Jeg har nu opfattelsen af, at det er angrebet, der ikke holder. For hvis man måler på antallet af arbejdspladser, som det her vil berøre, er vi stadig væk under to håndfulde, og hvis vi ser på, hvad der reelt flyttes i den aftale, som Venstre ikke har villet være med i, taler vi om minimum 120.

Så kan man tale om, om det er symbolpolitik eller realiteter. Vi står for realiteter.

Kl. 13:09

Formanden:

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:09

René Christensen (DF):

Det er altid dejligt, når der kommer en ordfører op, som tager bladet fra munden og siger: Vi står for realiteter. Ordføreren sagde, at man vil fortsætte med at nedlægge statslige arbejdspladser i Udkantsdan-

mark og bære ved til den tendens, der er nu. 28 pct. af alle statslige arbejdspladser ligger i Københavns Kommune. Det er rigtigt, som ordføreren siger, at man bliver ved med at bære ved til det bål nu, hvor Socialdemokratiet er kommet til. Det vil man holde fast i.

Der siger jeg bare, at vi fra Dansk Folkepartis side ikke er enige. Det er en politisk holdning. Vi vil gerne have et helt Danmark; vi vil gerne have, at når man vælger at flytte ud fra de store byer, er der faktisk også mulighed for at få et job. Og der har staten faktisk også en mulighed for at bidrage til det.

Men jeg kan forstå på ordføreren, at det ønsker man ikke i Socialdemokratiet. Man vil centralisere, og det skal foregå i København og fire andre store byer. Og det er jo fair nok. Vi er politisk uenige.

Jeg vil bare spørge ordføreren: Er det rigtigt, at det er den holdning, der bare skal køre fremover? For så har vi i hvert fald mulighed for at tage diskussionen i nogle andre fora.

Kl. 13:10

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:10

Orla Hav (S):

Der er jeg nødt til at sige i sandhedens navn, at det jo ikke er holdningen. Holdningen er jo, at der, hvor det giver mening, og der, hvor det giver indhold, står vi for en fornuftig decentraliseringspolitik. Det bevises med den handling, der foretages i forbindelse med statsamternes tilførelse af et pænt stort antal arbejdspladser.

Så er det rigtigt, at den her sag er en konsekvens af en ændring i landbrugsloven og nogle andre lovgivninger, som gør, at det har været hensigtsmæssigt at omlægge, men selv den lille omlægning holder sig på under to håndfulde medarbejdere.

Kl. 13:11

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 13:11

René Christensen (DF):

Med hensyn til omlægningen af statsforvaltningerne vil jeg sige, at mig bekendt gav det ikke yderligere statslige arbejdspladser. Der er et minus på knap 100 – jeg mener, der bliver 95 færre arbejdspladser. Så det må være ukorrekt.

Så vil jeg bare sige til, at det her skulle være en eller anden lille, ligegyldig sag, at det, der sker, når man spørger første gang, er, at man får at vide, at det er en håndfuld medarbejdere, der bliver flyttet, eller hvor der bliver nedlagt stillinger. Men det viser sig jo, at det ikke bare er de stillinger, der bliver nedlagt, nej, man opretter faktisk ti nye stillinger i København. Her snakker vi om jordfordelingsloven, og vi snakker om jordbrugskommissionerne.

Der vil jeg spørge: Hvor er det, de fordelinger skal ske? Er det inde midt i København, man skal arbejde? Nej, det er ude i landet. Hvor er de dyreste kvadratmeterpriser? Det er i København. Hvordan kommer det til at se ud i forhold til kørsel? Det er kørsel fra København og ud i landet.

Den her sag var netop en sag, hvor man skulle have sagt: Det her er det, som vi placerer derude, hvor arbejdet faktisk skal foregå. Og at man ikke gør det, er vores anke i den her sag.

Kl. 13:12

Formanden:

Ordføreren.

Orla Hav (S):

Jeg skal bare gøre opmærksom på, at det antal job, man ændrer på i statsforvaltningssammenhæng, jo er et antal job, man placerer uden for Københavnsområdet. Og det glæder mig da, ikke mindst fordi det også er en del af den landsdel, jeg kommer fra, som får tilført en række opgaver.

Det er rigtigt, at der flyttes under ti medarbejdere på bekostning af det andet, men det er som konsekvens af den lovgivning, man har haft på området, hvor man har ændret på landbrugsloven eksempelvis og planlovgivningen. Det gør, at der, som ministeren har redet gjort for, er en større synergieffekt ved at være tættere på nogle af de andre ministerier, der administrerer det her. Og så er der i øvrigt en fryns tilbage, som vi ikke er færdige med at diskutere, altså om den stadig væk kan være placeret et andet sted end i København.

Så det her er en diskussion om nogle holdninger, som ikke helt holder, over for nogle handlinger, som der er realitet i.

Kl. 13:13

Formanden:

Der er et par ekstra korte bemærkninger, først fra fru Mai Henriksen.

Kl. 13:13

Mai Henriksen (KF):

Jamen det lyder jo på hr. Orla Hav, lyde, som om det er den rene bagatel, vi taler om, altså at det kun drejer sig om en håndfuld arbejdspladser fra eller til. Ud over lukningen af jordbrugskommissionerne og ud over omorganiseringen af statsforvaltningerne, som allerede er blevet nævnt, kan man jo også bare dertil nævne omorganiseringen af embedslægerne, sammenlægningen af Vejdirektoratets vejcentre og flytningen af forsvarrets auditørkorps.

Jeg kan fra min egen hjemegn da også bare nævne effektiviseringen af en række styrelser, det være sig Fødevarestyrelsen, Miljøstyrelsen og Naturstyrelsen, som flytter deres fynske arbejdspladser til København.

Så jeg tror vist, at de fleste her i salen godt kan se, at så er der altså ikke længere tale om bagateller.

Kl. 13:14

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:14

Orla Hav (S):

Jeg konstaterer, når det gælder det lovforslag, vi diskuterer i dag, at det er et spørgsmål om, at det er under ti arbejdspladser, der får ændret deres adresse, og at det er noget, der ligger i naturlig forlængelse af nogle af de arbejdsopgaver, som med lovgivningen er flyttet.

Dermed ser jeg ikke det store skisma i den her sag, al den stund at der bliver kompenseret for det.

Kl. 13:14

Formanden:

Så er det hr. Per Clausen for en kort bemærkning.

Kl. 13:14

Per Clausen (EL):

Jeg synes jo, det er dejligt at se VKO komme på banen for at flytte statslige arbejdspladser fra hovedstaden ud i provinsen. De har haft 10 år til at gøre noget ved det.

Jeg vil bare spørge hr. Orla Hav, om han ikke kan bekræfte to ting.

For det første: Den her diskussion, som vi har i dag, har vi haft rigtig mange gange – også i løbet af de sidste 10 år – uden at det havde den konsekvens, at man flyttede arbejdspladser fra

hovedstaden og ud i provinsen? Man diskuterede det også, da venstre, Konservative og Dansk Folkeparti havde flertallet.

For det andet: Er det ikke rigtigt, at der rent faktisk er lukket flere arbejdspladser i hovedstaden på Fødevarerministeriets område, end der er i provinsen?

Kl. 13:15

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:15

Orla Hav (S):

Jeg kan rolig bekræfte begge hr. Per Clausens udsagn. Det er i fuld overensstemmelse med den sandhed, som jeg har oplevet.

Kl. 13:15

Formanden:

Hr. Per Clausen.

Kl. 13:15

Per Clausen (EL):

Så vil jeg godt spørge hr. Orla Hav om en ting mere. Har han sådan inden for nyere tid været med til – eller rettere sagt set på – at der er blevet indgået aftaler i Folketinget, hvor man helt entydigt har flyttet arbejdspladser fra hovedstaden og ud i provinsen, som man gør i forbindelse med det, der sker med statsforvaltningerne.

For det er jo faktisk ret enestående. Det er desværre ikke enestående, at der skæres ned på antallet af offentligt ansatte. Men det er enestående, at man, samtidig med at man gør det, faktisk formår at etablere rigtig mange nye arbejdspladser, ikke kun i Nordjylland, men også i andre dele af provinsen.

Kl. 13:16

Formanden:

Ordføreren.

Kl. 13:16

Orla Hav (S):

Som jeg erindrer det, skal vi ret langt tilbage for at finde eksempler på, at man med fuldt overlæg har flyttet opgaver for at være med til også at understøtte en decentral udvikling i Danmark.

Mit yndlingseksempel plejer at være placeringen af det, der før hed Hærens Materielkommando i Hjørring. Det var faktisk en rigtig stor succes. Det er desværre også blevet rullet tilbage under det tidligere flertal.

Kl. 13:16

Formanden:

Tak til ordføreren. Fødevarerministeren.

Kl. 13:16

Fødevarerministeren (Mette Gjerskov):

Jeg kan jo høre, at oppositionen er gået lidt selvsving i den her sag. Derfor synes jeg, det er ret vigtigt at gøre fuldstændig klart, hvad det er, vi taler om.

Da den her regering overtog regeringsmagten, var der et underskud i kassen på Fødevarerministeriets område. Vi var nødt til at gennemføre effektiv administration i staten, nøjagtig som den tidligere regering faktisk havde planlagt.

Det betød, at vi på Fødevarerministeriets område har været nødt til at sige farvel til en række medarbejdere. Ud af ca. 3.000 medarbejdere er der sket 167 stillingsnedlæggelser, og af dem er 159 sket i hovedstadsområdet.

Jeg tror ikke, man kan finde en mere balanceret nedskæringsproces end den, der har været i Fødevarerministeriet. Jeg tror ikke, der kan findes mange steder, hvor man i den grad har været inde at vur-

dere hver eneste arbejdsplads for at se, om den ikke kunne ligge ude i landet.

Det er faktisk lykkedes os – *lykkedes os* – at fastholde langt de fleste job ude i landet og at gennemføre de fleste nedlæggelser i København.

At man så fra Venstre og Dansk Folkepartis side vælger at tage fat i et lillebitte hjørne – et lillebitte hjørne, som handler om den landbrugslov, som man selv har liberaliseret, viser, at man fuldstændig har glemt det store billede.

Det store billede er: 167 stillinger er nedlagt, 159 af dem lå i Københavnsområdet.

Kl. 13:18

Formanden:

Der er to korte bemærkninger. Først er det hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:18

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Kernen i den her sag og signalet fra regeringen om beslutningen, er, at man flytter arbejdspladser væk fra resten af Danmark og til København. Jeg har i den her sag konkret spurgt ministeren, om hun ville bekræfte og redegøre for det. Og ministeren har svaret: Ja, der bliver flyttet 15 arbejdspladser fra resten af landet til København. Det er det, sagen handler om.

Det er jo fuldstændig i modstrid med det, som ministeren selv og den samlede regering har sagt ved forskellige lejligheder. Ministeren har også sagt, at man ville kæmpe for erhvervet og skabe nærhed og mange andre ting. Det her går stik modsat.

Det kan fødevareministeren ikke bortforklare ved at begynde at trække en lang række forskellige statistikker og alt muligt andet frem og prøve at rode det sammen med et eller andet underskud. Forøvrigt kan jeg da huske, at VK-regeringen i 2008 havde sikret, at Danmark netto var gældfri, og så kom krisen. Ja, men det er sådan set ikke det, diskussionen handler om her.

Det her handler om, at vi skal placere nogle statslige arbejdspladser i landdistrikterne og områderne uden for København, når vi har chancen for det. Det forspilder regeringen med det her.

Kl. 13:19

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:19

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det, det handler om, er, at vi har været nødt til at skære ned; det har vi i staten generelt. Og hvor har vi så valgt at skære ned i Fødevareministeriet? Det har vi valgt at gøre i København, langt den overvejende del skæres i København: 167 stillingsnedlæggelser, hvoraf 159 er sket i Københavnsområdet. Det fås vist ikke mere balanceret i forhold til Udkantsdanmark.

Kl. 13:20

Formanden:

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 13:20

Erling Bonnesen (V):

Når man graver godt ned i sagen, tror jeg faktisk, at man kan se, at den her sag ikke har særlig meget med et underskud på statsbudgettet at gøre. Det er jo en naturlig konsekvens af, at der også blev foretaget en forenkling og en liberalisering af landbrugslovgivningen tilbage i VK-regeringens tid.

Derfor har jeg også indledt min ordførertale med at sige, at det er helt naturligt at rationalisere og effektivisere og samle nogle af tingene. Men lige præcis en sådan sag, hvor man har alle tiders chance

for at placere de her statslige arbejdspladser uden for København, tæt på, hvor det foregår, er jo det, man skal forholde sig til. Man skal forholde sig til det og ikke en masse udenomssnak og alt muligt andet.

Kl. 13:20

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:20

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu står vi jo ikke i en situation, hvor vi sådan skal ansætte hundredvis af mennesker, så det, man kan beregne den geografiske fordeling på baggrund af, er, hvor mange vi har sagt farvel til.

Jeg bliver bare nødt til at sige, at det drejer sig om 167 stillingsnedlæggelser, heraf 159 i København. Hvor meget mere balanceret vil Venstre egentlig forlange at vi tænker på Danmark?

Kl. 13:21

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann for en kort bemærkning.

Kl. 13:21

Jørn Dohrmann (DF):

Tak for det. Jeg vil godt spørge ministeren om, hvordan man får regnestykket til at gå op for hele regeringen. For hvis vi nu tager det sønderjyske område, kan vi jo se, at der er miljøcentre, der flytter væk; der er statsadvokaturen i Sønderborg, der flytter væk; der er Jordbrugskommissionen, der også flytter væk.

Så er det bare, jeg spørger: Hvad er det, der bliver tilført? Nu har ministeren jo sagt, at der ikke bliver nedlagt noget og man ansætter en masse folk og alt det der. Vi hjælper faktisk derude, det er det, ministeren står og siger. Hun siger: Vi hjælper faktisk ude i yderområderne med at få flere folk ansat.

Jeg kunne godt tænke mig at høre, hvor det er, der er blevet ansat flere. Jeg kan kun konstatere, at de er rykket væk fra det sydlige Danmark, og at ministeren samler det i København. Det kan være, at det er mig, der har en forkert opfattelse, men hvad er det, der er flyttet til området, til det sydlige Danmark?

Kl. 13:22

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:22

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Nu vil hr. Jørn Dohrmann kunne se, at det er et lovforslag på fødevarerområdet, vi diskuterer.

Jeg har prøvet at gøre det fuldstændig klart, at vi har været nødt til at nedlægge 167 stillinger i Fødevareministeriet, heraf er de 159 nedlagt i Københavnsområdet.

Hvis hr. Jørn Dohrmann også har brug for andre detaljerede tal, kan jeg da fortælle, at der er flyttet 46 arbejdspladser vedrørende laboratorieområdet fra København ud i provinsen.

Vi kan dele tallene op på alle mulige måder, men det her er den samlede spareøvelse, der har været i Fødevareministeriet, nemlig 167 stillinger, hvoraf 159 af dem er forsvundet i København.

Kl. 13:22

Formanden:

Hr. Jørn Dohrmann.

Kl. 13:22

Jørn Dohrmann (DF):

Jeg kan forstå, at man ikke har et klart svar på det, jeg spurgte om, nemlig hvor mange det er, man har flyttet til det sydlige Danmark.

Det, vi kan konstatere, uanset om det ligger inden for fødevareministerens område, er, at det også har noget med landbrug at gøre, miljøcentre har altså også noget med landbrug at gøre, og vi kan sige, at Jordbrugskommissionen også har noget med landbrug at gøre. Hvorfor skal de flyttes til, man kan sige de store byer?

Jeg synes i hvert fald, at netop det her med Jordbrugskommissionen skal ligge derude, hvor det er, de har jorden, i stedet for at man flytter det hele til København bare for at centralisere det herinde. Men det er måske den eneste politik, regeringen har lige nu, altså at tilgodese København i stedet for at tilgodese hele Danmark.

Kl. 13:23

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:23

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg må vel bare konstatere, at hr. Jørn Dohrmann ikke kan regne. Altså, der er 167 stillingsnedlæggelser, hvoraf de 159 er i København. Jeg kan kun se, at det giver en meget, meget stor overvægt til Københavnsområdet, hvor vi har måttet sige farvel til folk. Sådan er det desværre.

Når det handler om landbrugsloven og jordbrugskommissionen, handler det jo simpelt hen ganske rigtigt, hvilket Venstres ordfører sagde før, om den liberalisering af landbrugsloven, som den tidligere regering gennemførte. Nu tager vi konsekvensen af den. Der er ikke behov for lige så meget fingeren i jorden, som der har været tidligere, men jeg synes, det er vigtigt at holde fast i, at vi i regeringen har sikret en balance. På fødevareområdet, hvor der er 3.000 medarbejdere, er sikret en klar balance. Vi har medarbejdere ude i hele landet, og det glæder jeg mig over. Jeg er faktisk rigtig stolt af, at det her er lykkedes.

Kl. 13:24

Formanden:

Hr. René Christensen for en kort bemærkning.

Kl. 13:24

René Christensen (DF):

Tak, fordi ministeren også går op på talerstolen. Jeg vil gerne sige til ministeren – og det prøvede jeg også at gøre rede for fra talerstolen – at Dansk Folkeparti fuldt ud anerkender, at staten også skal tilpasse sig, ligesom kommunerne, virksomhederne, familierne og alle andre skal tilpasse sig i øjeblikket. Det skal staten også. Det anerkender vi fuldt ud. Derfor er man også nødt til at slanke på organisationen i forhold til ansatte, fordi en stor del af udgiften jo ligger på lønudgiften.

Der, hvor kæden hopper lidt af, er jo, når vi ser Københavns Kommune. Så ligger altså 28 pct. af alle statslige job i Københavns Kommune. Der er trods alt 98 kommuner i Danmark.

Her ser vi så en sag, hvor vi ved førstebehandlingen diskuter, at man her sådan set nedlægger seks stillinger. Når vi så spørger ind til det under sagsbehandlingen, viser det sig, at man nedlægger 16 stillinger, og at man opretter 10 nye. Først lukker man 159 stillinger ned, og efterfølgende opretter man 10 nye, som man så tager ude fra Danmark og centraliserer i København.

Der har jeg bare sådan et opråb til regeringen, for tidligere har regeringens ordførere jo stået på talerstolen og sagt, at centraliseringen skal stoppe: Så stop den dog nu, når man har muligheden for det.

Kl. 13:25

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:25

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg må bare holde fast i, at den her besparelse medfører, at vi nedlægger 159 stillinger i København. Det er samlet set det, vi har gjort.

Det, jeg synes jeg kan høre, er, at Dansk Folkeparti åbenbart synes, at vi så skulle fyre medarbejdere i København alene for at ansætte dem i Jylland; alene for at hr. René Christensen skulle blive glad. Jeg synes ikke, at det er en rimelig måde at forvalte vores medarbejderressourcer på.

Jeg synes, vi skal have et sagligt grundlag for at gøre det. Og vi har gjort det meget, meget sagligt og oven i købet sådan, at vi har sikret provinsen i Danmark. Det kan man ikke kritisere.

Kl. 13:26

Formanden:

Hr. René Christensen.

Kl. 13:26

René Christensen (DF):

Tak. Jeg kan ikke forstå, at en minister kan stå og sige, at udviklingen i yderområderne er hende fuldstændig ligegyldig: Jeg tager kun hånd om de medarbejdere, jeg har i mit ministerium.

Det er sådan, at mange af de stillinger, som staten har, jo er videnarbejdspladser. De er utrolig vigtige for, at man kan have en udvikling ude i hele Danmark. Det er jo det, der også nogle gange skaber vækst, fordi man kommer ud og der er også mulighed for at få arbejdspladser til samlever og andre. Så ministeren har jo også, selv om ministeren selvfølgelig skal varetage sit område, et stort ansvar for, at Danmark er i balance.

Det er et udtryk, som jeg kan huske at ministerens parti brugte utrolig meget i valgkampen, udtrykket Danmark i balance.

Ministeren må anerkende, at den dag i dag er 28 pct. af alle statslige arbejdspladser placeret i 1 kommune ud af 98. Ministeren står også fra Folketingets talerstol nu og siger: Det bidrager jeg fortsat til.

Jeg vil bare fra Dansk Folkepartis side sige, at jeg er ked af, at det stadig væk er det, man bidrager til.

Kl. 13:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 13:27

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Det anerkender jeg simpelt hen ikke at Fødevareministeriet bidrager til, tværtimod. Det nemmeste her i verden er at centralisere. Det sværeste – og det tror jeg Dansk Folkeparti godt er klar over – er at sørge for den gode balance i hele landet. Det har været en kæmpe udfordring i det her arbejde. Og at jeg kan stå her med et regnestykke, som siger, at ud af 167 stillinger, der skulle nedlægges, har vi nedlagt 159 af dem i København og kun en håndfuld i det jyske, i provinsen, er jeg faktisk rigtig stolt af. Jeg er rigtig stolt af, at Fødevareministeriet har bidraget til et Danmark i balance, også med det her lovforslag.

Kl. 13:28

Formanden:

Den sidste korte bemærkning, jeg har noteret, er fra hr. Kristian Jensen. Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:28

Kristian Jensen (V):

Tak for besvarelsen. Jeg kan nu ikke helt forstå, hvorfor ministeren er eller i hvert fald virker så ophidset over de spørgsmål, der kommer. Jeg synes, at det er helt rimelige spørgsmål.

Når jeg beder om ordet for at stille et spørgsmål, er det, fordi ministeren på et tidspunkt siger, at man i regeringen har sikret en balance, men bagefter alene vil forholde sig til sit eget ressortområde.

Derfor er mit spørgsmål sådan set: Foregår der i regeringen en intern koordinering af, hvordan man centraliserer og samler de statslige arbejdspladser, hvilke regioner der bliver berørt, og om det er besparelser og reduktioner af personalet, som regeringen foretager? Eller sker det fuldstændig fragmenteret ude i hver enkelt ministerium? Sker der en koordinering, eller agerer ministrene hver for sig?

Kl. 13:28

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:29

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Jeg vil gerne starte med at sige til hr. Kristian Jensen, at ethvert spørgsmål, jeg får i Folketinget, er et, jeg gerne vil besvare.

Så vil jeg også gerne sige, at vi faktisk er en regering, som er stærkt optaget af, at der er et Danmark i balance. Vi har et ministerium, som skal bidrage til det.

Det, jeg anholder i de spørgsmål, jeg får, er, at man i lige præcis den her besparelsesomgang beskylder Fødevareministeriet for at være i ubalance og for at være skævt. Det er ganske enkelt ikke det rigtige billede.

Kl. 13:29

Formanden:
Hr. Kristian Jensen.

Kl. 13:29

Kristian Jensen (V):

Jeg konstaterer lige, at jeg ikke fik noget svar på mit spørgsmål, så jeg prøver en gang til. Er der i regeringen en koordination af, hvordan man centraliserer de statslige arbejdspladser, eller agerer ministerierne hver for sig?

Kl. 13:29

Formanden:
Ministeren.

Kl. 13:29

Fødevareministeren (Mette Gjerskov):

Der er under alle omstændigheder meget koordination i regeringen. Det synes jeg faktisk hr. Kristian Jensen burde kunne se. Det her er jo et finanslovspørgsmål. Det er et finanslovspørgsmål, hvor alt bliver koordineret. Jeg tror, hr. Kristian Jensen kan huske, hvordan det foregår under finanslovforhandlinger. Jeg ærgrer mig bare over, at oppositionen benytter den her lejlighed til at skælde ud over, at folk bliver fyret i provinsen, når det ikke er korrekt. Vi siger farvel til 159 mennesker i København.

Kl. 13:30

Formanden:

Tak til fødevareministeren. Der er ikke flere, der har ønsket at udtale sig, så vidt jeg har forstået.

Det er tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:30

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 59 (S, RV, SF og EL), imod stemte 50 (V, DF, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

4) 3. behandling af lovforslag nr. L 35:

Forslag til lov om ændring af lov om journal over brug af plantebeskyttelsesmidler og eftersyn af udstyr til udbringning af plantebeskyttelsesmidler i jordbruget. (Behandling af sprøjteoplysninger m.v.).

Af fødevareministeren (Mette Gjerskov).

(Fremsættelse 11.10.2012. 1. behandling 02.11.2012. Betænkning 28.11.2012. 2. behandling 06.12.2012).

Kl. 13:31

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, så går vi til afstemning.

Kl. 13:32

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

5) 3. behandling af lovforslag nr. L 13:

Forslag til lov om ændring af lov om kreditaftaler. (Gennemførelse af ændringsdirektiv om supplerende antagelser til brug ved beregningen af de årlige omkostninger i procent m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 04.12.2012).

Kl. 13:32

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.
Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

6) 3. behandling af lovforslag nr. L 14:

Forslag til lov om ændring af lov om renter ved forsinket betaling m.v., lov om erstatningsansvar og lov om forsikringsaftaler. (Gennemførelse af direktiv om bekæmpelse af forsinket betaling i handelstransaktioner og ændring af rentesatsen i visse formueretlige love).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 04.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:33

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Vi går til afstemning.

Kl. 13:33

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA og KF), imod stemte 8 (EL), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

7) 3. behandling af lovforslag nr. L 15:

Forslag til lov om ændring af lov om behandling af personoplysninger, lov om udgivelsen af en Lovtidende og en Ministerialtidende, lov om hittegods og lov om skyldneres ret til at frigøre sig ved deponering. (Overførsel af personoplysninger til tredjelan-

Kl. 13:32

de, afskaffelse af Ministerialtidende, bagatelgrænse for politiets behandling af hittegods m.v.).

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 04.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:33

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet. Så går vi til afstemning.

Kl. 13:34

Afstemning**Formanden:**

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.
Jeg slutter afstemningen.

For stemte 92 (V, S, RV, SF, EL og KF), imod stemte 18 (DF og LA), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

8) 3. behandling af lovforslag nr. L 29:

Forslag til lov om ændring af lov om ansættelse i stillinger i folkekirken m.v. og lov om folkekirken økonomi. (Ændret procedure ved besættelse af provstestillinger, høringsret til provstiudvalget ved besættelse af stillinger som provst, udvidelse af provstiudvalgets sammensætning og ændring af provstiudvalgets valg- og funktionsperiode).

Af ministeren for ligestilling og kirke (Manu Sareen).

(Fremsættelse 10.10.2012. 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 28.11.2012. 2. behandling 04.12.2012).

Kl. 13:34

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.
Ønsker nogen at udtale sig?
Det er ikke tilfældet, så vi går til afstemning.

Kl. 13:34

Afstemning**Formanden:**

Vi går til afstemning om forslagens endelige vedtagelse nu.
Afstemningen slutter.

For stemte 102 (V, S, DF, RV, SF, LA, KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 8 (EL).

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Kl. 13:36

Det næste punkt på dagsordenen er:

9) 3. behandling af lovforslag nr. L 4:

Forslag til lov om ændring af lov om Det Centrale Personregister og sundhedsloven. (Delegation af opgaver vedrørende registrering af indrejse og udstedelse af sundhedskort m.v. i forbindelse med arbejdet i et International Citizen Service, ændring og præcisering af reglerne for bopælsregistrering af børn, ændring af reglerne for videregivelse af oplysninger fra CPR til visse pensions- og forsikringsselskaber m.v.).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 26.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 06.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:35

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Kl. 13:35

Afstemning

Formanden:

Vi stemmer om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0, hverken for eller imod stemte 0.]

Det næste punkt på dagsordenen er:

10) 3. behandling af lovforslag nr. L 5:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse og regionsloven. (Afskaffelse af kommunale kvalitetskontrakter samt kommunale og regionale udbudsstrategier).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 26.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 06.12.2012).

Kl. 13:36

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, går vi til afstemning.

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse, og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 64 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 46 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

11) 3. behandling af lovforslag nr. L 6:

Forslag til lov om ophævelse af lov om fremme af frit valg for borgerne ved levering af serviceydelser i kommuner.

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 26.10.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 06.12.2012).

Kl. 13:36

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:37

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 64 (S, RV, SF, EL og LA), imod stemte 46 (V, DF og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Lovforslaget er vedtaget og vil nu blive sendt til statsministeren.

Det næste punkt på dagsordenen er:

12) 3. behandling af lovforslag nr. L 25:

Forslag til lov om ændring af lov om kommunernes styrelse, regionsloven, lov om valg til Folketinget, lov om valg af danske medlemmer til Europa-Parlamentet og lov om kommunale og regionale valg. (Særligt vederlag til næstformand i udvalg, diæ-

ter ved valg og folkeafstemninger samt frihed til senere frist for ansøgning om afstemning i hjemmet m.v.).

Kl. 13:39

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 10.10.2012. 1. behandling 02.11.2012. Betænkning 29.11.2012. 2. behandling 06.12.2012. Lovforslaget optrykt efter 2. behandling).

Kl. 13:37

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:37

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om lovforslagets endelige vedtagelse nu.

Jeg slutter afstemningen.

Lovforslaget er enstemmigt vedtaget med 110 stemmer og vil nu blive sendt til statsministeren.

[For stemte 110 (V, S, DF, RV, SF, EL, LA og KF), imod stemte 0 hverken for eller imod stemte 0].

Det næste punkt på dagsordenen er:

13) 2. behandling af lovforslag nr. L 60:

Forslag til lov om ændring af lov om frikommuner og lov om naturbeskyttelse. (Etablering af yderligere forsøgsmuligheder for frikommunerne).

Af økonomi- og indenrigsministeren (Margrethe Vestager).
(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 23.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

Kl. 13:38

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Lars Dohn som ordfører for Enhedslisten.

Kl. 13:38

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Enhedslisten er tilhænger af at sikre det kommunale selvstyre. Derfor støtter vi principielt også frikommuneforsøgene. Vi har dog det princip, at vi støtter forbedringer og er imod forringelser.

Vi ønsker i forbindelse med det her forslag, at det føres tilbage til udvalget, med henblik på at vi kan udarbejde et ændringsforslag, som opdeler forslaget, så det giver os mulighed for at få en afspejling af, hvilke af delforslagene vi er tilhængere af.

Det af forsøgene, vi ikke kan støtte, er forslaget om salg af bleer i daginstitutioner, det er det med, at kommunerne kan undlade at afsætte midler til debatskabende aktiviteter i folkeoplysningsloven, og det er forslaget om at ændre forsøg vedrørende belysning på private veje og forsøget med ændringer vedrørende handicapkørsel. Tak.

Formanden:

Tak til ordføreren. Er der flere, der ønsker at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:39

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

14) 2. behandling af lovforslag nr. L 58:

Forslag til lov om ændring af lov om elforsyning og lov om naturgasforsyning. (Udstedelse af forsyningspligtbevillinger).

Af klima-, energi- og bygningsministeren (Martin Lidegaard).
(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

Kl. 13:40

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:40

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

15) 2. behandling af lovforslag nr. L 48:

Forslag til lov om ændring af færdselsloven og lov om fragtaftaler ved international vejtransport. (Indførelse af gebyr i forbindelse med chaufføruddannelsen inden for vejtransport af farligt

gods og indførelse af mulighed for anvendelse af elektroniske fragtbreve m.v.).

Kl. 13:44

Af justitsministeren (Morten Bødskov).
(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 15.11.2012. Betænkning 06.12.2012).

Kl. 13:41

Forhandling

Formanden:

Hr. Karsten Nonbo som ordfører for Venstre.

Kl. 13:41

(Ordfører)

Karsten Nonbo (V):

Her ved andenbehandlingen af det her lovforslag må vi konstatere, at indtil dato har en erhvervslastbilchauffør skullet betale 500 kr. for et chaufføruddannelsesbevis, han har skullet betale 525 kr. for et fart-skriverkort. Og med det her, vi behandler nu, skal han formentlig også betale 250 kr. hvert femte år for at få et uddannelsesbevis for at kunne køre med farligt gods. Det har indtil videre været gratis, fordi det har været i papirform, men nu skal det laves på pap, og så kommer det til at koste 250 kr.

Jeg kan huske, at Enhedslistens ordfører ved førstebehandlingen tordnede imod det her nye gebyr. Vedkommende tordnede også imod det efterfølgende i diverse fagblade og dagblade, for det ville hr. Henning Hyllested ikke være med til. Nu er han desværre ikke til stede i Folketingssalen i dag, og det er måske, fordi han kunne forestille sig, at han havde fået spørgsmålet om, hvad der er sket med Enhedslisten siden da.

Hr. Tom Behnke fra Det Konservative Folkeparti har stillet et ændringsforslag, der går ud på, at man i det her tilfælde ikke skulle pålægge chaufførerne dette ekstra gebyr. Det er jo også noget, 3F har råbt meget, meget imod, altså at erhvervschaufførerne skal pålægges endnu et gebyr for at måtte køre med stort, farligt gods.

Det mærkelige er, at Enhedslisten har sagt nej til det ændringsforslag, som Venstre, Konservative, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti er kommet med.

Det, der gør det endnu mere grotesk, er, at det er, som om Enhedslisten vil være sikre på at ramme erhvervschaufførerne, for i spørgsmål nr. 19 beder de ministeren redegøre for, om en chauffør selv skal betale for de her certifikater, og i spørgsmål nr. 18 strammer man endda skruen og siger: I forlængelse af svar på spørgsmål nr. 1 vedrørende lovforslaget bedes ministeren bekræfte, at ledige, der som led i et AMU-kursus ønsker et uddannelsesbevis, selv skal betale gebyret på 250 kr.

Man er altså ikke gået ind i det i blinde, man har lige villet konstatere helt sikkert, at det skal chaufføren betale, hvorefter Enhedslisten har sagt: O.k., så vender vi på en tallerken, nu ved vi det, så skal vi også sørge for, at chaufføren selv kommer til at betale. Det er dobbelt grotesk, at man i den grad vender rundt.

Jeg vil takke Det Konservative Folkeparti for at stille det her ændringsforslag. Og jeg skal opfordre Enhedslisten til at tænke sig om endnu en gang og stemme imod, at en lastbilchauffør nu skal have betale et ekstra gebyr hvert femte år ud over dem, han skal betale i forvejen. Tak.

Kl. 13:44

Formanden:

Tak til ordføreren. Hr. Tom Behnke som konservativ ordfører.

(Ordfører)

Tom Behnke (KF):

Transportbranchen er hårdt ramt i forvejen. Der er en meget, meget stor konkurrence fra udlandet. Derfor er vi i en situation, hvor det ikke er tiden til at lægge nye gebyrer og afgifter på det her erhverv, heller ikke selv om det er chaufførerne, der skal betale det, for vi ved jo godt, at arbejdsgiverne ved, at det er nødvendigt, og derfor er det formentlig noget, man vil kunne få noget tilskud til fra sin arbejdsgiver.

Men det er jo erhvervet som sådan, det er chaufførerne som sådan, der rammes, og det bliver dyrere at drive transporterhverv i Danmark med det her gebyr.

Det er også det, som både fagforeningen 3F og Enhedslistens ordfører har tordnet imod. Men når vi så når frem til snorene og vi fra konservativ side stiller et ændringsforslag om, at lige præcis det gebyr, som Enhedslisten er imod, skal udgå af lovforslaget, inden vi når frem til en tredje behandling, så kan Enhedslisten ikke støtte ændringsforslaget, og så stemmer Enhedslisten sammen med regeringen.

I betænkningen er der ikke et eneste argument fra Enhedslistens side om, hvorfor man gør det. Der kan jo være en god grund til det, ikke at jeg tror det, ikke at jeg kan få øje på den, jeg kan ikke finde den nogen steder.

Selv om Enhedslistens egentlige ordfører, hr. Henning Hyllested, ikke er til stede, er Enhedslistens gruppe dog så stor, at der må være en anden, der kan træde ind, den politiske ordfører eller andre, og redegøre for, hvorfor man starter med at støtte fagforeningen 3F i deres krav om, at gebyret skal udgå; hvorfor man render rundt på alle mulige møder, arrangementer og i medierne og giver udtryk for, at gebyret skal fjernes, mens man så, når det kommer til realiteterne i Folketinget, hvor man kan gøre en forskel, og hvor ens stemmer rent faktisk kan begynde at arbejde, stemmer imod ændringsforslaget om, at gebyret skal udgå.

Det synes jeg Folketinget savner et svar på, og jeg vil dermed opfordre en eller anden fra Enhedslisten til at gå på talerstolen og argumentere for det her og forklare vi andre undrende, hvorfor man fastholder, at der skal lægges gebyr på chaufførerne og dermed på transporterhvervet – et erhverv, der i den grad i forvejen er trængt.

Vi har i hvert fald fra konservativ side tænkt os at fastholde vores ændringsforslag, vi støtter vores ændringsforslag.

Det er også sådan, at når vi når frem til en tredje behandling – det vil jeg gerne bekendtgøre allerede nu – så bliver det sådan, at vi samlet set kommer til at stemme imod lovforslaget, også selv om der er mange andre gode elementer i forslaget. Men det her med gebyrerne er simpelt hen så stor en tidsel i buketten, at vi bliver nødt til at stemme imod det samlede lovforslag.

Det ville være klædeligt, hvis Enhedslisten ville gå op og forklare os, hvorfor man ikke kan støtte ændringsforslaget.

Kl. 13:46

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:47

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (KF), tiltrådt af et andet mindretal (V, DF og LA). Og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen nu.

For ændringsforslaget stemte 49 (V, DF, LA og KF), imod stemte 59 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Derefter betragter jeg ændringsforslagene nr. 1 og 3, stillet og tiltrådt af det samme mindretal, som bortfaldet.

Jeg forstår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

16) 2. behandling af lovforslag nr. L 42:

Forslag til lov om indfødsrets meddelelse.

Af justitsministeren (Morten Bødskov).

(Fremsættelse 25.10.2012. 1. behandling 08.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

Kl. 13:48

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:48

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL)?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 2 af et mindretal (DF), og der kan stemmes.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 12 (DF), imod stemte 96 (V, S, RV, SF, EL, LA og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 3, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af EL), eller om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

17) 2. behandling af lovforslag nr. L 8:

Forslag til lov om ændring af lov om den selvstændige offentlige virksomhed DSB og om DSB S-tog A/S samt fusionsskatteloven. (Fremgangsmåde ved anskaffelse af rullende materiel, generel garantistillelse, bestyrelsessammensætning, mulighed for DSB og Naviair til at fusionere skattefrit med helejede datterselskaber, konsekvensændringer som følge af selskabsloven m.v.).

Af transportministeren (Henrik Dam Kristensen).

(Fremsættelse 03.10.2012. (Omtrykt). 1. behandling 23.10.2012. Betænkning 22.11.2012. Ændringsforslag nr. 7-11 af 28.11.2012 uden for betænkningen af Martin Geertsen (V). Tilføjelse til betænkning 06.12.2012).

Kl. 13:49

Forhandling

Formanden:

Dansk Folkepartis medlemmer af udvalget har meddelt mig, at de ønsker at tage ændringsforslag nr. 3 i betænkningen tilbage. Ønsker nogen at optage dette forslag?

Det er ikke tilfældet. Så er ændringsforslaget bortfaldet.

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Martin Geertsen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:50

(Ordfører)

Martin Geertsen (V):

Jeg skal starte med at sige, at vi sådan set som udgangspunkt er positive over for L 8, hvis vi kan få vedtaget vores egne ændringsforslag. Er det ikke tilfældet, stiller sagen sig noget anderledes.

Grunden til, at jeg tager ordet, er, at de svar, som vi i går modtog på en række spørgsmål, gør de dele af L 8, som handler om etablering af en statsgaranti for lånoptag til drift, noget uklare. Derfor vil vi gerne anmode om en fornyet udvalgsbehandling af forslaget.

I al sin enkelthed handler uklarheden om, at svarene på spørgsmålene 54-57 kan efterlade det indtryk, at der med en statsgaranti skal etableres en markedsræssig situation, for så vidt angår prissættningen af den rente, som DSB i realiteten skal betale for at optage lån med statsgaranti. Det er altså en form for udligning af prisen på lånet mellem markeds- og statsgarantisituationen. Det rejser for os at se en række nye spørgsmål, som vi altså godt vil have belyst i en fornyet udvalgsbehandling.

Det er for det første spørgsmålet, om en statsgaranti så egentlig stiller DSB ret meget bedre rent driftsmæssigt end en situation, hvor DSB låner på rene markedsvilkår.

For det andet ønsker vi også at få afdækket kommunikationen mellem på den ene side banker og andre kreditinstitutioner og på den anden side DSB.

For det tredje ønsker vi i den her særlige situation at få afdækket Europa-Kommissionens rolle, nemlig hvornår Kommissionen er blevet adspurgt om lovligheden af statsgarantien, herunder om der i Transportministeriet med Kommissionens mellemkomst er sket, hvad man vel kan definere som en nyvurdering af sagens sådan mere substantielle indhold.

Jeg vil sige klart, at uanset om man er tilhænger af en udvidelse af statsgarantien til DSB eller man ikke er, synes jeg, at vi som parlament må have en eller anden fælles interesse i især at få afdækket, på hvilket grundlag og under hvilke vilkår den her udvidede statsgaranti kommer til at virke på.

På den baggrund indstiller Venstre, at vi tager en runde til med forslaget i Transportudvalget.

Formanden:

Ønsker flere at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:52

Kl. 13:52

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 9 uden for betænkningen af Martin Geertsen (V), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 30 (V og LA), imod stemte 76 (S, DF, RV, SF, EL og KF), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslagene nr. 7, 8 og 11 af samme forslagsstiler bortfaldet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 4, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 10 uden for betænkningen af Martin Geertsen (V), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 35 (V, LA og KF), imod stemte 70 (S, DF, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 12, tiltrådt af et flertal (S, DF, RV, SF, EL og KF)?

De er vedtaget.

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 5 og 6, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Der er stillet forslag om, at lovforslaget henvises til fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

18) 2. behandling af lovforslag nr. L 9:

Forslag til lov om ændring af lov om bygningsfredning og bevaring af bygninger og bymiljøer. (Mulighed for digital bekendtgø-

relse, bemyndigelse til at bygningsarbejder kan ske efter skriftlig underretning m.v.).

Af kulturministeren (Uffe Elbæk).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 25.10.2012. Betænkning 28.11.2012).

Kl. 13:54

Forhandling**Formanden:**

Der er ikke stillet ændringsforslag.

Ønsker nogen at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

19) 2. behandling af lovforslag nr. L 10:

**Forslag til lov om ændring af kildeskatteloven og selskabsskatte-
loven. (Omgåelse af udbyttebeskatning, gennemstrømningsselskaber og ledelsens sæde).**

Af skatteministeren (Thor Möger Pedersen).

(Fremsættelse 03.10.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

Kl. 13:55

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Mads Rørvig som ordfører for Venstre.

Kl. 13:55

(Ordfører)

Mads Rørvig (V):

Lovforslaget her er en smule kompliceret, hvad angår den ene del af lovforslaget, som vedrører omgåelse af udbyttebeskatning. Derfor varslede vi under førstebehandlingen, at vi vil til bunds i, hvorvidt der er tale om et skattehul eller ej. Efter en grundig udvalgsbehandling, en teknisk gennemgang, står det nogenlunde klart, at der er tale om et skattehul.

I Venstre finder vi det beklageligt, at der er uoverensstemmelse mellem branchen og Skatteministeriet om, om der er tale om et skattehul eller ej. Men i Venstre vil vi altid være med til at lukke et skattehul. Der er ingen herinde i Folketinget, der kan have en interesse i, at lovgivningen bliver brugt mod det, der var intentionen, da loven blev vedtaget. Venstre kan støtte lovforslaget fremadrettet.

Kl. 13:56

Formanden:

Tak til ordføreren. Ønsker flere at udtale sig?

Da det ikke er tilfældet, er forhandlingen sluttet, og vi går til afstemning.

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1 og 2, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af LA)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

20) 2. behandling af lovforslag nr. L 49:

Forslag til lov om ændring af aktieavancebeskatningsloven, ligningsloven, lønsumsafgiftsloven og forskellige andre love. (Skattefritagelse af avancer af selskabers unoterede porteføljeaktier og forhøjelse af lønsumsafgiften for den finansielle sektor).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 13.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

Kl. 13:56

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 13:57

Afstemning**Formanden:**

Ønskes afstemning om ændringsforslagene nr. 1-6, tiltrådt af et flertal (udvalget med undtagelse af Liberal Alliance)?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 13:56

Det næste punkt på dagsordenen er:

21) 2. behandling af lovforslag nr. L 50:

Forslag til lov om afgift af husstandsomdelte reklamer (reklameafgiftsloven).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 13.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

Kl. 13:57

Forhandling**Formanden:**

Ønsker nogen at udtale sig? Hr. Jan E. Jørgensen som ordfører for Venstre.

Kl. 13:57

(Ordfører)

Jan E. Jørgensen (V):

Regeringen har fremsat et lovforslag, som ikke bare med sandsynlighed, men med sikkerhed vil medvirke til, at vi får begrænset forbruget, at vi får øget arbejdsløsheden, og at vi får øgede priser i detailhandelen. Og det er ikke just det, vi har brug for lige nu. Vi befinder os i en krise, hvor vi har brug for tiltag, der sætter gang i forbruget igen, og ikke tiltag, som begrænser forbruget. Vi har brug for tiltag, som skaffer flere arbejdspladser, ikke tiltag, der skaffer færre arbejdspladser. Og vi har brug for tiltag, der kan skabe mere konkurrence i detailhandelen, så vi får lavere priser, ikke højere priser.

Hvis man undrer sig over, hvorfor regeringen fremsætter et så mærkeligt forslag, vil jeg sige, at det skyldes, at man har et håb og et ønske om at begrænse mængden af papir, som bliver brugt, og som jo på et eller andet tidspunkt bliver til affald. Jeg kan fortælle, at lovforslaget vil betyde, at en husstand vil udlede 28 kg mindre CO₂ pr. år – vel at mærke, hvis de ikke i forvejen er tilmeldt nej tak-ordningen. 28 kg kan sættes i forhold til, at en pc, altså en computer, udleder op til 67 kg pr. år, og det skal ses i forhold til, at en husstand bruger 1 t CO₂ pr. år. Så vi kan vist godt tillade os at sige, at det er nede i bagatellerne.

Så får man nogle penge ind på den her afgift, og dem vil man rundhåndet give til personer, der har en indkomst på under 212.000 kr. Jeg kan fortælle, at de fremover vil blive begunstiget med 23 kr. – jeg gentager: 23 kr. – om måneden. Og for disse 23 kr. pr. måned og 28 kg CO₂ har man altså tænkt sig at skabe mere arbejdsløshed, øge priserne i butikkerne og begrænse forbruget. Det kan ikke undre nogen, at Venstre stemmer imod det lovforslag.

Under udvalgsbehandlingen er der blevet peget på nogle yderligere uhensigtsmæssigheder i lovforslaget. Og Venstre kunne godt have besluttet sig til at sige: Det må regeringen selv rode med; hvorfor skulle vi træde til og hjælpe med at fiske de hår i suppen op, som SF's ordfører, hr. Jesper Petersen, så malende har betegnet det – lad dem da bare kløjes i deres egen suppe fyldt med hår. Men vi har nu alligevel besluttet os for at træde hjælpende til og har stillet nogle ændringsforslag.

Det første ændringsforslag vil gøre op med den åbenlyse urimelighed, der er i lovforslaget, ved, at man på den ene side fritager sådan noget som aftenskoler og naturligvis politiske partier – selvfølgelig skal reklameafgiften da ikke ramme os selv – mens man på den anden side ikke vil undtage sådan noget som teatre og spillesteder, på trods af at det er ting, vi gerne vil fremme; det er kultur. De får tilskud, de får endda distributionstilskud, så de kan komme ud med deres budskab, men ikke desto mindre synes man fra regeringens side nu, at de skal betale en afgift.

Vi har stillet et ændringsforslag – det er Dansk Folkeparti, der har stillet det, men Venstre tilslutter sig naturligvis et forslag, som

vil undtage forskellige blade for afgiften. Det er blade såsom f.eks. Christianshavneren, som har skrevet til udvalget så sent som her for et par dage siden, og som fortæller, at Christianshavneren har været alle christianshavneres mulighed for at komme til orde siden 1983. Den drives af ulønnede ildsjæle og er altså et rigtigt græsrodsmagasin, som fortæller Christianshavns borgere om, hvad der sker af stort og småt. De skal af en eller anden underlig grund betale en afgift, hvorimod det, man kunne kalde storkapitalen – for nu at benytte mig af en sprogbrug, som i hvert fald Enhedslisten kender til – og deres ugeblade altså slipper for afgiften. Det synes vi ikke er helt logisk, og derfor støtter vi ændringsforslaget om at undtage aviser som Christianshavneren, Tårnby Bladet, Hjerting Posten med mange flere.

Så har vi stillet et ændringsforslag om ligestilling af sådan nogle som Bladkompagniet på den ene side og Post Danmark på den anden side, i forbindelse med at der er en mystisk bestemmelse i lovforslaget om, at man, hvis man uddeler direct mails, så ikke må give rabat. Hvis man giver rabat på direct mails, skal man betale en afgift, men hvis man ikke giver rabat og holder sig til listepriser, skal man ikke betale afgift. Det er et meget mystisk forslag, som vi af naturlige grunde har stillet forslag om at fjerne.

Endelig synes vi, at det nordiske miljømærke Svanen og det private miljømærke FSC-mærket skal ligestilles med Blomsten, sådan at tryksager, der bærer et af de to mærker, også kan slippe for en afgift. Det vil så også have den fordel, at det er to mærker, der kan bruges, fordi der rent faktisk er trykkerier, som kan tilbyde at trykke tryksager, der er mærket med Svanen eller FSC-mærket, hvorimod der på nuværende tidspunkt ikke findes et eneste trykkeri i Danmark, der kan tilbyde at trykke tryksager med Blomsten og dermed få en rabat på reklameafgiften.

Så vi anbefaler, at man stemmer ja til de ændringsforslag, der er stillet fra Venstres og Dansk Folkepartis side, og det er noget, der også har fået tilslutning fra Det Konservative Folkeparti og Liberal Alliance.

Kl. 14:03

Formanden:

Der er, så vidt jeg kan se, ikke flere, der ønsker at udtale sig, og vi kan derfor gå til afstemning.

Kl. 14:03

Afstemning

Formanden:

Der stemmes om ændringsforslag nr. 1 af et mindretal (V), tiltrådt af et mindretal (DF, LA og KF), og der kan stemmes nu.

For stemte 48 (V, DF, LA og KF), imod stemte 55 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 2, tiltrådt af udvalget?

Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 3 af et mindretal (V), tiltrådt af et mindretal (DF, LA og KF), og der kan stemmes nu.

For stemte 50 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 4 af et mindretal (DF), tiltrådt af et mindretal (V, LA og KF), og der kan stemmes nu.

For stemte 50 (V, DF, LA og KF), imod stemte 56 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Herefter er ændringsforslag nr. 9, stillet og tiltrådt af samme mindretal, bortfaldet.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 5 af et mindretal (V), tiltrådt af et mindretal (DF, LA og KF), og der kan stemmes nu.

For stemte 50 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 6, tiltrådt af udvalget?
Det er vedtaget.

Der stemmes om ændringsforslag nr. 7 af et mindretal (DF), tiltrådt af et andet mindretal (V, LA og KF), og der kan stemmes nu.

Jeg slutter afstemningen.

For stemte 49 (V, DF, LA og KF), imod stemte 58 (S, RV, SF og EL), hverken for eller imod stemte 0.

Ændringsforslaget er forkastet.

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 8, tiltrådt af udvalget?
Det er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

22) 2. behandling af lovforslag nr. L 51:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af svovl. (Bundfradrag i svovlafgiften).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 13.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

Kl. 14:06

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Så er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

23) 2. behandling af lovforslag nr. L 52:

Forslag til lov om ændring af lov om afgift af elektricitet og forskellige andre love og om ophævelse af lov om ændring af lov om afgift af affald og råstoffer. (Godtgørelse af elafgift for el brugt til opladning af batterier til registrerede elbiler, lempelse vedrørende komfortkøling, dagsbeviser for varebiler samt teknisk justering af energiafgifter m.v. og ophævelse af reglerne om fritagelse for afgift af visse typer af affald fra egen cementproduktion).

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 01.11.2012. 1. behandling 22.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

Kl. 14:07

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet. Vi går til afstemning.

Kl. 14:07

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1 og 2, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

24) 2. behandling af lovforslag nr. L 64:

Forslag til lov om indgåelse af tillægsaftaler til den dansk-grønlandske dobbeltbeskatningsaftale.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

Kl. 14:08

Forhandling

Formanden:

Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet, og vi går til afstemning.

Kl. 14:08

Afstemning

Formanden:

Ønskes afstemning om ændringsforslag nr. 1-3, tiltrådt af udvalget?

De er vedtaget.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

25) 2. behandling af lovforslag nr. L 65:

Forslag til lov om indgåelse af dobbeltbeskatningsoverenskomst mellem Danmark og Tjekkiet.

Af skatteministeren (Holger K. Nielsen).

(Fremsættelse 14.11.2012. 1. behandling 20.11.2012. Betænkning 05.12.2012).

Kl. 14:08

Forhandling

Formanden:

Der er ikke stillet ændringsforslag. Ønsker nogen at udtale sig?

Det er ikke tilfældet. Forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at lovforslaget går direkte til tredje behandling uden fornyet udvalgsbehandling. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

26) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 15:

Forslag til folketingsbeslutning om udflytning af statslige arbejdspladser.

Af Dennis Flydtkjær (DF) m.fl.

(Fremsættelse 23.10.2012).

Kl. 14:09

Forhandling

Formanden:

Forhandlingen er åbnet. Ministeren for by, bolig og landdistrikter.

Kl. 14:09

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Vi behandler i dag to beslutningsforslag fra oppositionen vedrørende de statslige arbejdspladser og landdistrikterne.

I det første beslutningsforslag, som vi behandler nu, B 15, ønsker Dansk Folkeparti at pålægge regeringen at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal udarbejde en plan for udflytning af statslige arbejdspladser til yderområder og landkommuner.

I det andet beslutningsforslag, B 17, som vi skal behandle om lidt, vil Venstre og Det Konservative Folkeparti bidrage til udviklingen i hele Danmark ved som udgangspunkt at placere nye statslige institutioner uden for hovedstadsområdet og ved i videst muligt omfang at placere de tilbageværende opgaver uden for hovedstadsområdet, når statslige enheder sammenlægges.

Selv om oppositionen ikke er enig med sig selv, synes jeg, at det er rigtig godt, at partierne bag de to forslag interesserer sig for udviklingen af landdistrikter. Det er ganske udmærket. Lad os endelig

holde fast i det og få en god debat om udviklingen af vores landdistrikter. Det trænger vi til, så det vil jeg gerne kvittere for.

At tvangsflytning af offentligt ansatte skulle være den mest effektive og økonomisk rationelle metode til at skabe udvikling i landdistrikterne, er jeg så mindre enig med oppositionen i.

I regeringen er vi ikke modstandere af at prioritere statslige arbejdspladser i landdistrikterne, tværtimod. Udflytningen af statslige arbejdspladser skal ske på et økonomisk og fagligt forsvarligt grundlag, og vi kender jo alle til de aktuelle økonomiske udfordringer i den offentlige sektor.

Det er vel på sin plads at minde oppositionen om, at vi overtog et hul i de offentlige finanser på over 70 mia. kr. – et hul, som blev givet videre til den siddende regering. Vi befinder os i en krise, hvor tingene ikke kommer af sig selv, og hvor vi også i landdistrikterne har forsøgt at skabe en kickstart. I de danske landdistrikter gik der jo mere end 150.000 arbejdspladser tabt, mens den tidligere regering sad, og inden krisen kom til Danmark. Jeg har tallene over tabte arbejdspladser for hver eneste region, og i Region Syddanmark – jeg kommer selv fra Fyn – tabte vi mere end 18,5 pct. af de private arbejdspladser. Det er meget interessant.

Derfor håber jeg også, at oppositionen har lagt mærke til, at når vi gennemfører omstruktureringer af f.eks. statsforvaltningens organisation, ligger det den her regering meget på sinde at tage et stort hensyn til landdistrikterne. Jeg vil derfor sige det sådan, at placeringen af statslige arbejdspladser må ske der, hvor det er fagligt og økonomisk mest hensigtsmæssigt.

Heri skal selvfølgelig også indgå overvejelser om den lokale betydning af arbejdspladser. Men regeringen er forpligtet til at foretage en samlet vurdering, og det er en vurdering, man selvfølgelig må foretage fra gang til gang.

Som det fremgår af »Regional- og landdistriktspolitisk redegørelse 2012«, som jeg har givet i år, var der ifølge tal fra Finansministeriets forhandlingsdatabase 116.049 statslige arbejdspladser placeret uden for hovedstaden i 2011. Det svarer til 56 pct. af alle statslige arbejdspladser. 65,9 pct. af de statslige arbejdspladser er placeret i bykommuner, 9,9 pct. i mellemkommuner, 18,5 pct. i landkommuner og 5,7 pct. i det, vi kalder yderkommuner.

Der er altså tale om en bred vifte af institutioner, som dækker alt fra skattemyndigheder til uddannelsesinstitutioner, politi, domstole, forsvarsmyndigheder og meget andet.

Som så mange gange før vil der også i de kommende år ske forskydninger i indretningen af de statslige virksomheder. Her kan jeg ikke lade være med at tilføje, at jeg står her med et svar fra Finansudvalget på spørgsmål nr. S 139 stillet af hr. Mike Legarth, hvor finansministeren bliver bedt om at oplyse, hvor stort et økonomisk råderum nulvækst i det offentlige forbrug vil udgøre i perioden 2013-2020. Jeg har noteret mig, at i hvert fald det største oppositionsparti, Venstre, vil have nulvækst i den offentlige sektor.

I svaret siger finansministeren:

I den seneste 2020-fremskrivning baseret på aftalen »To streger under facit« – det var det, hr. Lars Løkke Rasmussen var så optaget af – der er beskrevet i »Økonomisk Redegørelse« fra maj 2011, var der indregnet en realvækst i det offentlige forbrug på 0,8 pct. om året fra 2013 til 2020 svarende til en samlet stigning i det offentlige forbrug på 30 mia. kr.

Det vil sige, at hvis man ikke laver en fremskrivning i det offentlige forbrug, vil der ske en reel besparelse frem til 2020 på 30 mia. kr.

Kl. 14:14

Når Venstre i dag stiller det her meget aktuelle spørgsmål om statslige arbejdspladser, synes jeg, at det er interessant at høre, hvor Venstre vil spare de 30 mia. kr. frem til år 2020. Det synes jeg bør indgå i debatten, så vi ikke bare får et blålys fra Venstre og De Kon-

servative og Dansk Folkeparti, men diskuterer, hvor man reelt vil spare de 30 mia. kr. henne.

Jeg har lyttet mig til, at det ikke er på ældreplejeområdet, at det ikke er på den kommunale service. Hvor er det så, man vil spare, hvis det ikke er på statslige arbejdspladser? Det synes jeg bare bør indgå i den diskussion, i den debat, vi har i dag.

Som så mange gange før vil der som sagt også ske forskydninger i indretningen af de statslige virksomheder. Senest har ændringerne i statsforvaltningernes organisation haft stor betydning. Men den enkeltbegivenhed, der må siges at have fået størst betydning inden for de statslige institutioner i den seneste periode, er den såkaldte effektive administration, som blev vedtaget – ja, af hvem? – af den tidligere regering. Det var VKO, der vedtog det i fællesskab. Den slår hårdt igennem, både i landdistrikterne og i hovedstaden.

Som følge af en effektiv administration har flere offentlige myndigheder nu gennemført større tilpasninger og omorganiseringer af deres koncern, hvilket har haft stor betydning for placering af også regionale arbejdspladser.

Den seneste opgørelse viser, at nogle af de større, planlagte ændringer, som har regional betydning, er sket på Fødevareministeriets område, som har været diskuteret i dag, med to større institutioner med regionale kontorer, nemlig Fødevarestyrelsen og Natur- og Erhvervsstyrelsen. Fødevareministeriet har i forbindelse med effektiv administration og de øvrige omorganiseringer og tilpasninger på deres ministerområde i 2012 netto nedlagt knap 170 stillinger, heraf de 160 i hovedstadsområdet. Det vil sige, at 10 af de 170 stillinger er nedlagt ude i den del af Danmark, der ligger uden for hovedstadsområdet. Så man må sige, at her er der taget et vidtgående hensyn.

I Social- og Integrationsministeriet er der sket tilpasninger, primært af Socialstyrelsen og Hjælpeinstituttet i Aarhus, på samlet 50 årsværk.

Sundhedsministeriet nedlægger pr. 1. januar 2013 det, der hedder VIFAB, det er Videns- og Forskningscenter for Alternativ Behandling i Aarhus, hvilket indebærer en reduktion på fem årsværk.

Altsammen kan man jo sige er en konsekvens af den boligjobplan og det med effektiv administration, som VKO vedtog, da de sad ved magten. Det blev alt sammen besluttet af den tidligere regering.

Som landdistriktsminister mener jeg, at enhver arbejdsplads, som opstår i landdistrikterne, peger i den rigtige retning, også når det gælder statslige arbejdspladser. Men det betyder ikke, at det bare handler om at flytte statslige arbejdspladser til landdistrikterne eller om automatisk at oprette nye arbejdspladser uden for hovedstaden. Det mest fordelagtige er selvsagt, at arbejdspladser og institutioner er placeret der, hvor der er synergi imellem den statslige institution, områdets eksisterende erhvervsliv og andre aktører. Det er da også en af de konklusioner, som en tværministeriel arbejdsgruppe under den tidligere regering kom frem til i 2002.

For mange af vores statslige institutioner betyder det, at det således giver god mening, at de er placeret uden for hovedstadsområdet. Man kan f.eks. tage forsvarrets mulighed for adgang til øvelsestræner.

I andre situationer har placeringen ingen betydning for løsningen af institutionens opgaver, en institution vil måske godt kunne ligge i alle egne af landet, hvor der kan tiltrækkes kvalificeret arbejdskraft. Et eksempel er den del af statsforvaltningerne, der nu samles på Bornholm. Ofte vil det endda være en god forretning at undgå de dyre grundpriser, som også Dansk Folkeparti fremhævede tidligere i dag, eller priserne for et omkostningsfuldt kontormiljø.

Men der er altså situationer, hvor det helt klart vil betyde en forringelse i opgaveløsningen og kvaliteten at placere en institution uden for hovedstadsområdet. Den tidligere regering skrev det egentlig så fint i »Regionalpolitisk redegørelse 2011«. Jeg citerer fra den redegørelse, der tidligere er afgivet af den borgerlige regering:

»Det er vigtigt, at de enkelte offentlige institutioner er bæredygtige og kan løse deres opgaver med en høj kvalitet. Det kræver adgang til kvalificeret arbejdskraft og adgang til brugere, samarbejdspartnere og andre offentlige myndigheder.«

Hvad angår analyserne på området, blev nogle af de seneste studier af effekterne af udflytningen af rapporteret i 2001, hvor COWI for det tidligere By- og Boligministerium gennemførte en analyse af seks statslige institutioner uden for hovedstadsområdet. Et af eksemplerne er Danmarks JordbrugsForskning i Foulum. Til trods for et stort kommunalt engagement i Tjele og Viborg Kommuner, var det ikke lykkedes at tiltrække øget vækst til forskningscenteret. Placeringen betød således ikke tilstrækkelig eller ny etablering af erhvervsvirksomheder.

Kl. 14:19

Til gengæld viser nogle svenske erfaringer fra langtidstudier af udflytningen af omkring 10.000 arbejdspladser fra Stockholm, at en udflytning kan have omfattende konsekvenser. Først og fremmest havde institutionerne oplevet meget store udskiftninger, i enkelte tilfælde på op til 90 pct. af personalet, med et fald i effektivitet og fagligt niveau som følge. Det skal dog siges, at efter en periode på 3-5 år syntes det, som om situationen havde stabiliseret sig, men det var fortsat vanskeligt at rekruttere kvalificerede chefer og specialister.

De udflyttede institutioner fandt det på trods af moderne kommunikationsmidler sværere at opretholde kontakterne til Stockholm. Så erfaringerne peger altså på, at udflytningen af statslige arbejdspladser ikke nødvendigvis er den mest effektive metode til at skabe vækst i landdistrikterne. Jeg tror ikke, at der er brug for at nedsætte et sådant udvalg, som det foreslås af Dansk Folkeparti.

Må jeg så ikke bare tilføje, at når man går igennem, hvad der er tabt af private arbejdspladser under krisen, især i de første år, hvor VKO jo havde den største del af ansvaret, kan man ifølge Arbejderbevægelsens Erhvervsråd se, at vi mistede 150.335 private arbejdspladser i hele landet.

Skulle man tage landsdelen Vest- og Syddjylland, var der mistet 16.174 arbejdspladser svarende til knap 15 pct. Landsdelen Fyn, som jeg ved at Venstres ordfører også kommer fra, mistede 18.265 arbejdspladser svarende til lige knap 17 pct.

Her stod den tidligere statsminister, hr. Lars Løkke Rasmussen, og sagde, at nu var der to streger under facit, for krisen var løst. Den tidligere statsminister, hr. Anders Fogh Rasmussen, sagde tilbage i 2006 og 2007, at der ingen krise var.

Hvis man havde taget fat noget før, havde man måske kunnet forbedre den danske konkurrenceevne og sikre, at hånden blev holdt under beskæftigelsen på det private område, som det er gået rigtig, rigtig hårdt ud over, og det er gået rigtig, rigtig hårdt ud over vores landdistrikter.

Lad mig så bare tage et par enkelte citater fra tidligere ministre i den tidligere VK-regering. Der er et enkelt citat fra den tidligere miljøminister, fru Karen Ellemann, fra den 23. juli 2010. Der siger miljøministeren, at hun afviser at flytte Kort- og Matrikelstyrelsen til Haslev – og det er jo ikke sådan i Udkantsdanmark. Begrundelsen lyder, at erfaringerne viser, at en flytning meget let medfører tab af produktivitet og kompetencer som følge af medarbejderflugt.

Nu vi er i gang, så lad os da tage et citat fra fru Rikke Hvilshøj, der den 9. maj 2004 sagde til TV 2 Finans – på det tidspunkt var fru Rikke Hvilshøj Venstres erhvervspolitiske ordfører, hun var valgt på Frederiksberg:

Jeg afviser, at udflytningen af statslige arbejdspladser er så afgørende for vores yderområder.

Hr. Bendt Bendtsen sagde senere til Ritzau, at man ikke kunne løfte provinsen og flytte statslige arbejdspladser fra København til provinsen – i øvrigt stik imod det, der stod i regeringsgrundlaget – og det skyldtes bl.a., sagde hr. Bendt Bendtsen, at provinsen ifølge regeringen ikke rådede over forskningsmiljøer, der ville kunne sam-

arbejde med statslige institutioner som f.eks. Landbohøjskolen på Frederiksberg. Det fremgår af et brev til den århusianske amtsborgmester Johannes Flensted-Jensen fra den samme erhvervsminister.

Den 11. maj 2004 siger hr. Bendt Bendtsen noget i et læserbrev. Han skriver, at udflytningen af statslige arbejdspladser og fremrykningen af offentlige investeringer måske nok kan ses som et hurtigt plaster på såret, men at vi ikke har statslige institutioner nok til at kompensere, når man lukker private virksomheder og vælger at flytte sin produktion. Det skriver ministeren bl.a.

Så det er spændende at høre, hvorfor man har skiftet standpunkt i VKO. Det er også spændende at høre, om man ikke mener det, man mente dengang.

I øvrigt synes jeg, at vi har en fælles interesse i at sikre, at man får en anden sammenhæng mellem by og land og får skabt nogle gode rammebetingelser – det er vi godt i gang med at gøre i regeringen – for vores landdistrikter, og i at sikre, at der igen bliver skabt optimisme via vækst i antallet af private arbejdspladser ved hjælp af vores kickstart.

Kl. 14:24

Formanden:

Der er en kort bemærkning fra hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:24

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordet, formand. Jeg vil spørge ministeren, om han er klar over, at B 15 og B 17, som vi skal tale om snart, ikke bliver sambehandlet. Ministeren brugte hele sin taletid på at citere politikere fra Venstre og De Konservative. Det forslag, vi behandler nu, er altså et forslag fra Dansk Folkeparti. Jeg synes, det er lidt ærgerligt, at man bruger hele sin taletid på det andet forslag, som vi først behandler om lidt. Det kan selvfølgelig være, at man har byttet talerne rundt, så skal ministeren selvfølgelig være undskyldt.

Noget af det, ministeren sagde, og som jeg gerne vil spørge ind til, er, at han er modstander af tvangsflytning af statslige arbejdspladser. Mener ministeren ikke, at det, man har gjort med statsforvaltningerne, er tvangsflytning? Man har flyttet miljøcentrene væk fra byerne, man har flyttet nogle af jordbrugskommissionsmedarbejderne til København. Det spørgsmål behandlede vi lidt tidligere i dag og stemte igennem. Det undrer mig lidt, at man ser det som en succeshistorie, at statsforvaltningerne er blevet flyttet, for det her forslag går netop ud på at flytte dem væk fra byerne og bykommunerne og ud til yderkommunerne og landkommunerne. I statsforvaltningsaftalen flyttede man 86 flere medarbejdere til Aalborg, som også er en bykommune. Det har altså ikke noget med det her forslag at gøre. Man afviser det her forslag ved at gøre det stik modsatte. Det er da en lidt underlig argumentation.

Vil ministeren være med til at kigge på at lave en undersøgelse, som kan give et bredere grundlag for en videre debat om at understøtte land- og yderkommunerne og ikke bykommunerne, som vi gør med statsforvaltningerne?

Kl. 14:25

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:25

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes, at det er interessant, at DF har skiftet synspunkt. Man understøttede jo alle de her udtalelser og den politik, der var i den tidligere regering. Da man selv havde chancen, gjorde man intet. Men jeg vil gerne hilse DF velkommen på banen, så vi sammen kan gøre noget for landdistrikterne.

Jeg tror, det er rigtig vigtigt, at vi ikke overser de 750.000 mennesker, som bor i vores landdistrikter. Jeg brugte næsten – jeg tog

endda tid på det, vil jeg sige til hr. Dennis Flydtkjær – 12 minutter på at tale om DF's forslag og 3 minutter på bare at citere lidt fra den tidligere regering, som DF jo var en meget vigtig støttepille for, og med hvilken de jo reelt udgjorde en flertalsregering. Jeg erindrer ikke et eneste forslag, som DF stemte for i den periode.

Må jeg ikke sige, at vi løbende laver undersøgelser og afgiver en stor redegørelse om tilstanden i vores landdistrikter. Jeg har lagt vægt på, at det ikke sker hvert andet år som under den tidligere regering, men nu hvert eneste år. Jeg ser også frem til, at vi til næste år kan tage den diskussion. Jeg vil godt anerkende, at DF har flyttet sig i det her spørgsmål. Jeg vil også godt sige, at jeg ikke synes, at der er behov for at nedsætte en sådan gruppe, der kan undersøge det her.

Kl. 14:26

Formanden:

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 14:26

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg synes ikke, at man kan tage mig til indtægt for, hvad andre politikere skriver i deres læserbreve. Så kunne man jo også forestille sig, at hvis Enhedslisten havde et læserbrev i Jyllands-Posten, var ministeren for by, bolig og landdistrikter automatisk enig. Jeg tror ikke, at man kan gå ud fra, at ministeren ville være det.

Jeg vil gerne spørge til fordelingen af statslige arbejdspladser. Vil ministeren ikke give mig den tilkendegivelse – trods alt – at fordelingen er meget skæv i dag? Ministeren brugte jo selv tallene i sine indlæg. Han sagde, at 44,3 pct. af alle statslige arbejdspladser ligger i Region Hovedstaden. Alene i Københavns Kommune er man oppe på 28 pct. – 28 pct.! – og det er altså en kommune ud af 98. Jeg synes ikke, at det giver en specielt god fordeling af de statslige arbejdspladser. Og der er det bare, at vi prøver på at få et bedre grundlag for at kunne tage en diskussion om, hvordan vi får en bedre fordeling af de her statslige arbejdspladser, som er så vigtige for yderområderne.

Det er jo typisk vidensarbejdspladser, som gør, at det måske er nemmere for den private virksomhed at rekruttere en højtuddannet medarbejder, fordi manden eller konen – hustruen til den person, som er på arbejde – måske kan få et statsligt job. Det er penge, som hele tiden bliver pumpet ud i det lokale samfund i stedet for kun at blive pumpet ud i det københavnske samfund. Der ville det da være bedre, at vi fik en bedre fordeling, og det håber jeg da at ministeren kan være med på, for at 28 pct. af alle statslige arbejdspladser er i Københavns Kommune alene, er udtryk for en skæv fordeling.

Kl. 14:27

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:28

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt sige, at de ændringer, som er sket som følge af den lovgivning, som hr. Dennis Flydtkjær's parti jo helt grundlæggende var for – det, der hedder effektiv administration, og som jo finansierer boligjobordningen – er det, der har gjort, at man har skullet spare her. Det hul, som man selv var med til at slå i statskassen, på 70 mia. kr., gør jo, at vi har måttet tage nogle omfattende hensyn. Vi har indskrænket den statslige administration – det vedgår jeg – og jeg brugte også eksemplerne i min tale, men jeg vil også sige, at jeg faktisk synes, at vi har taget vidtgående hensyn.

Nu må hr. Dennis Flydtkjær ikke fuldstændig tage mig på ordet, hvad angår tallene. Jeg mener, at det er mere end 80 pct. af de stillinger, som så er blevet nedlagt, der er nedlagt i København. Jeg tror endda, at tallet er lidt højere, men jeg har det ikke helt present her, hvor mange arbejdspladser der er forsvundet i provinsen.

Jeg synes, at vi har taget meget vidtgående hensyn, og jeg synes, at det er rigtigt at sige, at hver eneste arbejdsplads, vi kan skaffe til vores yderområder, er rigtig vigtig, og jeg medgiver også, at det, at der er arbejdspladser til højtuddannede i provinsen, er med til at fastholde en god struktur. Men når det er sagt, vil jeg sige, at vi har taget vidtgående hensyn til den lovgivning, hr. Dennis Flydtkjær selv var med til at lave.

Kl. 14:29

Formanden:

Fru Mai Henriksen for en kort bemærkning.

Kl. 14:29

Mai Henriksen (KF):

Det er jo ikke så tit, at vi krydser klinger med landdistriktsministeren her i salen, ikke fordi der ikke kommer masser af beslutningsforslag – det gør der – men fordi der ikke rigtigt kommer nogen lovforslag. Jeg må bare indrømme, at jo længere tid der går, jo mere pinligt bliver det også, og det virker, som om ministeren på en eller anden måde er i en evig valgkamp. Jeg ved ikke, om det er det her valglofte om sygehuset i Svendborg, som stadig væk trykker ministeren, når ministeren hele tiden insisterer på at placere skyld.

De to beslutningsforslag, der er fremsat i dag, handler jo netop ikke om skyld. De handler rent faktisk om gerne at ville en udvikling. Så bliver der nævnt alle mulige fine politikere, bl.a. min egen partifælle, Bendt Bendtsen, som i et læserbrev skulle have skrevet, at udflytning af statslige arbejdspladser ikke kan kompensere for private arbejdspladser. Det er vi fuldstændig enige i, men det ændrer jo ikke ved, at der stadig væk er en række statslige arbejdspladser ude lokalt, som er blevet omorganiseret, altså nedlagt, og som så er blevet flyttet til København efterfølgende.

Så jeg skal bare have ministeren til at bekræfte, at det er rigtigt, at effektivisering i en lang række styrelser, Fødevarestyrelsen, Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen, har betydet, at 60 arbejdspladser særlig til højtuddannede er flyttet væk fra Fyn gennem det sidste år?

Kl. 14:30

Formanden:

Ministeren.

Kl. 14:30

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes ikke, at jeg er optaget af at placere skyld, men jeg er lidt optaget af at afsløre det dobbeltspil, som bl.a. De Konservative udfører her, hvor man jo som regeringsparti stort set ikke udflyttede nogen arbejdspladser og tilkendegav både fra Folketingets talerstol, i læserbreve og alle mulige andre steder, at man ikke mente, at arbejdspladser skulle udflyttes – men det mener man så nu.

Det er jo interessant, at man i de år, hvor man sad på magten, ikke selv gjorde noget ved det, men forlanger det af den nye regering i en tid, hvor vi gennemfører det, der hedder effektiv administration, for bl.a. at betale for boligjobordningen, og hvor der skal ske nedskæringer på grund af et meget, meget stort hul på 70 mia. kr. i de offentlige kasser. Det er interessant, at man nu, hvor man ikke sidder med ansvaret, mener, at man kan ændre på det.

Jeg medgiver, at alle partier i Folketinget er blevet mere opmærksomme på landdistrikterne, og jeg synes, at det er rigtig godt, at vi skal samarbejde for at skabe udvikling også af private arbejdspladser, men jeg er faktisk enig med hr. Bendt Bendtsen i, at statslige arbejdspladser ikke alene kan kompensere for det voldsomme tab af private arbejdspladser, som skete under VK-regeringen.

Kl. 14:31

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mai Henriksen.

Kl. 14:31

Mai Henriksen (KF):

Det tror jeg sådan set at de fleste er enige i. Altså det, at der kom en finanskrisen, som betød tab af private arbejdspladser – enten fordi der var hele industrier, som rykkede til udlandet, eller fordi de ikke kunne klare sig i konkurrencen fra udlandet, eksempelvis Lindøværftet – er jo rigtig, rigtig ulykkeligt, men så kunne man jo prøve at passe på det, man har. Man kunne også gå i den anden retning og så prøve at gøre vilkårene bedre for de virksomheder, man så har.

Ministeren taler om dobbeltspil, og det kan jeg forstå at ministeren interesserer sig rigtig meget for. Så kan man jo læse i SF og Socialdemokraternes notat om aktiv hjælp til yderområderne, at S og SF vil sikre udvikling og vækst i alle egne af Danmark ved at sætte ind med tiltag, som kan genskabe en positiv udvikling, skabe flere vækstmuligheder osv. osv. Men lige nøjagtig med den form for sætning, med den sætningskonstruktion, har man jo alle muligheder for at sige ja til Dansk Folkepartis beslutningsforslag.

Der ligger jo ikke andet i det, end at man nedsætter en arbejdsgruppe, som kommer med nogle forslag til, hvordan der kan sikres flere statslige arbejdspladser. Altså, det er jo sådan set ikke farligt at sige ja til. Jeg kunne forstå, hvis det var noget meget farligt, ministeren sådan skulle være meget påpasselig med, og at det var derfor, ministeren puster sig sådan op. Men det er jo ikke ret farligt, og derfor synes jeg, det er ærgerligt at begynde at tale om dobbeltspil og dobbeltmoral, og hvad der ellers bliver nævnt.

Altså, substansen er meget, meget enkel, og den er: Lad os dog lave en plan for, hvordan vi sikrer flere statslige arbejdspladser.

Kl. 14:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:33

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil gerne igen starte med at kvittere for også De Konservatives interesse for vores yderområder og for de store udfordringer, der ligger der – det synes jeg er rigtig godt. Og så er jeg faktisk rigtig glad for, at fru Mai Henriksen læste op om at skabe udvikling og vækst i hele Danmark. Måtte jeg ikke nævne, at bare på mit eget område har vi igangsat renoveringen af 50.000 ekstra almene boliger. Det giver arbejde til 10.000 bygningshåndværkere. I Odense, hvor vi begge to kommer fra, skal man renovere langs med hele Korsløkkevej. Det er en milliardinvestering for at holde hånden under beskæftigelsen.

Man lavede det store energiforlig, som det ikke lykkedes de borgerlige at få igennem, men som de efterfølgende har tilsluttet sig. Vi fik det igennem, og det skaber mellem 40.000 og 50.000 arbejdspladser, hovedsagelig i landdistrikterne. Vi har gennemført en ændring af udligningssystemet, så det kommer vores yderområder til gode. Vi er i gang med at målrette en del af vores bygningsfornyelse og områdefornyelse, altså vores byudviklingsmidler, mod landdistrikterne.

Så vi har gjort temmelig mange ting, og jeg håber, at De Konservative vil være med til at lave en lille ekstra pulje på 57 mio. kr. om året til infrastruktur i vores yderområder. Så vi arbejder på det, vi sagde før valget.

Kl. 14:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Erling Bonnesen.

Kl. 14:34

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Det er lidt pudsigt nu at høre landdistriktsministeren i sin tale faktisk gå i forsvar for centralisme. Det havde jeg godt nok

ikke lige forestillet mig vi skulle opleve i forbindelse med den her sag. Det var jo det, vi sådan set kunne høre i lange passager i forsvaret, nemlig at det og det ikke kunne lade sig gøre, og at det var nødvendigt. Og det vil jo faktisk sige, oversat til dansk, at det var et forsvar for centralisme, og det skulle man høre fra landdistriktsministeren. Så meget desto mere er der da også grund til at konkludere, at der netop er brug for, at vi får rejst sagerne her og nu – og så er det også godt.

I det her forslag handler det jo om at prøve at komme med nogle ideer, få lavet en plan og en idéliste til, hvilke institutioner der f.eks. kunne flyttes fra København til andre områder uden for København. Jeg synes da, at det skulle have en chance. Så jeg vil gerne spørge landdistriktsministeren: Skulle vi ikke give det en chance? Altså, det er jo ikke i dag, vi skal beslutte at flytte en konkret, bestemt institution fra København. Men giv det dog en chance, bare for at undersøge det og for at komme – om jeg så må sige – lidt videre i det, i stedet for bare at sable det ned nu.

Kl. 14:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ministeren.

Kl. 14:35

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg synes jo ikke, jeg sådan forsøger at sable det ned, vil jeg gerne sige til hr. Erling Bonnesen. Men jeg sagde også, at hver eneste arbejdsplads, der kommer til vores landdistrikter, er velkommen, og vi er ikke imod at flytte statslige arbejdspladser ud – jeg ved ikke, hvad det er for en tale, hr. Erling Bonnesen har hørt nu. Man hører med de ører, man selv vil høre med, forstår jeg. Jeg citerede også hr. Erling Bonnesens tidligere partifæller eller folketingsmedlemmer fra Venstre og ministre osv. for at sige, at det er præcis de samme argumenter, vi står med i dag.

Men det er vigtigt at sige, at vi står i en situation, hvor økonomien indskrænkes, og i øjeblikket er det ikke sådan, at vi flytter arbejdspladser ud, for vi skal leve op til effektiv administration; vi er i en krisetid, hvor vi har måttet skære ned. Jeg har også redegjort for, at vi faktisk har taget meget, meget vidtgående hensyn. Jeg tror faktisk, at 86 pct. af de arbejdspladser, som er forsvundet som følge af effektiv administration, er nedlagt i København. Så vi har taget vidtgående hensyn, men jeg beklager, at vi ikke kan opretholde alle de her statslige arbejdspladser alle steder. Men vi har forsøgt hele vejen rundt at tage mest muligt hensyn til vores yderområder, og det synes jeg er godt.

Kl. 14:36

Første næstformand (Bertel Haarder):

Erling Bonnesen.

Kl. 14:36

Erling Bonnesen (V):

Tak. Vi kan jo underholde hinanden længe med citater fra tidligere Folketings- og regeringsperioder. Vi kan underholde hinanden lige så længe og endnu længere med alenlange statistikker. Det, det sådan set handler om, er at prøve at tage afsæt i, hvad der blev sagt i valgkampen, og hvad der blev sagt i forbindelse med den. Og jeg kan tydeligt huske, at også ministeren selv sagde: Nu skal vi have gjort noget ved det, nu skal vi have styrket landområderne og landdistrikterne. Vi skulle oven i købet have en minister for området. Og det har vi jo så lykkeligtvis også fået, og nu skal vi så til at handle på det – men så er det sådan set overstået.

Jeg synes, at vi skulle prøve at skride lidt til handling. Andre, f.eks. fru Mai Henriksen, har før prøvet sådan at smådrille ministeren med, hvor mange lovforslag vi har set fra landdistriktsministerens side. Her var chancen for at få et på bordet. Lad os da så få et

lovforslag, så vi kan få undersøgt nogle af de her ting og få udarbejdet et kvalificeret beslutningsgrundlag. Det ville da ligesom være at tage lidt action på det. Skulle vi ikke prøve det?

Kl. 14:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ministeren.

Kl. 14:37

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Først vil jeg gerne kvittere for, at hr. Erling Bonnesen glæder sig over, at der er kommet en minister på området, for det er jo noget nyt i forbindelse med den nye regering, at vi har fået det. Og så vil jeg sige, at vi – og det har jeg også nævnt før – ikke er imod udflytning af arbejdspladser, men det skal ske under hensyntagen til økonomien og til de rekrutteringsmuligheder, der er.

Men jeg synes da, at det er interessant, at man, lige godt og vel et år efter den tidligere regering er gået af, kan se på, hvor mange arbejdspladser VK-regeringen fik flyttet ud med støtte fra Dansk Folkeparti. Det var faktisk – stik imod, hvad man rent faktisk havde skrevet i regeringsgrundlaget – stort set ingen. Samtidig gennemførte man en kommunalreform, der virkelig trak offentlige arbejdspladser ud af vores yderområder. Det var virkelig den mest centralistiske reform, der har været i mange, mange år. Og så er der Udbetaling Danmark, som man også vedtog, hvor man fjernede medarbejdere fra den enkelte kommune. Jeg synes, jeg har lidt at have kritikken i mod hr. Erling Bonnesens parti, men lad os da kigge på, hvad udviklingsmulighederne er.

Jeg havde håbet, at Venstre var gået med i den pulje til bedre transportinfrastruktur i vores yderområder, men der ville man ikke være med. Jeg havde håbet på, at man gik med til udligningsreformen, hvor vi flyttede 400 mio. kr., men der gik Venstre ikke med. Så det klinger lidt hult, at man bare vil nedsætte en gruppe nu. Jeg synes, man skal vise resultater.

Kl. 14:38

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ministeren for by, bolig og landdistrikter. Så giver jeg ordet til den første ordfører, som er samme hr. Erling Bonnesen fra Venstre.

Kl. 14:39

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. En nødvendig forudsætning for eventuel flytning af statslige arbejdspladser er naturligvis et grundigt forarbejde, herunder analyse af fordele, ulemper, økonomi i de konkrete situationer og alle parametre, så man får et kvalificeret beslutningsgrundlag. Forudsætningen for det er, at man har en idé om og nogle forslag til eventuelle, mulige udflytninger at tage udgangspunkt i, og det er netop det startgrundlag, kan man sige, som forslaget her fra Dansk Folkeparti har. Dansk Folkeparti starter jo med at læse forslaget op, omtale en arbejdsgruppe, og så kan man få lavet en liste, en oversigt, en plan kort og godt, som skal forelægges til politisk behandling, hvor man kan udpege de emner, man vil arbejde videre med, og som der måske kan laves nogle grundige analyser af, netop for at få et kvalificeret beslutningsgrundlag.

Mange har talt om, at det er vigtigt at styrke landdistrikterne, yderområderne og områderne uden for de største byer. Også regeringen har markeret dette, da man selv var i opposition og også nu efterfølgende i sit regeringsgrundlag. Vi har bare ikke set så meget handling på det endnu, og man skal starte et sted. I Venstre synes vi, at det er udmærket at starte med at få en liste og en plan over de mulige emner. Når den foreligger, kan man jo arbejde videre med sagen derfra, så derfor kan Venstre støtte det her beslutningsforslag. Alle-

rede nu i den første del af debatten er det jo helt tydeligt, at det er godt, at vi har fået sat det her emne på dagsordenen igen, efter at der nu har været en masse tidligere programmerklæringer – jeg ved ikke, om vi skal sige skåltaler, men det ser det jo næsten ud til at dreje over til i stedet for – man fik sat nogle overskrifter op, og nu skulle man have styrket tingene, men når det så kommer til handling, mod-siger man jo næsten sig selv, kan vi høre i debatten nu. Man vil gerne, men når man så kommer til det konkrete, står man ligesom af.

Jeg synes også, når vi lige ser lidt på den beslutning, der var under L 34 tidligere på dagen, hvor man stemte jordbrugskommissionerne væk fra resten af Danmark og ind til København, at så er det jo ikke underligt, at vi lidt får det billede for os i hovedet, at landdistriktsministeren faktisk er gået hen og blevet fortaler for centralisme i stedet for. Så det er godt, at vi har fået rejst debatten, og lad os så tage den. Jeg håber også, at det kan ende med, at vi kan få den her sag vedtaget, så vi kunne få set på nogle ideer til mulige udflytninger. Tak.

Kl. 14:41

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra fru Annette Lind.

Kl. 14:41

Annette Lind (S):

Mange tak for det. Det er jo meget, meget sjovt, at sådan en fra Venstre står og siger, at det er os, der taler for centralisme. Der er jo ikke nogen, der de sidste 10 år har centraliseret så meget, som Venstre har gjort. Så det er jo en lille smule sjovt, når man lige pludselig siger, at man vil flytte statslige arbejdspladser ud. Da hr. Lars Løkke Rasmussen var indenrigsminister, sagde han selv, at tingene kun kunne ligge ét sted. Det har vi masser af citater om. Men det her synes jeg da lige godt er sjovt.

Tingene kan kun ligge ét sted. Så i stedet for at diskutere, om man kan tage landbohøjskolen og flytte den et sted hen, er det meget mere spændende at diskutere, hvordan landbohøjskolen fungerer sammen med erhvervslivet i det jyske og det fynske, så hele Danmark også får del i det. Vi bliver jo ikke rigere af at tage det franskbrød, vi har, og smuldre det bredt ud over Danmark. Vi bliver rigere, hvis vi kan bage et større franskbrød. Så er det, jeg gerne vil spørge ordføreren: Har man ændret bageopskriften i Venstre, så man er gået væk fra store franskbrød, eller har Venstre bare svært ved at blive enig med sig selv?

Kl. 14:42

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 14:42

Erling Bonnesen (V):

Næh, overhovedet ikke. Venstre er decentraliseringsparti, og det kan vi også stadig væk føre bevis for. Det er jo bare lidt pudsigt, at når man så får rejst debatten her nu, går regeringspartierne ligesom nogle skridt baglæns og går i forsvar og begynder at trække forskellige citater frem i et forsøg på at filtrere det ind i nogle statistikker og andet i stedet for at prøve at bevare perspektivet i sagen her. For hvad er det, der er perspektivet? Det er, at hvis man kan få placeret nogle statslige arbejdspladser, f.eks. uden for København, så vil det være med til at generere en udvikling, skabe en bund for, at der kan komme nogle flere aktiviteter i gang. Det ved vi jo. Det er jo det, det handler om, og det var det, jeg syntes at vi alle sammen skulle prøve at flytte en lille smule højere op på dagsordenen i stedet for at prøve at filtrere det ind i forskellige statistikker.

Nu ligger der et konkret forslag. Hvis man så mener noget med de overskrifter, man selv har sat fra regeringens side, så lad os da prøve at sige ja til det her, sådan at vi kan få nogle nærmere undersø-

gelser af det og kort og godt få noget handling bag ordene. Det er sådan set det, det handler om, men det kan jeg forstå at man ikke vil. Jeg synes, at man skulle komme i gang.

Kl. 14:43

Første næstformand (Bertel Haarder):
Annette Lind.

Kl. 14:43

Annette Lind (S):

Nu kan jeg forstå, at ordførerens parti lige pludselig er blevet decentraliseret. På det sidste har man i Venstre talt for nulvækst. Så vil jeg bare gerne spørge: Hvordan hænger nulvækst sammen med, at man vil flytte arbejdspladser ud? Hvad er det for nogle arbejdspladser, Venstre vil flytte ud, når man har nulvækst?

Kl. 14:44

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:44

Erling Bonnesen (V):

Jamen nulvækst betyder jo, at niveauet bevares uændret. Det er jo hverken at skrive op eller at skrive ned. Det er at bevare et uændret niveau. Skal man så prøve at leve op til det og samtidig skabe noget mere aktivitet, f.eks. også uden for København, hvilket det jo handler om i debatten i dag, skal det jo netop ske, ved at man får placeret nogle statslige arbejdspladser uden for København. Det kunne være med til at understøtte en udvikling i de forskellige landdistrikter og byområder uden for København, og det synes jeg da at man skulle bakke op.

Derfor er det da sådan set underligt, at man i Socialdemokratiet jo også i valgkampen kraftigt var med til at promovere, at nu skulle vi have styrket landområderne, yderkommunerne og områderne uden for København, men når der så kommer nogle konkrete forslag, vil man ikke. Så jeg må opfordre til, at man ligesom prøver at kigge lidt på perspektivet. Og så lad os prøve at få det her undersøgt, for det er det, det her forslag går ud på.

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Andreas Steenberg for en kort bemærkning.

Kl. 14:45

Andreas Steenberg (RV):

Jeg vil gerne vende lidt tilbage til det med nulvækst, for jeg kunne forstå på finansordfører hr. Peter Christensen, da han var i Clement Direkte, at nulvækst ikke betyder, at der skal spares på sundhed, ældrepleje og uddannelse. Det vil sige, at når der kommer flere patienter, kan vi altså se frem til, at der på trods af nulvækst kommer flere penge til medicin til de patienter. Så skal der skæres ned et andet sted, og mit spørgsmål til hr. Erling Bonnesen er: Kan ordføreren garantere, at ikke en skole, ikke et sygehus og ikke et eneste plejehjem vil lukke i landdistrikterne med Venstres nulvækst?

Kl. 14:45

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:45

Erling Bonnesen (V):

Jamen det er meget nemt at forklare nulvækst, for det ligger jo umiddelbart i ordet: Det er at bevare samme niveau. Så inden for samme niveau skal der selvfølgelig være plads til at gøre tingene mest effektivt og bedst muligt. Det er at bevare samme niveau; så enkelt er det. Derfor må jeg sige, at jeg undrer mig over, at hr. Andreas Steenberg

vil bruge hele sin taletid på at prøve at udfylde det. Jeg vil så svare tilbage: Lad os prøve at blive ved sagen og spørge os selv, hvordan vi kan hjælpe udviklingen i gang i landdistrikterne og yderområderne – det er jo lige præcis det, som det her handler om – og det kan man også gøre inden for den ramme, der hedder nulvækst. Det er faktisk det, øvelsen går ud på.

Kl. 14:46

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Andreas Steenberg.

Kl. 14:46

Andreas Steenberg (RV):

En af de måder, som man kan få mere for pengene i sundhedsvæsenet på, er ved at have færre sygehuse, altså lukke små sygehuse, for så at have nogle store enheder, der er mere effektive. Derfor gentager jeg mit spørgsmål, som jeg ikke fik svar på fra hr. Erling Bonnesen: Kan hr. Erling Bonnesen på vegne af Venstre garantere, at ikke et eneste sygehus, ikke et eneste plejehjem i landdistrikterne og ikke en eneste landsbyskole vil blive lukket, når Venstre på et tidspunkt måske får held til at indføre nulvækst?

Kl. 14:47

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:47

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan forstå, at hr. Andreas Steenberg hellere vil begynde at diskutere teoribogen i stedet for at diskutere den praktiske virkelighed. Jeg har forklaret den praktiske virkelighed, som den ser ud for mig og for os, og den er, at nulvækst er at have det samme aktivitetsniveau, og så skal man selvfølgelig inden for den ramme gøre det bedst muligt. Selvfølgelig skal der da være plads til nogle omstruktureringer og omstillinger undervejs, men det er inden for samme ramme, sådan at man får mest muligt for pengene. Det må da være logik.

Jeg havde så egentlig troet, at jeg skulle svare på, hvordan vi kan hjælpe med at få sat noget mere aktivitet i gang, så vi kan bage en større samfundskage, for det ønsker vi os jo alle sammen. Der var ikke nogen af os, der ønskede, at krisen kom blæsende ind over os i Danmark. Det var faktisk VK-regeringen, der havde sikret, at Danmark var netto gældfri i 2008, kan jeg huske, og det glædede vi os over. Så kom krisen, og den kunne vi jo ikke bare afværge alene. Vi skulle forsøge ligesom at få bragt Danmark så godt som muligt igen den og få skabt nogle nye aktiviteter, også i landområderne, og det er sådan set det, det her handler om. Så jeg synes, man skal støtte det her forslag – og lad os så komme videre med det her analysearbejde.

Kl. 14:48

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Simon Kollerup for en kort bemærkning.

Kl. 14:48

Simon Kollerup (S):

Tak. Det er dejligt at have Venstre på talerstolen, for det giver jo anledning til at prøve at få nogle svar fra Venstre på, hvad man i Venstre mener om en plan for, hvordan der flyttes statslige arbejdspladser ud. Jeg forstår, at det er det, vi skal drøfte nu.

I regeringen har vi bl.a. lavet en udligningsordning, som gør, at vi flytter penge fra byerne til landområderne. Vi har også lavet en statsforvaltningsaftale, efter hvilken bl.a. Nordjylland får en række nye statslige arbejdspladser.

Hvad er så svaret fra Venstre? Det eneste svar, vi har fået fra partiets formand, er nulvækst lige nu. Dengang Venstre selv var i regering, skrev man ret præcist, at nulvækst ikke kan gennemføres, uden at det vil betyde forringelser og besparelser af kernevelfærden. Jeg hører også fra Venstres borgmestre rundtomkring i landet, at det vil betyde nedskæringer. Ordføreren er bare nødt til at forklare mig, hvordan nulvækst kan gå hånd i hånd med en plan om at flytte statslige arbejdspladser ud. Man kan ikke blæse og have mel i munden på samme tid. Hvad er det, man vil i Venstre?

Kl. 14:49

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:49

Erling Bonnesen (V):

Det kan jeg svare meget nemt på. Det er ikke at blæse og have mel i munden. Jeg har nu to gange under det foregående spørgsmål forklaret nulvækst, så det kan jeg henvise til: Det er at bevare samme niveau. Så kan man selvfølgelig altid videreudvikle tingene. Det er lige præcis det, det handler om her, nemlig at prøve at få skabt mere aktivitet i landdistrikterne.

For så vidt angår den udligningsreform, var det ikke kun at flytte noget fra by til land. Jeg husker meget tydeligt, og det kan hr. Simon Kollerup orientere sig om, hvordan man har det med det her på Langeland. Det er da netop et yderområde og en yderkommune, som er trængt. De måtte simpelt hen til kassen og betale og står da i problemer til i hvert fald op over knæene, om ikke noget højere oppe. Så jeg synes da, man lige skulle orientere sig lidt om, hvad der rent faktisk er gang i på det område, som hr. Simon Kollerup spørger til.

Men hvad sagen angår, synes jeg da, vi skulle se at komme i gang og få sagt o.k. til det her, så vi kan få undersøgt det, som Dansk Folkeparti foreslår her i dag, nemlig at vi skal prøve at få en liste over, en plan for, hvordan man kunne få flyttet nogle statslige arbejdspladser til landdistrikterne, uden for København.

Kl. 14:50

Første næstformand (Bertel Haarder):
Simon Kollerup.

Kl. 14:50

Simon Kollerup (S):

Der er bare noget, der ikke hænger sammen i Venstres logik. Der er noget, der ikke hænger sammen, når man gerne vil have nulvækst, som der ikke er i virkelighedens verden. Jeg ved, at hr. Erling Bonnesen også udmærket ved det. Det ved i hvert fald hans borgmestre rundtomkring i landet. Det er ikke det samme som at holde samme niveau. Nulvækst vil betyde forringelser, det vil betyde besparelser. Da regeringen blev ledet af Venstre, lagde regeringen selv det frem. Sådan noget vil betyde, at man må skære ned på kernevelfærdsydelserne.

Derfor hænger det ikke sammen, når man både vil have nulvækst og flytte statslige arbejdspladser ud, sådan forstår jeg ordføreren i dag. Man siver lidt i den gren, man selv sidder på.

Derfor synes jeg, vi har behov for et meget tydeligt svar fra Venstre på dette spørgsmål: Hvis man vil have nulvækst, som vil betyde 30 mia. kr. mindre end det, som regeringen gerne vil lave, hvordan kan man så samtidig flytte arbejdspladser ud fra de store byer? Jeg forstår simpelt hen ikke, hvordan det kan lade sig gøre at skære ned, som nulvækst betyder, og samtidig kalde det en plan for at flytte arbejdspladser ud på landet. Jeg kan ikke få det til at hænge sammen.

Kl. 14:51

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:51

Erling Bonnesen (V):

Det er godt nok fantastisk. Vi har fået sat det her emne om at styrke landdistrikterne og yderområderne på. Stort set alle talte om det i valgkampen, og når det kommer til realiteternes verden, forsøger man at dreje diskussionen i retning af noget andet, nemlig nulvækst, som umiddelbart ikke har noget med det at gøre. Oven i købet fejlfortolker man nulvækst. Det er jo logik, at ordet nulvækst betyder at holde samme niveau. Hvor svært kan det være? At man så gerne vil overfortolke det i en politisk fordrejende diskussion, tager jeg helt roligt. Fred være med det. Det har jeg så forklaret adskillige gange, og jeg skulle såmænd gerne gøre det en gang til.

Jeg synes bare, at der skulle holdes fast i, at den her sag handler om, og perspektivet i den her sag er, hvordan man kan medvirke til at skabe vækst, aktivitet og beskæftigelse i landdistrikterne, i yderområderne, hvor der netop er brug for det. Lad mig tage et eksempel: På f.eks. Langeland tørster man efter at få nogle signaler fra Folketingssalen om, hvordan der kan skabes noget vækst og beskæftigelse der. Og det gælder jo masser af andre steder rundtomkring i landet. Lad os prøve at tage fat i det, som det handler om. Det er lige præcis det, det handler om.

Kl. 14:53

Første næstformand (Bertel Haarder):
Hr. Leif Mikkelsen for en kort bemærkning.

Kl. 14:53

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Det her er jo ikke let. Det er måske nærmest svært. Jeg tror sådan set, at en til enhver tid siddende regering vil gøre det bedst mulige for hele landet. Alligevel er situationen den, at det normalt altid er oppositionen, uanset hvem der er i opposition, der har fantastiske klare synspunkter og løsninger på, hvordan vi helt sikkert kan tilgodese de her yderområder. Jeg tror faktisk, at der er nogle, der vil påstå, at det er lige så let som at forsøge at ophæve tyngdeloven, for hvis det var så let, ville situationen have været en anden, end den er nu, efter at den opposition, vi har nu, havde siddet i regering i 10 år. Det må vi erkende.

Jeg synes faktisk, at vi skal være ærlige i politik, og jeg var sådan set ret tæt på den kommunalreform, hvor muligheden for, at man nu kunne gøre det modsatte af, hvad der måske var det klogeste, nemlig kunne tilgodese andre dele af Danmark, blev diskuteret gang på gang. Og nogle vil kunne huske postyret i forbindelse med at skulle flytte noget til Ringkøbing osv. Det meste af det blev jo placeret der, hvor det var mest naturligt. Det bliver det vel stadig væk. Så hvis vi nu skal være hudløst ærlige, hvad enten man er i regering eller i opposition, er det vel ikke det, der redder yderområderne. Så vi skal måske til at diskutere skatter og afgifter og reelle arbejdspladser i stedet for at skabe de arbejdspladser.

Men er ordføreren enig med mig i, at oppositionen normalt har de klareste løsninger, uanset hvad oppositionen hedder?

Kl. 14:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Det kan være en fordel at komme frem til spørgsmålet lidt hurtigere. Ordføreren.

Kl. 14:54

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Jeg er da glad for, at hr. Leif Mikkelsen også henviser til, at der blev lavet nogle gode fordelinger i forbindelse med kommunalreformen. Og jeg kan bekræfte ham i, at det ikke er nogen let sag. Derfor synes jeg også, at det her forslag, der kommer fra Dansk Folkeparti, er godt. Det går nemlig ind og siger: Kan vi ikke prøve at

få lavet en plan for og en liste over mulige emner, som vi så kan undersøge nærmere, så vi kan få et beslutningsgrundlag på bordet? Sådan læser jeg forslaget, og derfor synes jeg faktisk, at det er meget godt.

Vi har aldrig sagt, at det er let, og historien viser jo også, at det ikke er nemt. Kommunalreformen var søreme heller ikke nem, men det lykkedes da heldigvis også at få noget lagt ud rundtomkring i landet. Det er så der, at vi nu desværre ser, at den nuværende regering begynder at trække nogle af de ting, som vi jo faktisk var i stand til at få placeret rundtomkring, ind til København.

Så er jeg da enig med hr. Leif Mikkelsen i, at man aldrig kan træffe sådan nogle beslutninger her, så man får klapsalver hele vejen rundt. Det vil aldrig kunne lade sig gøre, for alle synes altid, at det skal ligge der, hvor de selv bor. Men her er det da helt tydeligt, at tager vi dagens beslutning om jordbrugskommissionerne, samler og centraliserer man og placerer det hele i København. Der er kæden røget fuldstændig af. Derfor synes jeg, at det er godt, at vi får taget fat på det her.

Kl. 14:56

Første næstformand (Bertel Haarder):
Leif Mikkelsen.

Kl. 14:56

Leif Mikkelsen (LA):

Nu kunne jeg så starte med spørgsmålet, så det ikke forstyrrer billedet, selv om der vist ikke er nogen regler om, at man skal stille spørgsmål, så vidt jeg erindrer forretningsordenen herinde. Men det gør jeg alligevel gerne.

Derfor vil jeg spørge ordføreren, om ikke ordføreren er enig med mig i, at reelle arbejdspladser er det, der betyder noget for, om mennesker bosætter sig derude og forsøger at brødføde deres familie, og at det er bekymringen for, at der ikke er job til at kunne brødføde familien, der mange gange får en fraflytning til at ske. Og er ordføreren ikke enig i, at rigtige arbejdspladser kommer af den skattepolitik og den afgiftspolitik, vi fører i Danmark, hvor vi har set de sidste 10 år, at der er forsvundet 125.000 industriarbejdspladser ud af Danmark på grund af vores skatte- og afgiftspolitik, og at det er det, der er gået ud over yderområderne, det, der har affolket dem, det, der gør det svært derude, og ikke et spørgsmål om, om vi kan lappe med statslige arbejdspladser, hvor vi så kan risikere, når der kommer en ny regering og oppositionen bliver en anden, at de forsvinder alligevel? Er rigtige arbejdspladser ikke også for ordføreren det, der er bæregrundlaget for yderområderne?

Kl. 14:57

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:57

Erling Bonnesen (V):

Tingene hænger jo sammen, og hr. Leif Mikkelsen har ret i, at der er mange parametre. Ja, vi skal søge at skabe rigtige arbejdspladser. Der er mange gode, rigtige arbejdspladser både i den offentlige og i den private sektor. Nu har vi jo diskuteret det om nulvækst meget tidligere her i dag, og det, jeg vil prøve at sige, er, at når vi nu har verdens største offentlige sektor, og vi har brug for nogle flere private arbejdspladser, så er det nok meget klogt i et stykke tid at prøve at sige nulvækst, sådan at vi ligesom kunne få den private sektor opad igen. Dertil spiller masser af forskellige parametre ind, og skal det sådan siges kort, handler det jo noget om rammevilkår og konkurrencevilkår og selvfølgelig også skattepolitik. Og derfor er det jo da nærliggende at sige, at vi også skal have bremset op i forhold til nye skatter og afgifter, så man ikke pålægger virksomhederne flere byrder, men faktisk begynder at komme lidt den anden vej – det er jo

noget af det, øvelsen også går ud på – sådan at vi igen kan blive konkurrencedygtige og få skabt nogle rigtige arbejdspladser.

Så svaret er komplekst, men det svarer også meget godt til et komplekst spørgsmål, som jo er sammensat af flere ting. Så ja, det er rigtige arbejdspladser, der skal skabes i den private sektor.

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Lars Dohn for en kort bemærkning.

Kl. 14:58

Lars Dohn (EL):

Det, der er vigtigt, er jo at få afdækket det, for jeg kan forstå, at Venstre er positivt stemt over for at flytte arbejdspladser ud. Vi ved fra en undersøgelse i 2001, at man skal regne med, at det koster omkring 0,5 mio. kr. for hver arbejdsplads, der flyttes ud. Med den udmelding, Venstre kom med på sit landsmøde, om den offentlige sektors udvikling og om, at der skulle være færre offentlige arbejdspladser – sådan hørte jeg det – hvad er det så lige, Venstre har at byde på i den her sammenhæng?

Kl. 14:58

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 14:59

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes, det er meget enkelt, for det forslag fra Dansk Folkeparti, som kommer her i dag, siger jo netop, som jeg forstår det, at vi skal prøve at få en liste over, en plan over mulige emner, som kunne egne sig til eventuelt at blive flyttet. Det er altså ikke i dag, vi skal beslutte at flytte en ganske bestemt institution. Næh, vi skal prøve at undersøge mulighederne for det. Det er det, det handler om, og lige præcis hvad det angår – og det er måske det eneste, jeg så kan blive enig med hr. Lars Dohn om – skal der selvfølgelig være et kvalificeret beslutningsgrundlag, når man engang når frem til det.

Det vil da selvfølgelig omhandle både økonomi og fordele og ulemper, og hvordan der reelt kan skabes meraktivitet i landdistrikterne. Det er jo lige præcis det, vi sådan set beder flertallet om at sige o.k. til. Så hvis det er det, Enhedslisten også er klar til nu, så synes jeg da, at det er godt, for så begynder der at tegne sig et flertal for, at vi kan komme i gang.

Kl. 14:59

Første næstformand (Bertel Haarder):
Lars Dohn.

Kl. 14:59

Lars Dohn (EL):

Men det bliver jo først seriøst, i det øjeblik man kan anskueliggøre, hvordan man vil det her. Altså, viel Geschrei und wenig Wille kommer vi ingen vegne med, så derfor må Venstre blive meget mere konkret i det her, før Venstre bliver interessant i den her sammenhæng.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:00

Erling Bonnesen (V):

Jamen jeg forholder mig til det her gode forslag, som er kommet fra Dansk Folkeparti. De beder om, at man kunne få lavet en arbejdsgruppe, og det kræver selvfølgelig et flertal. Nu kommer ordføreren for Dansk Folkeparti op lidt senere, og så kan han selv præcisere det, men som jeg har forstået det, handler det netop om at begynde at gi-

ve svar på nogle af de ting, som Enhedslisten her efterspørger, sådan at vi kunne få et ordentligt beslutningsgrundlag at tage stilling på.

Så når det også er et spørgsmål fra Enhedslisten, synes jeg da bare, at man skulle støtte det, så vi kan se at komme i gang, få en arbejdsgruppe nedsat og så give nogle svar på det, der bliver spurgt om, sådan at vi også kan få redegjort for fordele, ulemper, økonomi osv. Og så skal vi kigge på bundlinjen og se på, hvordan det her kan medvirke til at skabe meraktivitet og flere arbejdspladser, vækst og beskæftigelse, i landområderne og yderkommunerne.

Kl. 15:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Eigil Andersen for en kort bemærkning.

Kl. 15:00

Eigil Andersen (SF):

Mange tak for det. Det, der bl.a. er problemet med Venstres nulvækst, er, at den linje vil medføre tab af arbejdspladser i kommunerne og tab af statslige arbejdspladser. Hvorfor vil det gå sådan? Det vil det, for ordføreren har ikke ret i, at nulvækst betyder uændret aktivitetsniveau. Det betyder uændret udgiftsniveau, og det betyder, at man bliver nødt til at fjerne stillinger i den offentlige sektor. Finansministeriet, som ordførerens parti jo plejer at tillægge stor sandhedsværdi, har beregnet, at der vil forsvinde 48.000 offentlige stillinger med Venstres nulvækstplan. De vil være væk i 2020. Hvad er ordførerens kommentar til, at der skal fjernes 48.000 offentlige stillinger både i kommunerne og i staten? Hvad er ordførerens kommentar til det i forhold til det med landdistrikterne?

Kl. 15:01

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:01

Erling Bonnesen (V):

Det er en meget sjov og interessant debat, når hr. Eigil Andersen selv både stiller spørgsmålet og giver svarene. Det kunne umiddelbart gøre det nemmere for mig, som skal svare. Men det betyder jo ikke, at de svar, som hr. Eigil Andersen har givet sig selv, er rigtige, for det er de ikke. Hr. Eigil Andersen forsøger ligesom at fordreje tingene med den fejlfortolkning, at nulvækst skulle give en masse reduktioner og beskæringer, men det kan jeg bare fuldstændig afvise. Det er en ny skræmmekampagne.

Det, der jo er sigtet med nulvæksten, er lige præcis, at man så at sige holder samme niveau og inden for den ramme får udviklet tingene, og hvad angår den her sag, får stillet spørgsmålet: Hvordan kan vi skabe noget meraktivitet, f.eks. ved at flytte nogle statslige arbejdspladser? Det var det, der skulle undersøges. Så jeg kan jo kun opfatte reaktionen fra hr. Eigil Andersens side sådan, at man ønsker at dreje fokus væk fra det, det handler om, og det er så bare det.

Kl. 15:02

Første næstformand (Bertel Haarder):

Eigil Andersen.

Kl. 15:02

Eigil Andersen (SF):

Sagen handler jo om arbejdspladser i yderområderne og i provinsen i Danmark. Så spiller det da en kæmpe rolle, at Venstre som noget nyt nu går ind for nulvækst. Det vil resultere i, at kommunerne skal fjerne et stort antal stillinger i de kommende år, og at staten skal fjerne et stort antal stillinger. Så det spiller da en kæmpe rolle, og selvfølgelig må man så diskutere det. Det forbavser mig meget, at det åbenbart er sådan, at Venstre afviser, at nulvækst vil føre til nedlæggelse af offentlige job. Det tror jeg da er en nyhed for mange i givet fald.

Så jeg vil sige, at konklusionen på det her må være, at når Venstre støtter nulvækst, er der slet ikke mulighed for at flytte nogen statslige arbejdspladser nogen steder hen. Der skal tværtimod skæres ned.

Kl. 15:03

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:03

Erling Bonnesen (V):

Også i anden runde synes jeg at det er meget sjovt, at hr. Eigil Andersen selv både stiller spørgsmålet og giver svaret, men det bliver det stadig væk ikke mere rigtigt af. Nulvækst er at bevare samme niveau. At man så i SF gerne vil underholde med, at det, tror man, teoretisk set har alle mulige afledte negative virkninger, fordi det passer ind i argumentationen, må stå for hr. Eigil Andersens egen regning.

Når vi har markeret, at vi går ind for nulvækst, er det jo netop med afsæt i, at vi har verdens største offentlige sektor, og at vi har brug for at få skabt en større samfundskage, netop for at vi alle sammen kan få, om jeg så må sige, en større kage at fordele imellem os. På en eller anden måde skal vi jo have skabt noget mere vækst og nogle flere arbejdspladser. Der har det også – det husker jeg da – fra SF's side været markeret meget tydeligt endda, at vi skulle have gjort noget for landdistrikterne og yderområderne. Det ønsker man så bare ikke nu. Det kan vi jo så tage til efterretning.

Kl. 15:04

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den næste ordfører, fru Annette Lind, som er ordfører for Socialdemokraterne.

Kl. 15:05

(Ordfører)

Annette Lind (S):

Først og fremmest er jeg rigtig glad for, at vi igen i dag får mulighed for at diskutere vækst og arbejdspladser i vore landdistrikter. For der er ingen tvivl om, at vi Socialdemokrater er meget optaget af, hvordan vi skaber fremgang i hele landet, og vi vil aktivt arbejde for et Danmark i bedre balance. Hvad enten man bor på landet eller i byen, skal der være fornuftige vilkår og muligheder for et godt liv.

Vore landdistrikter, yderområder og øer har mange særlige kvaliteter. Personligt møder jeg rigtig mange ildsjæle og hører mange solstrålehistorier, når jeg kommer ud som ordfører. Ofte har de gode historier rødder i, at man har sat fokus på de potentialer, der er i lokalmiljøet, hvor man med de rigtige rammevilkår har formået enten at øge eller bibeholde antallet af arbejdspladser eller på anden måde skabe fremgang.

Med etableringen af et nyt landdistriktsministerium har disse ildsjæle nu en entydig adgang til regeringen i forhold til landdistrikterne. For første gang har et ministerium sat lup på yderområderne og de udfordringer, der måtte være. Det er derfor tvingende nødvendigt, at vi hele tiden tænker i nye veje for at få varige arbejdspladser, vækst og udvikling.

Man må gøre sig klart, at erhvervsstrukturen generelt i landdistrikterne og yderområderne vil blive udfordret, og netop derfor er det afgørende, at vi også er meget opmærksomme på vores statslige arbejdspladser. Vi ved, hvor vigtigt det kan være for et lokalområde, men samtidig mener vi ikke, at det er hele svaret på landdistrikternes udfordringer.

Fra første dag i regering har vi taget en lang række initiativer, som har haft til formål at sætte gang i hjulene, også i landdistrikterne. Det er initiativer, som i bund og grund handler om arbejdspladser og et Danmark, der hænger sammen. Det gælder udligningsreformer

men, hvor vi har flyttet 400 mio. kr. fra by til land, det gælder en finanslov, der gør Danmark stærkere og skaber 21.000 arbejdspladser allerede næste år, og det gælder en massiv investering i både grøn omstilling af vores samfund og uddannelse og opkvalificering. Det siger jeg bare for at nævne nogle af de få ting, som kommer landdistrikterne til gode, og som ikke helt har haft opbakning fra de borgerlige.

Vi tror, at væksten skal skabes – ikke ventes på. Og jeg kan kun være glad for, at Dansk Folkeparti nu gerne vil være med til at sætte gang i landdistrikterne. Samtidig kan det jo undre, at Dansk Folkeparti ikke brugte mere energi i de 10 år, VK var ved magten, for her var Dansk Folkeparti nemlig mere for centralisering og imod forslag fra oppositionen, som skulle sikre flere arbejdspladser i vore landdistrikter.

Med hensyn til det konkrete forslag om en arbejdsgruppe mener vi fra socialdemokratisk side ikke, at det er vejen frem. Vi tror, at beslutninger, som skal træffes, skal træffes løbende og vurderes i en sammenhæng, hvor det er relevant, og hvor det passer bedst til opgaven, ligesom vi allerede gør det i dag. Socialdemokraterne støtter derfor ikke det konkrete forslag, men hilser debatten om vore landdistrikter velkommen.

Kl. 15:07

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger, først fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:08

Erling Bonnesen (V):

Den socialdemokratiske ordfører slutter sin tale med at afvise forslaget. Så vil jeg spørge meget enkelt: Mener den socialdemokratiske ordfører stadig det samme, som man gik til valg på, og som ordføreren også selv gik til valg på i sit område, nemlig at man skal gøre noget for at styrke landdistrikterne og yderområderne?

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:08

Annette Lind (S):

Der er overhovedet ikke nogen som helst tvivl om, at vi rigtig, rigtig gerne vil have statslige arbejdspladser ud i landdistrikterne. Det her går ud på, om man skal have en arbejdsgruppe til at vurdere det, og det synes vi ikke er nogen god idé. Vi synes, som jeg siger i talen, at vi træffer beslutninger løbende og vurderer i den sammenhæng, hvor det er mest relevant, og hvor det passer bedst til opgaverne.

Kl. 15:08

Første næstformand (Bertel Haarder):

Erling Bonnesen.

Kl. 15:08

Erling Bonnesen (V):

Tak. Jamen det var jo et meget interessant svar, for ordføreren siger nu, at man faktisk ikke har tid til at vente på en arbejdsgruppe, at man vil træffe beslutning med det samme. Sådan må det jo næsten være, for ordføreren svarer, at man træffer beslutninger løbende, og at det med en arbejdsgruppe til at undersøge tingene ikke er nødvendigt, eller hvordan jeg nu skal forstå det.

Så må jeg sådan set bare spørge: Hvilke statslige arbejdspladser er det så at den socialdemokratiske ordfører er klar til at flytte ud fra København nu?

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:09

Annette Lind (S):

Nu er det lige præcis sådan, at vi, siden vi har fået regeringsmagten, har vurderet det, hver gang der skal flyttes arbejdspladser ud, og det har vi også gjort med positiv virkning. Faktisk var det jo sådan, at vi blev pålagt 5 procents besparelser, lige inden den forrige regering gik af, og det betød altså, at der skulle flyttes rigtig mange arbejdspladser. Der flyttede man eller nedlagde man 85 pct. i Københavnsområdet og kun 15 pct. ude i landdistrikterne.

Kl. 15:09

Første næstformand (Bertel Haarder):

Den næste korte bemærkning er fra fru Mai Henriksen.

Kl. 15:09

Mai Henriksen (KF):

Jeg synes, det er dejligt at høre, at Socialdemokratiets ordfører er så glad for de beslutningsforslag, som bliver fremsat, og jeg synes også, at ordføreren kommer med en rigtig god og konstruktiv tilgang til den debat, vi har i dag. Det vil jeg egentlig gerne kvittere for, det er rigtig dejligt. Ordføreren siger så også, at regeringen har fokus på yderområderne, men alt andet lige håber og tror jeg da, at vi kan blive enige om, at når man laver politik, så gør man det jo gennem fremsættelse af lovforslag.

Så skal jeg bare have ordføreren til at bekræfte, at det er rigtigt, at der endnu ikke er fremsat et eneste lovforslag inden for landdistriktsministerens område. Det er der inden for boligministerens område, som jo varetages af samme minister, men ikke på området for landdistrikter.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:10

Annette Lind (S):

Allerførst vil jeg gerne sige tak for kvitteringen; det er jeg selvfølgelig glad for.

Det, det handler om, er jo, at landdistriktspolitik omfatter meget mere end det, der varetages af et landdistriktsministerium. Det indgår jo under en masse ressortområder, og derfor har vi også en masse gode lovforslag under de andre ressortområder netop vedrørende landdistrikterne, og det er vel svar nok.

Kl. 15:10

Første næstformand (Bertel Haarder):

Mai Henriksen.

Kl. 15:10

Mai Henriksen (KF):

Det var i hvert fald svar nok til, at det var lig med et stort rundt nul, altså at der ikke er kommet nogen lovforslag. Når man ser det beslutningsforslag, som kommer fra Dansk Folkeparti, ville jeg umiddelbart tænke, at det var noget, som lige passede som fod i hose til ministeren.

Altså, ministeren har jo været meget optaget af netop sådan en kortlægning, og det kan jeg forstå at Socialdemokraterne også har været, altså af kortlægningen af landdistrikterne, og hvilke indsatser der skal være. Og det her er jo en del, som kunne spille rigtig positivt ind i forhold til en sådan kortlægning, altså at man får nedsat en arbejdsgruppe – andet opfatter jeg i hvert fald ikke at det her beslutningsforslag vedrører – som får kigget på, om der er nogle statslige arbejdspladser, som eventuelt kunne udflyttes. Jeg tænker bare, at det jo ikke er noget, som er sådan meget sprængfarligt, eller noget, man sådan kan politisere over i mange dage.

Jeg forstår simpelt hen ikke, hvorfor Socialdemokraterne ikke siger, at det faktisk er en god idé, at det egentlig passer godt i tråd med deres politik, at den køber de da, og siger tak for forslaget til Dansk Folkeparti og så sætter det i værk.

Kl. 15:13

Kl. 15:11

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:11

Annette Lind (S):

Nu er det ikke sådan, at jeg tror, at regeringen på nogen måde har brug for at have en arbejdsgruppe til at kigge sig over skulderen, for jeg tror godt, at de selv kan træffe deres beslutninger.

Det, vi vil, er, at vi, når situationen opstår, vil se efter, om det er økonomisk ansvarligt, om det er hensigtsmæssigt at flytte tingene ud. Og det kan vi udmærket selv gøre, også når situationen opstår.

Kl. 15:12

Første næstformand (Bertel Haarder):

Så er det hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:12

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Fru Annette Lind nævner i sin tale mange af de positive ting, altså at vi i yderområderne skal have nogle forhold, der er gode, og at man, hvis det er, at man skal styrke landdistrikterne, så er nødt til at gå nogle nye veje. Vi kan sågar se, at man i sit eget program, »Aktiv hjælp til yderområderne«, der er fra maj 2010, siger, at man gerne vil placere nogle flere statslige arbejdspladser i yderområderne. Vi kan også se, at man har oprettet et Ministerium for Landdistrikter – man er godt nok endnu ikke kommet med nogen lovforslag om det – og man siger, at det er det helt rigtige, og at det er det, man vil. Men når det endelig er, at der kommer et beslutningsforslag, som f.eks. det, der her er kommet fra mit parti, og som er forholdsvis simpelt, og som bare går ud på, at vi skal kunne få et mere kvalificeret grundlag i forhold til at kunne tage nogle beslutninger om, hvilke statslige arbejdspladser der eventuelt kunne være egnede til at blive flyttet ud, eller hvilke arbejdspladser der ikke er egnede til det – for der er helt sikkert også nogle af dem, der ikke er egnede til det – så siger man nej.

Men så er det bare, jeg bliver nysgerrig og gerne ville have at vide: Hvad er det så for nogle tiltag, man skal lave? Hvordan skal vi så gribe det an? Når det er, at man ikke vil være med til, at vi her kan få et grundlag, der er mere kvalificeret, men man siger, at man er enig i budskabet, hvilken vej er det så fru Annette Lind vil foreslå at man i stedet for vil gå?

Kl. 15:13

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:13

Annette Lind (S):

Jamen der er det faktisk noget, som jeg nu allerede har fortalt om et par gange. Der handler det om, at vi, hver eneste gang der er tale om, at der skal flyttes nogle arbejdspladser, eller at der i et område skal bibeholdes nogle arbejdspladser, så vil kigge på, hvor vi bedst kan gøre det. Der er det en beslutning, vi vil træffe løbende, og der er det noget, vi vil vurdere i en sammenhæng, og noget, som vi vil gøre i de tilfælde, hvor det er mest relevant, og hvor det passer bedst til opgaven. Det er sådan, vi gør det i dag, og det vil vi fortsætte med. Vi behøver ikke have nogen, der kigger os over skulderen.

Første næstformand (Bertel Haarder):
Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:13

Dennis Flydtkjær (DF):

Det var da positivt at høre, i den forstand at det faktisk lige præcis er det, det næste beslutningsforslag, B 17, handler om, så det går jeg jo så ud fra, at regeringspartierne kan stemme for, for det er trods alt også et skridt i den rigtige retning.

Fru Annette Lind siger, at man for hvert enkelt tilfælde vurderer, hvordan det bedst kan gavne landdistrikterne. Nu er vi begge to valgt i Vestjyllands Storkreds. I Ringkøbing har man valgt at nedlægge miljøcenteret. Det er 43 statslige arbejdspladser, der ryger, og man vælger i samme omgang at oprette 100 mere i København. Jeg vil høre fru Annette Lind: Har det gavnet landdistrikterne? Man vælger at omorganisere statsforvaltningerne, hvor der også ryger et par stykker i Ringkøbing igen, Ribe lukker osv. for at flytte langt størstedelen til Aalborg, som er en bykommune. Har det gavnet landdistrikterne?

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:14

Annette Lind (S):

Jeg synes, at for hver eneste arbejdsplads, der kommer væk fra landdistrikterne, er det beklageligt, det må jeg sige, og derfor vil vi også rigtig gerne have, at der kommer statslige arbejdspladser ud i de områder, men vi må vurdere, hvor de passer bedst. Det er sådan, at vi er blevet pålagt den her 5-procents-besparelse i staten, og der er der altså nedlagt 85 pct. i København og 15 pct. i landdistrikterne.

Kl. 15:14

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til den næste ordfører, som er hr. Eigil Andersen, da hr. Andreas Steenberg ikke er i sigte. Værsgo til SF's ordfører.

Kl. 15:15

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

SF ser gerne, at der kommer flere statslige arbejdspladser i provinser, men når man så overvejer de her ting, skal man selvfølgelig også tage i betragtning, hvor slemt det egentlig ser ud, og der må jeg så indrømme, at jeg synes, at Dansk Folkeparti laver et selvmål med nogle af de bemærkninger, der er anført i beslutningsforslaget.

Man har lavet en spændende sammenligning mellem antallet af indbyggere i de enkelte regioner i Danmark og antallet af statslige job, og det viser sig, at i de fleste regioner passer niveauet faktisk nogenlunde. Det er selvfølgelig klart, det skal dog siges, at i Region Hovedstaden er der en overvægt af statslige arbejdspladser. Sådan tror jeg at det vil være i enhver regeringsby. Region Midtjylland har 19 pct. af statslige arbejdspladser og 23 pct. af befolkningen. Det er jo ikke helt skævt. Regionen Nordjylland har 9 pct. af statslige arbejdspladser, skriver Dansk Folkeparti, 10 pct. af befolkningen. Heller ikke helt skævt. Region Sjælland har 10 pct. af samtlige statslige arbejdspladser, 15 pct. af landets indbyggere. Der er der en vis skævhed, men man skal være opmærksom på, at med de pendlingsmønstre, som vi har, vil der være mange indbyggere på Sjælland, som vil få gavn af arbejdspladser i København.

Så er der én region i Danmark, hvor der er en skævhed efter min opfattelse, som er til at få øje på, og som der bør gøres noget ved, og

det er Region Syddanmark. Der kan man læse i Dansk Folkepartis forslag, at Region Syddanmark har 16 pct. af de statslige arbejdspladser, men 21 pct. af indbyggerne. Det er jeg overbevist om også er noget, som man vil have liggende i baghovedet i de forskellige ministerier, når man overvejer statslige arbejdspladseres placering, men helt skævt er det ikke.

Så vil jeg sige, at i forbindelse med omlægningen af statsforvaltningerne er der jo så sket det, at der kommer 70-75 nye arbejdspladser til et område som Aalborg. Det har stor betydning for Nordjylland, som jo ellers er ramt af arbejdsløshed, og med de her meget kedelige besparelser, som har været nødvendige i ministerierne, er der sket det, som også er blevet nævnt her fra talerstolen, at 80-85 pct. af de job, der er blevet nedlagt, er blevet nedlagt i København, og der er altså kun blevet nedlagt 15-20 pct. i provinsen.

Vi har været inde på Venstres nulvækstpolitik, som, hvis man sammenholder med det antal offentligt ansatte, der er i dag, vil betyde, at der i 2020 vil være forsvundet 20.000 stillinger, og hvis man stiller det op over for det alternativ, som består i den nuværende regerings plan for væksten frem til 2020, vil der skulle nedlægges 48.000 stillinger i 2020. Det vil, som jeg var inde på tidligere, betyde, at der forsvinder mange arbejdspladser både i kommuner og i staten, og derfor er der ikke noget at flytte ud, hvis man følger Venstres linje.

Så vil jeg spørge: Hvad er det så, der har betydning for skabelsen af job i landdistrikterne, som er et vigtigt område? Det er f.eks., at mindre og mellemstore virksomheder har gode lånemuligheder. Det har der været store problemer med. Jeg synes, at det er meget fint, at der kom den såkaldte udviklingspakke i marts måned, tror jeg det var, i år. Den giver bedre lånemuligheder for den slags mindre firmaer.

Når man taler med folk, der bor i yderområderne, eller man skal måske kalde det udviklingsområderne, er der en ting, der går igen i deres beskrivelse af det, som de mangler. De mangler hurtige dataforbindelser. Det gælder jo også, hvis det er et lille firma, man skal have op at stå eller måske endda en enkeltmandsarbejdsplads, at det er meget vigtigt, og der synes jeg at det er meget glædeligt, at man i juni i år har lavet en aftale, som indebærer, at der er utrolig mange landområder, som vil få 10 Mb-forbindelser inden 2015.

Så det er nogle af de ting, som jeg tror har stor betydning for antallet af arbejdspladser, idet nemlig den private sektor selvfølgelig altid vil være vigtigere end den offentlige sektor. Det rører ikke ved, at det også er vigtigt og har et godt formål, at der er statslige arbejdspladser i provinsen, og det er selvfølgelig noget, som man altid skal tænke over også fra den nuværende regerings side, når man tilrettelægger tingene. Det mener jeg også der bliver tænkt over, men på den baggrund er der ikke brug for, at der bliver nedsat en arbejdsgruppe og skal laves en plan for lige præcis det område, for det er meget kompliceret at gennemtænke, i hvilke tilfælde det kan være relevant at flytte arbejdspladser ud i provinsen, og i hvilke tilfælde det ikke går.

Så på den baggrund, selv om vi i SF ønsker flere statslige arbejdspladser i provinsen, kan vi ikke støtte det her konkrete forslag. Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Den første er fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:20

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Ordføreren fra SF starter sin ordførertale med at sige, at man ser meget positivt på at flytte statslige arbejdspladser ud af København til forskellige områder. Så vil jeg gøre det meget enkelt og ikke begynde på alle de andre SF-trick med at klistre det ind i statistikker. SF's ordfører starter selv sin ordførertale med at sige, at man

ser meget positivt på at flytte arbejdspladser ud, og nu får ordføreren alle tiders chance – hvordan?

Kl. 15:20

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:20

Eigil Andersen (SF):

Jeg har jo givet et eksempel i forbindelse med statsforvaltningerne, som så giver 70-75 ekstra job i Nordjylland, som jo er et område, der er ramt af stor arbejdsløshed. Så er det jo så på grund af den økonomiske situation, som landet står i, beklageligvis sådan, at det er nødvendigt at skære ned visse steder. Når man så skal skære ned, er det jo meget, meget vigtigt, at man er bevidst om, at det ikke specielt går ud over provinsen, og derfor mener jeg også, at det er meget godt, at det er sådan, at 80-85 pct. af de jobnedlæggelser, der er sket inden for ministeriernes områder, er foregået i København, og kun 15-20 pct. af dem er foregået i provinsen. Men det er da, som jeg også var inde på, klart, at det selvfølgelig er noget, man altid skal tænke over, når man lægger tingene til rette fra en regerings side, altså hvad man gøre i konkrete situationer for at fremme statslige arbejdspladser, også i provinsen.

Kl. 15:21

Første næstformand (Bertel Haarder):

Erling Bonnesen.

Kl. 15:21

Erling Bonnesen (V):

Jeg gav SF's ordfører alle tiders chance for og hele scenen til at bruge hele sin svartid på at forklare hvordan. Der kom ikke skyggen af svar på det. Man refererede bl.a. til noget, man måske havde gjort og en hel masse andre ting, og så kunne det alligevel ikke lade sig gøre. Altså har man også forladt sig eget valgprogram. Man gik jo til valg på, også i SF, at man skulle have styrket udkantsområderne, landkommunerne osv. osv., hvad vi alle sammen jo er enige om, og nu står vi her i handlingens time og skal prøve at sætte noget gang i tingene, og SF's ordfører siger selv, det er kompliceret, og så er det da oplagt at prøve at følge forslaget her fra Dansk Folkeparti og få nedsat en arbejdsgruppe, der kan komme med nogle forslag eller bare en idéliste til det. Skulle vi sådan set ikke prøve at komme i gang med det? Hvorfor kan SF's ordfører ikke komme med bare skyggen af et svar på, hvordan vi skal flytte nogle statslige arbejdspladser?

Kl. 15:22

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:22

Eigil Andersen (SF):

Nu har jeg jo så givet eksempler på, at man rent faktisk har flyttet nogle statslige arbejdspladser til et arbejdsløshedsområde. Jeg glemte i øvrigt at nævne, at der også kommer flere statslige arbejdspladser i forbindelse med omorganiseringen af statsforvaltningerne på Bornholm. Men det, jeg vil sige, er, at jeg tror, at det vil være klogt, at man lader de enkelte ministerier tage stilling i de konkrete tilfælde. Hvorfor det? Det er, fordi der selvfølgelig er en gruppe af statslige arbejdspladser, som kan ligge et hvilket som helst sted i landet. Det er der. Men der er jo andre, hvor det også spiller ind, om der er borgere, som skal kunne henvende sig i den pågældende statsforvaltning eller statsinstitution. I f.eks. det område, jeg selv er valgt, nemlig det østjyske område, kan det jo, hvis der er borgere, der har brug for at henvende sig, ikke være meningen, at de så alle sammen skal rejse til Grenaa eller noget i den stil. Jeg ønsker Grenaa alt muligt

godt, det skal ikke forstås anderledes, men det har jo betydning, at det tilrettelægges på en måde, som også er borgervenlig, og det skal man også huske.

Kl. 15:23

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Så er det hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:24

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for ordet. Jeg er jo it-ordfører, ud over at jeg er ordfører på den her debat, og jeg bed mærke i det, hr. Eigil Andersen nævnte om, at det er vigtigt med hurtige internetforbindelser. Det er jeg hundrede procent enig i. Men jeg forstår bare ikke, at man så henviser til den her 800-megahertz-version, som skulle give 10-megabit-bredbånd, faktisk *delt* bredbånd, fordi det er mobilt bredbånd, og det er altså ikke noget at prale af, hvis det skulle være hurtigt og sikkert internet i yderområderne.

Det handler om at kunne lave et udbud, som kun garanterer sikkert internet i 207 postnummer – 207 ud af 1050 postnumre, som der cirka er tale om. Det er da lidt for tyndt, hvis det skulle være svaret på det hele.

Til det, hr. Eigil Andersen siger om, at det skal være ministerierne, der skal bestemme i hvert enkelt tilfælde, må jeg sige: Jamen så fortsætter vi jo bare det københavneri, som vi har i dag. 28 pct. af alle statslige arbejdspladser ligger i København, og hvis det så er de folk, der er i København, der skal bestemme, hvor de fremtidige arbejdspladser skal ligge, ja, så skal man da ikke være folketingspoliti-ker for at finde ud af, at vi så måske kommer op på 35 pct. inden længe.

Er hr. Eigil Andersen ikke lidt enig i, at det da er for tyndt? Det er da Folketingets beslutning, hvor de skal ligge. Hvorfor skal vi så lade det være op til nogen, som i forvejen i stor udstrækning bare går op i københavneri?

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:25

Eigil Andersen (SF):

Først til det om højhastighedsdataforbindelser: Når man kigger på det kort, som er det danmarkskort, som er tegnet over de områder, der vil få den her 10-megabit-forbindelse inden 2015, kan man se, at det er mange yderområder. Så jeg er ikke enig med hr. Dennis Flydtkjær i, at det ikke spiller nogen rolle.

Med hensyn til det mere principielle om antallet af arbejdspladser og om, hvordan det vil gå med det, så mener jeg, ligesom jeg gjorde tidligere, at det er noget, der vil ligge i enhver ministers baghoved og i ethvert ministeriums embedsmænds baghoveder, at her er et vigtigt aspekt, som man skal være opmærksom på.

Kl. 15:25

Første næstformand (Bertel Haarder):

Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:25

Dennis Flydtkjær (DF):

Hvis man nu forestillede sig, at jeg gik med til, at det er ministeriet, der bestemmer, så vil jeg spørge: Hvad er der så sket? Som jeg sagde til fru Annette Lind, så kommer der ca. 85 højtuddannede medarbejdere ekstra til Aalborg, på bekostning af at man tager og flytter 30 højtuddannede medarbejdere væk fra Ringkøbing, som så godt nok får 28 lavtlønnede HK'ere den anden vej, og Ribe lukker. Hvis det er

ministeriet, der er kommet med det udspil, så kan man godt se, hvor det ender henne fremadrettet.

Naturstyrelsen har valgt at sige, at miljøcentrene skal lukke, bl.a. i Ringkøbing, jeg mener også, det lukker i Ribe, og Guldborgsund flytter man det også væk fra. Det er det, der sker, når vi bare lader det være op til ministerierne eller vi bare herindefra bliver ved med at køre den linje, vi altid har kørt.

Det eneste, jeg foreslår i det her beslutningsforslag, er jo, at vi får et bedre og kvalificeret grundlag, for det er rigtigt, som hr. Eigil Andersen siger, at det er svært, det er kompliceret stof. Det er nogle hårde beslutninger, der skal tages. Ville det ikke være bedre, om vi havde et ordentligt grundlag at beslutte det på og derfor fik nedsat den her arbejdsgruppe, der kunne kigge på de forskellige styrelser og arbejdspladser, for at finde ud af, hvad der giver mening, og hvad der ikke giver mening? Det er helt klart, at der er nogle af styrelserne, som det ikke giver mening at flytte ud, men for at få et bedre grundlag at vurdere det på, var det så ikke bedre, vi fik nedsat en arbejdsgruppe?

Kl. 15:27

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:27

Eigil Andersen (SF):

Der er altså en baggrundsmusik for det her, som er uheldig i forhold til udviklingen af landområder og i det hele taget kommuner i provinsen, og den baggrundsmusik er besparelser. Det må vi være ærlige at sige. Men jeg vil holde fast i, at jeg tror, det er klogest, at de, der har overblikket inden for hver enkelt sagsområde, er de bedste til at vurdere, om det kan placeres regionalt eller i provinsen, eller om det skal ligge i København.

Altså, hvis man nedsætter sådan en arbejdsgruppe, skal den jo være ekspert i alle forhold inden for uddannelsesområdet, inden for socialområdet, inden for beskæftigelsesområdet, inden for retsområdet og ca. 15 andre emner, hvis vi sådan gennemgår ministerierne, og der tror jeg ikke at der findes nogen mennesker, som er ekspert inden for alle de områder på en gang. Jeg tror, at de eksperter findes i hvert enkelt ministerium, og derfor er det relevant, at det er dem, der kører løbet.

Kl. 15:28

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til SF's ordfører. Så går vi et skridt tilbage i ordførerrækken til hr. Andreas Steenberg, som nu har indfundet sig.

Kl. 15:28

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Jeg skal beklage, men når man er et relativt lille parti eller i hvert fald et parti, hvor der jo er en del, der er ministre, er der sådan forskellige møder på samme tid, som jeg hopper lidt frem og tilbage mellem. Så er jeg glad for, at jeg må komme ind på det her tidspunkt.

Jeg vil ikke lægge skjul på, at det helt store problem for landdistrikterne i Danmark er det massive tab af private arbejdspladser, der er sket. Vi kan godt diskutere og komme med 10-20 ekstra statslige job, men hvis ikke vi får vendt den udvikling, der er sket under den tidligere regering, hvor vi har tabt 160.000 private job, så er det et plaster på et meget, meget stort blødende sår bare i en enkelt kommune. Så skal vi hjælpe alle landdistrikter, er det altså de generelle rammevilkår for vores erhvervsliv, vi skal have ændret.

Nu kommer jeg med lidt statistik fra Arbejderbevægelsens Erhvervsråd. I hele Danmark har vi under krisen tabt de her 160.000 private job. Det svarer til ca. 10 pct. af de private job, der er i Dan-

mark. Men i København er det kun 3 pct., man har tabt. I Vestjylland er det 12,5 pct., på Fyn er det 16,7 pct., og i Nordjylland er det 13,2 pct. Derfor må man jo konkludere, at de økonomiske udfordringer og tab af job har været meget, meget ulige fordelt geografisk, og det rammer landdistrikterne i helt enorm grad.

Det, der skal til, er at styrke dansk konkurrenceevne. Det gør regeringen jo igennem f.eks. afskaffelse af sukker- og fedtskatten; det gør vi i et bredt samarbejde hen over midten gennem reformer af arbejdsmarkedet, som gør, at flere kommer ud på arbejdsmarkedet og i beskæftigelse. Nogle af de her tiltag er forudsætningen for at skabe vækst og indtjening i landdistrikterne, så de tjener penge selv og har noget erhvervsliv, der tjener penge til den kommune, de er placeret i, og til de borgere, der bor i den kommune.

Her må jeg jo nok indrømme, at jeg har manglet Dansk Folkeparti. O.k., efter 7-8 års tilbageholdenhed og reformangst blev partiet presset til en dagpengereform og en efterlønsreform, men efter valget, hvor tøjlerne blev frie, har Dansk Folkeparti altså ikke turdet gå med i skattereform, førtidspensionsreform, fleksjobreform, og det ser også besværligt ud med den her kontanthjælpsreform. Og det synes jeg er svagt over for vores landdistrikter, for selv om det ikke handler direkte om landdistrikter, når vi snakker reformer og økonomisk ansvarlighed, så er det det, der skal sikre de rammevilkår, der skal til, for at få nogle produktionsarbejdspladser, nogle private job tilbage i de områder, som har tabt dem under krisen.

I dag fremsætter Dansk Folkeparti så et konkret forslag om at lave en plan for at udflytte statslige arbejdspladser. Jeg vil foreslå Dansk Folkeparti at gå til et konkret ministerium og så prøve at få analyseret en konkret institution, man ønsker, for at se om det kan lade sig gøre. Vi er ikke fuldstændig afvisende over for at kigge på sådan et forslag, men det afhænger selvfølgelig af, hvad for en økonomi der vil være i at lave det, og hvilke konsekvenser det vil have for sådan en institution. I parentes bemærket skete det her jo ikke under VK-regeringen, fordi man havde det argument, at hvis man flyttede rundt på en stor statslig institution, ville den komme i problemer i forhold til rekruttering. Og det må man jo så analysere i forhold til en konkret institution.

Hvis vi så ser på nogle af de ting, som Dansk Folkeparti kritiserer, så arvede vi fra de borgerlige et krav om at skære 5 pct. i staten. Der har vi gjort det på den måde, at 85 pct. af de job, der er nedlagt, er nedlagt i København, og kun 15 pct. er nedlagt uden for København. Det synes jeg faktisk er noget at være stolt over som landdistriktsordfører.

Jeg ved godt, at der jo så kommer ordførere fra VKO og lige pludselig er imod den her besparelse, men de har jo ikke kunnet, så vidt jeg har hørt, komme med andre spareforslag. Hvad var der sket, hvis VK-regimet havde fortsat? Så skulle de jo have implementeret den her 5-procents-besparelse.

Nu kommer Venstre med den her nulvækst, og det får da massive konsekvenser ude i kommuner og regioner, men det får da også store konsekvenser for uddannelse og forsvar og alt mulig andet. Det er 30 mia. kr., man vil spare, i forhold til den nuværende regering, og det er da umuligt for mig at se, at det ikke får nogle konsekvenser for landdistrikterne, for en af de måder, på hvilken man kan spare, uden at det går ud over mængden af sygehusbehandlinger, er ved at lukke sygehuse. Måden, man kan spare på, uden at færre får en uddannelse, er ved at have færre uddannelsesinstitutioner. Så det er svært for mig at se, hvordan Venstres nye kurs ikke får den konsekvens, at det går ud over landdistrikterne.

Som afslutning vil jeg sige, at vi har gennemført den her 5-procents-besparelse i staten og er kommet igennem med, at 85 pct. af jobbene bliver nedlagt i København. Vi har fået styr på statsforvaltningernes økonomi, som VKO lod sejle, og det var altså især job i de større byer, der røg, da vi lavede om på statsforvaltningerne. Det synes jeg trods alt viser, at regeringen i den her krisetid har haft fokus

på landdistrikterne. Jeg tror ikke på, at VKO vil få bevaret flere med den her nye nulvækst, som de kommer med, og derfor er vi imod beslutningsforslaget.

Kl. 15:33

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak. Der er korte bemærkninger, først fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:33

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Den radikale ordfører starter jo meget interessant med hellere at ville tale om noget andet, netop om rammevilkår og skatter og afgifter. Det ville jeg da egentlig også meget gerne tale om, selv om det ikke er det, sagen handler om.

Regeringen startede jo selv med at indføre nye skatter og afgifter for 5 mia. kr., og jeg skal hilse rigtig mange gange fra gartnerierne på Fyn og sige, at man rigtig meget gerne vil af med NO_x-afgiften, jo før, jo bedre, for det kan også være med til at skabe vækst og beskæftigelse. Så vil ordføreren fra De Radikale tage initiativ til, at regeringen får fjernet de skatteforhøjelser, man selv er kommet med?

Punkt 2 er, at jeg kunne forstå, at man ikke var helt afvisende over for at få flyttet nogle statslige arbejdspladser. Der var en masse bøvl, men er det noget, vi skal prøve at gå videre med, altså det der med at få nogle statslige arbejdspladser ud i provinsen?

Kl. 15:34

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:34

Andreas Steenberg (RV):

Til det første vil jeg sige, at vi jo er kommet af med Venstres fedtskat, multimedieskat, iværksætterskat, og vi har også stoppet den her sukkerafgift. Så vi har fået nogle af de her skadelige afgifter væk, vi er godt i gang med at rette op på de offentlige budgetter, og vi har fået vedtaget nogle meget store reformer af arbejdsmarkedet, som vil være med til at skabe bedre konkurrencevilkår for erhvervslivet, og det tror jeg vil gavne landdistrikterne. Det var derfor, jeg tog det op. For det her handler, som jeg ser det, jo om at få skabt udvikling i landdistrikterne.

Som jeg sagde i min ordførertale, synes jeg, at vi i forbindelse med de besparelser, der er blevet pålagt os af den tidligere regering, for så vidt angår statsforvaltninger, den statslige administration, har taget lige præcis det her hensyn. Det ved jeg godt at man i et par enkelte tilfælde tager op, men generelt synes jeg, at vi har taget det her hensyn, og det synes jeg også viser, at regeringen sådan set gerne vil det her.

Kl. 15:35

Første næstformand (Bertel Haarder):

Erling Bonnesen.

Kl. 15:35

Erling Bonnesen (V):

Jamen tak for det. Jeg synes, det er fint, at ordføreren nævner de der konkrete afgifter, der er blevet afskaffet. Problemet er jo bare, at regeringen er ved at indføre mange flere selv, og det var derfor, jeg netop bragte det med NO_x-afgiften på banen. Og når nu ordføreren selv gerne vil tale om de ting, synes jeg lige, vi skal berøre det igen.

Det må jo betyde, at hvis det virkelig er noget, der skal batte noget – og det kunne jeg forstå på ordføreren at det altså skulle nu – så må det være sådan noget som NO_x-afgifterne, der skal væk igen. For de 5 mia. kr. var sådan set noget skidt. Det er jo sådan set en dejlig indrømmelse at få, for det er aldrig blevet sagt så klart og tydeligt før af en radikal ordfører.

Så er der det andet, som sagen egentlig handler om. Ordføreren sluttede sit svar med at sige, at han synes, at man havde balanceret det af. Det må jo så egentlig betyde, at med hensyn til det, vi lige har stemt om tidligere på dagen om jordbrugskommissionerne, synes den radikale ordfører, at det er helt i orden at flytte arbejdspladser væk fra resten af Danmark, samle dem op, centralisere dem, flytte dem alle sammen til København, eller fortryder ordføreren egentlig det? Eller var det bare en god beslutning, som man hurtigst muligt skal glemme, eller hvad?

Kl. 15:36

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:36

Andreas Steenberg (RV):

Vi har ikke planer om at afskaffe NO_x-afgiften. Den gik jo bl.a. til at finansiere en akutlægehelikopter i Vestjylland, som jeg personligt er rigtig glad for. Den stod jo til ikke at blive videreført, og det er noget, der i hvert fald er nogle landdistrikter i Midt- og Nordjylland, der er rigtig glade for. Vi fik også stoppet en besparelse på fri- og efterskoler, som også var noget, man var rigtig trætte af i mange landdistrikter, hvor der er en stolt tradition for friskoler.

Jordbrugskommissionerne, som vi har stemt om tidligere i dag, er jeg ikke inde i detaljen om, men jeg kan bare sige til hr. Erling Bonnesen, at med hensyn til den her besparelse på 5 pct. på statens budget, som kom fra den tidligere regering, er det altså kun 15 pct. af de job, der er nedlagt, som er blevet nedlagt uden for København. Det synes jeg er o.k., men det er utopi at tro, at man kan lave så stor en besparelse, uden at der også bliver nedlagt nogle job uden for København; men 15 pct. synes jeg er godt.

Kl. 15:37

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så er det hr. Dennis Flydtkjær for en kort bemærkning.

Kl. 15:37

Dennis Flydtkjær (DF):

Hr. Andreas Steenberg nævner flere gange, at alle de her besparelser og centraliseringer skyldes en 5-procents-besparelse. Jeg kan prøve at nævne et eksempel. Naturstyrelsens Miljøcenter Ringkøbing, som jeg nævnte tidligere, lukker, og man brugte som argument, at det er på grund af, at man vil spare på huslejen. I Ringkøbing sidder der på kontoret nu 43 personer til en husleje på 1,45 mio. kr. Det giver en årlig husleje på ca. 33.700 kr. pr. person. Det lukker man. I København er den gennemsnitlige pris pr. ansat oppe på 47.000 kr., hvad angår huslejen, altså 14.000 kr. mere pr. ansat.

Når man så vil lave en 5-procents-besparelse, hvad er så logikken i, at man centraliserer og sender 100 mand ekstra til København, hvor huslejen er dyrere? Hvad er det, der gør, at tingene absolut skal ligge i København? 28 pct. af alle statslige arbejdspladser ligger i København. Hvis det var for at lave en besparelse, var det da bedre at flytte dem ud til landdistrikterne, ud til yderområderne, hvor lønningerne typisk er lavere, og hvor huslejen er lavere. Så hvis det endelig var, at man ville lave en 5-procents-besparelse, ville det da være bedre at flytte ud af de dyre adresser midt inde i København i stedet for at lukke kontorerne ude i landdistrikterne.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Andreas Steenberg (RV):

Lukningen af miljøcentrene var jo netop en del af den her 5-procents-besparelse, og som jeg lige før sagde til hr. Erling Bonnesen fra Venstre, har vi altså gennemført den her store besparelse og kun nedlagt 15 pct. af jobbene uden for København, men 85 pct. i København. For at tage det med miljøcentrene var der også andre besparelser end huslejen. Så vidt jeg har forstået, var en af grundene jo, at man havde fyret en masse folk i København og derfor havde nogle ledige lokaler, som man så kunne udnytte. Ud over lige det var der, så vidt jeg har forstået, også nogle andre besparelser i det.

Kl. 15:39

Første næstformand (Bertel Haarder):
Dennis Flydtkjær.

Kl. 15:39

Dennis Flydtkjær (DF):

Jamen det gør da kun sagen værre, at man sidder med lokaler i København, hvor man har plads til 100 ekstra personer, mens man vil spare på huslejen. Så var det da måske bedre at finde noget mindre og gerne i yderområderne, når det lyder til, at de fleste af os her har en ambition om, at vi gerne vil skaffe flere statslige arbejdspladser til yderområderne. Men selv om man sidder i lokaler, der er alt for store, og man skal finde en besparelse på huslejen, så vælger man at lukke kontorerne med de billige huslejer ude i Ringkøbing og andre steder for at flytte nogle flere ind i de dyre lokaler, som man i øvrigt har i overskud.

Jeg ved sgu næsten ikke, hvad jeg skal sige. Ja, undskyld, jeg bander, men det er da langt, langt væk fra den tankegang, man burde have. I hvert fald ud fra den sunde økonomiske tankegang, der er i Vestjylland, giver det da ikke mening, at man, når man skal spare på huslejen, har dyre lokaler i København og lukker de billige i Ringkøbing.

Kl. 15:40

Første næstformand (Bertel Haarder):
Ordføreren.

Kl. 15:40

Andreas Steenberg (RV):

Jamen det kom sig jo af, at der også var blevet fyret nogle folk i den her større runde i København og i Miljøministeriet. Det gjorde, at der var ekstra kapacitet der. Som sagt var det jo også mere og andet end husleje, man mente at kunne spare på det her.

Jeg må bare sige til Dansk Folkeparti, at så skulle Dansk Folkeparti jo have ladet være med at sige god for en sådan 5-procents-besparelse. For det lyder meget nemt at sige: Jamen vi tager da bare 5 pct. fra staten. Men det er altså svært at gøre, uden at der også ryger nogle statslige arbejdspladser uden for København. Jeg synes, at det er tilfredsstillende, at vi har nøjedes med at nedlægge 15 pct. af jobbene uden for København, mens det er 85 pct. i København. Det synes jeg faktisk er godt gået, og jeg kan ikke se for mig, at VKO kunne have gjort det så meget anderledes.

Kl. 15:41

Første næstformand (Bertel Haarder):
Så siger vi tak til hr. Andreas Steenberg og går videre til næste ordfører, som er hr. Lars Dohn fra Enhedslisten.

Kl. 15:41

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Tak. Boligministeren har på glimrende vis berettet om og analyseret, hvordan de 10 år med VKO gik i forbindelse med udflytning af

statslige arbejdspladser og med beskæftigelsen i det hele taget, så det vil jeg ikke gøre så meget mere ud af. Jeg vil understrege, at det, der så er vigtigt, er, at vi ikke stopper der, men at vi laver en analyse af, hvorfor det gik rigtig skidt, og at vi holder fast i, at der faktisk i Folketinget i nu over 10 år har været en enighed om, at der skal ske en udflytning af statslige arbejdspladser. I 2001, lige før Fogh, var det faktisk et helt enigt Folketing, som sagde, at der skulle ske en udflytning af arbejdspladser, og der blev lavet et grundigt analysearbejde, og derfor ved vi faktisk en hel del om problemstillingen, altså at det handler om, at der skal tages konkret stilling i hvert enkelt tilfælde. Man kan ikke lave hovedløs masseudflytning. Vi har allerede set, hvordan det med at flytte skattefolk fra Lolland til Ringkøbing ikke var helt uproblematisk, og det skal heller ikke være for små enheder, og det er sådan, at der skal være ordentlige trafikforbindelser. Man pegede dengang på Aarhus, Odense, Aalborg og Esbjerg, og vi ser jo gerne, at man også kommer endnu længere ud og undgår det, som sker lige for øjeblikket med nedlæggelser af arbejdspladser helt ude.

Der er faktisk rigtig gode argumenter for at flytte statslige arbejdspladser ud. Det er med til at sikre et velstandsniveau over hele landet. Det er sådan, at man i en tidligere undersøgelse fandt frem til, at Danmark næstefter Skotland var det land, som var bedst til at sikre velstandsudviklingen ude på landet. Så derfor er det her vigtigt at fastholde. Det giver økonomisk udvikling derude og også ofte en kulturel udvikling, at der kommer højtuddannede ud til yderområderne. Men tingene koster altså, man kan ikke gøre det her gratis, og derfor er det jo et spørgsmål om at ville det her, altså hvad det er for et samfund, vi vil. Hovedsigtet er selvfølgelig på nye statslige arbejdspladser anbringelse ude i yderområderne, og derfor er det interessante i dag at få at vide, om Dansk Folkeparti, om Venstre, om de andre borgerlige partier er parate til at ville finansiere sådan noget her, for ellers er det jo bare tom tale. Så derfor er det lidt spændende, hvad der kommer af meldinger omkring det. For Enhedslisten lyder det at nedsætte en arbejdsgruppe – det er jo ikke en kommission, der er tale om – ikke som en helt tåbelig løsning, det kunne godt være et af instrumenterne. Men vi er meget åbne over for at høre, hvad der kommer af bud fra de borgerlige, og hvad der kommer af bud fra regeringen.

Jeg lagde mærke til, at der i ministerens indledning faktisk var en åbning for, at det da godt kan være, at vi skal prøve at kigge på nogle ting. Sådan hørte jeg det, men det kan være, at ministeren i slutreplikken kan enten af- eller bekræfte den fornemmelse.

Derfor er det afgørende, om man vil det her, og Enhedslisten har besluttet at følge den her proces nøje. Det nytter ikke noget bare at hænge i fortiden, nu skal vi frem, for kapitalismens krise rammer ekstra hårdt, som en forhammer ude i vores landdistrikter, så derfor handler det om, at vi kommer videre.

Vi vil meddele vores stemmeafgivning senere i processen og interesseret og kritisk følge det arbejde, der bliver i udvalget. Tak.

Kl. 15:45

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra hr. Erling Bonnesen.

Kl. 15:45

Erling Bonnesen (V):

Tak. Sådan umiddelbart lyder det jo meget udmærket, at Enhedslisten gerne vil have flyttet nogle ting ud, at vi skal holde fast i det, og at man først vil tage stilling på et senere tidspunkt. Nu har vi jo set, hvordan det der kunstgreb bliver anvendt i forskellige situationer – man kravler højt op i træet, og når man så kommer til slutningen, holder man alligevel sammen med vennerne på rød stue. Sådan er det jo.

Det, jeg gerne vil bruge mit spørgsmål her til, er at prøve at komme lidt ind under den der flagning. For nu siger ordføreren jo også, at man vil holde fast i det her, og at man vil have analyseret nogle

ting. Hvis man mener det, burde man faktisk sige ja til det forslag, der ligger nu, for det er lige præcis det, som forslaget jo går ud på, nemlig at man får nedsat en arbejdsgruppe og så får undersøgt de her ting.

Så svaret er sådan set givet, og vi er sådan set allerede fremme ved snorene, sådan at Enhedslisten godt kunne give sit svar nu og ikke behøver at vente længere. Så skulle vi ikke bare se at få det her afgjort, så regeringen kan komme i gang med at få nedsat den arbejdsgruppe?

Kl. 15:46

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:46

Lars Dohn (EL):

Altså, hvis det er så enkelt, at Venstre og deres venner vil spare 30 mia. kr. i den offentlige sektor, er det jo rigtig vanskeligt at se, hvor midlerne til nye arbejdspladser, der skal lægges ude i landdistrikterne, skal komme fra. Så det handler virkelig om det samfund, vi vil skabe.

Det vil jo også komme til at afhænge af, hvordan man fremtidigt ser på centraliseringsspørgsmålet. Hele strukturreformen skal jo op til en vurdering nu her om ikke så længe, og det kunne da godt være, at man skulle se på, om det var særlig heldigt med hele den kæmpe omstrukturings- og centraliseringsproces, man lavede der med Venstre i spidsen. Det var jo hr. Lars Løkke Rasmussens svendestykke.

Nu er han så løbet fra det igen, og det er så en anden sag, men der er meget, der skal ses på i den her sammenhæng, med hensyn til om vi kunne strukturere anderledes også med en helt anden prioritering for vores landdistrikter.

Kl. 15:47

Første næstformand (Bertel Haarder):

Erling Bonnesen.

Kl. 15:47

Erling Bonnesen (V):

Vi kom jo dårligt 10 sekunder ind i svaret, før ordføreren så selv ligesom lagde hele sagen, som ordføreren egentlig havde rejst i sin ordførertale, ned. For man vil sådan set ikke gå hen og stemme ja til det her og så komme i gang med det, man faktisk selv har talt om.

Men for nu at prøve at bruge det her spørgsmål konstruktivt vil jeg spørge: Hvad er det så egentlig, Enhedslisten vil have undersøgt? For det var det, ordføreren var inde på i sit sidste svar. Hvad er det, Enhedslisten vil have undersøgt?

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Ordføreren.

Kl. 15:48

Lars Dohn (EL):

Vi er positivt nysgerrige for at høre, hvad det er for nogle bidrag, Dansk Folkeparti kommer med. De har jo rejst debatten her. Hvad er det for nogle bidrag, som Venstre vil komme med, for det er jo klart, at Venstre også er nøglen til at finde penge? Men sidst og ikke mindst skal vi finde ud af, om regeringen vil lægge noget mere konkret i den her politik? For det er klart, at hvis der kommer nogle meldinger fra regeringen om, at den vil se på de og de ting, så vil vi være positivt stemte over for det.

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Så går vi til Liberal Alliances ordfører, hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 15:48

– og det stemmer vi også for – kan allerede nu øve sig på at finde ud af, hvad de vil gøre, når de kommer i regering. Tak for ordet.

Kl. 15:52

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak. Jeg tror, at tilhørerne har fanget, at der er gode forslag til løsninger fra oppositionens side nu; at regeringen og ministeren bruger meget energi på at fortælle, hvordan det gik i VKO's tid; at man sådan set siger det samme blot afhængig af, hvor man sidder; og at partier helt skal være i opposition for at kunne varetage landdistrikternes interesser.

Det mest ærgerlige er sådan set, at det er, når man er i opposition, det sker, for virkelighedens tal lyver jo ikke. Kigger man på dem, kan man se, at sagen er den, at der blev flere statsansatte i perioden 2007-2011 i København, Århus, Odense, Aalborg og Esbjerg. Det blev der fra 2007 til 2011, det siger tallene. Derfor kunne man sige, at appellen til den nuværende regering så kunne være: Lad være med at gentage den succes; prøv at gøre noget andet.

Nu har vi også fået en minister på området, så man kunne passe den have forventninger, som visse ordførere har haft, om, at der så ville ske noget andet på området. Altså, nu skal man jo aldrig stå her og spå, for det, man har sagt, kan blive spillet for en senere. Men desværre vil jeg tro, at man, når man på et tidspunkt, om nogle år, skal – skal vi sige – afkræve den nuværende minister et svar på, hvordan det så er gået, vil erfare, at det præcis går på samme måde, altså sådan at en række statslige arbejdspladser har tendens til at blive der, hvor mennesker bor. Og vi klumper os altså nu engang sammen i storbyer. København er storforbruger af statslige arbejdspladser. Der er intet mærkeligt i det. Det er regeringsbyen, det er Danmarks hovedstad, og jeg tror, at der skal argumenteres meget voldsomt, hvis den skal flyttes.

Jeg tror faktisk, at de mennesker, der bor derude, er mere optaget af noget andet end lige præcis de statslige arbejdspladser. Det, jeg oplevede i forbindelse med de reformer, der har været vedrørende retskredse, politikredse, kommuner osv., var ikke det, som SF's ordfører gjorde sig til talsmand for, nemlig at man gik op i at ride op, om det så godt eller skidt ud i regionen. Nej, man gik op i, om nabobyen fik politikredsen, eller om nabobyen fik retskredsen osv. Det var det, der betød noget for det område, og ikke så meget, om det var i regionen eller ej.

Så skal det være nærværende for de mennesker, der er der, er det efter min overbevisning noget andet, der tæller. Det her forslag går jo ud på, at der skal nedsættes en arbejdsgruppe, der skal udarbejde en plan. Det der med at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal udarbejde en plan, lyder allerede ret langhåret. Vi er ikke for bureaukrati og planer og alt det der. Vi synes faktisk, at det er bedre, at det her Folkeeting holder enhver regering fast på, at den skal være opmærksom på, at vi har både by og land, og at den skal være det i sin skatte- og afgiftspolitik og med hensyn til de rammevilkår, man skaber, for at skabe rigtige arbejdspladser for rigtige mennesker derude.

Vi går ikke så meget op i at have så mange offentlige ansatte som muligt eller så mange statslige arbejdspladser som muligt. Vi mener faktisk godt, at man kunne nøjes med lidt mindre. Derfor vil vi jo ikke stå her og gøre os til talsmand for, at vi kan sikre flere. Nej, vi kan med vores politik sådan set sikre flere rigtige arbejdspladser, så folk kan blive ansat, få et job og følge deres familie og bosætte sig derude. Det er sådan set langt vigtigere for os, og derfor stemmer vi ikke for beslutningsforslaget, som det ser ud her i dag. Men vi vil appellere til, at de, der er i opposition, også siger det samme, når de kommer i regering. Det kunne den nuværende regering så begynde at øve sig på, og oppositionen, der jo efter næste valg skal i regering

Kl. 15:48

Første næstformand (Bertel Haarder):

Tak til ordføreren. Og så er det den konservative ordfører, fru Mai Henriksen.

Kl. 15:52

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak, formand. Konservative ønsker et Danmark i sammenhæng – et Danmark, hvor udviklingen ikke kun foregår øst for Valby Bakke, men hvor den positive udvikling også afspejles i landdistrikterne. Arbejdspladser er tæt sammenkoblet med udvikling og vækst. Er der arbejde, er det også mere nærliggende at slå sig ned i et lokalområde. Det skal være godt at bo og arbejde i alle dele af landet.

Men når regeringen fjerner statslige job fra provinsen og rykker dem til hovedstadsområdet, bliver Danmark skævt, og denne skævhed skal undgås. Derfor er det også helt naturligt, at ministeren sætter fokus på ikke bare at skabe job i yderområderne, men også at bevare de arbejdspladser, der er. Og derfor er det mærkværdigt, at regeringen gang på gang lukker statslige arbejdspladser ned.

Det har ikke bare betydning for de arbejdspladser, der lukker. En ting er, at Fyn mister flere end 60 arbejdspladser, som flyttes til hovedstadsområdet; noget andet er, at det jo er hele familier, som ofte vil flytte med. Hvis manden er ansat i Fødevarestyrelsen og hustruen er skolelærer, vil hele familien måske flytte til hovedstadsområdet, og dermed mister vi den dobbelte gode arbejdskraft.

En række af disse arbejdspladser er jo endvidere besat af højtuddannede, og vi har ikke brug for færre højtuddannede i provinsen, vi har faktisk brug for flere højtuddannede. Derfor virker prioriteringen mærkelig, og var der så bare en plan fra ministeren, men det er der jo ikke engang. Landdistriktsministeren har ikke fremsat et eneste lovforslag, som angår landdistrikterne, endnu.

Derfor bifalder Konservative beslutningsforslaget fra Dansk Folkeparti, som pålægger regeringen at nedsætte en arbejdsgruppe, der kan komme med forslag til, hvordan man får udflyttet flere arbejdspladser.

Men det er måske også lidt komisk, at det er Dansk Folkeparti, der kommer med det her forslag. For som jeg husker det, var det Dansk Folkeparti, der forhindrede Rigsarkivet i at flytte til provinsen, men det er godt at se, at Dansk Folkeparti er kommet på bedre tanker og nu er enige i, der skal gøres noget. Bedre sent end aldrig, vil nogle måske sige.

Kl. 15:54

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er en kort bemærkning fra fru Annette Lind. Nej, det er der ikke alligevel. Så giver jeg ordet til hr. Dennis Flydtkjær som ordfører for forslagsstillerne.

Kl. 15:54

(Ordfører for forslagsstillerne)

Dennis Flydtkjær (DF):

Tak for det. Gennem de seneste efterhånden mange år har vi hørt på, at statslige arbejdspladser skulle flyttes ud til yderområderne, og det gælder jo både den nuværende regering, da de var i opposition, og det gælder oppositionen i dag. Så på en eller anden måde burde det jo være muligt at nå hinanden og stemme ja til det her beslutningsforslag, som egentlig bare giver os et bedre grundlag at tage en beslutning på og til at tage en videre diskussion om, hvilke statslige organisationer det kunne være en mulighed at flytte ud.

Jeg synes sådan set, det er en glimrende idé at få kigget på at få flyttet nogle statslige arbejdspladser ud, for det kan løfte de enkelte

områder, og jeg synes også, man skal kigge på, at det ikke nødvendigvis skal være en naturlov, at statslige arbejdspladser absolut skal ligge inde i København eller lige heromkring. Man skulle sådan set tro, det var en naturlov i dag, for som jeg flere gange i løbet af debatten har nævnt, så er vi alene i Region Hovedstaden oppe på, at 44,3 pct. af samtlige statslige arbejdspladser ligger der, og i Københavns Kommune er det 28 pct. Det viser bare, at der er en utrolig skæv fordeling af, hvordan det er i dag, og det er det, vi i Dansk Folkeparti foreslår vi skal gøre noget ved. Vi skal prøve at danne grundlag for, at vi får et mere kvalificeret grundlag at tage debatten videre på for at finde ud af, hvordan vi så kan få dem flyttet ud, og hvilke statslige organisationer der skal flyttes ud. Det er da klart, at det for nogles vedkommende ikke giver mening. Man kunne bl.a. sige, at ministerierne måske ligger meget godt sammen med Folketinget, men rigtig mange af styrelserne kunne måske godt ligge ude i yderområderne.

Jeg vil nævne bare nogle af dem, det er ikke lagt fast i beslutningsforslaget, for det er jo netop det, arbejdsgruppen skal kigge på, men hvorfor ligger både Miljøstyrelsen og Naturstyrelsen inde i benzintågerne midt i København? De kunne måske godt ligge ude i yderområderne, hvor der er noget mere natur, som de kan tage sig af.

Men at de statslige organisationer, der trods alt er i yderområderne, er under konstant pres, har vi jo fået flere eksempler på i dag. Tidligere havde vi en afstemning om jordbrugskommissionerne, og der har også været debatten om statsforvaltningerne, hvor man nedlægger nogle statslige arbejdspladser rundtomkring i de mindre byer, bl.a. Ribe. Der har været nogle centraliseringer omkring Vejdirektoratet, og der har været det omkring Naturstyrelsens miljøcentre, hvor man flere steder rundtom i landet har valgt at lukke nogle centre. Det synes vi da er en rigtig ærgerlig retning, det danske samfund har taget, altså at der bliver mere og mere centralisering, hvor jeg egentlig synes, at man mange gange burde gå den modsatte vej.

Som jeg nævnte i et af mine eksempler, er argumentationen for at lave de her centraliseringer mange gange, at man vil spare på huslejen. Der nævnte jeg i forbindelse med et tidligere spørgsmål, at hvis man alene ser på huslejen for miljøcenteret i Ringkøbing, ser man, at den ligger på 33.700 kr. pr. ansat, mens den i København er oppe på 47.600 kr. Her vælger man så at flytte nogle medarbejdere yderligere ind til København, selv om det faktisk er dyrere i husleje. Det kan godt være, man havde en ledig kapacitet, men selv om man kommer op på de 400 mennesker i Naturstyrelsen i København, er det stadig væk 2.000 kr. dyrere pr. ansat at have en person i København. Det burde jo være grund nok, og hvis det alene var at spare på huslejen, som øvelsen gik ud på, kunne man med fordel spare nogle penge ved at flytte den anden vej.

Jeg vil i øvrigt sige, at jeg er meget enig i, at de statslige arbejdspladser – der er flere, der har nævnt det, bl.a. Liberal Alliance – selvfølgelig ikke er det, der alene redder yderområderne, men det kan være med til at understøtte en positiv udvikling i yderområderne. Man kunne bl.a. forestille sig en stor fabrik, som skal tiltrække nogle højtuddannede medarbejdere, og her har den medarbejder, det kunne dreje sig om, typisk også en hustru eller en mand, der skal med, og mange af de her statslige arbejdspladser er altså vidensarbejdspladser, så ved at placere dem ude i yderområderne understøtter vi også, at erhvervslivet får nogle bedre rammevilkår i de her områder, fordi der er nogle andre vidensarbejdspladser, man kan få sin hustru eller sin mand med til. Man skal også have med i tankerne, at hvis man søger til en vidensarbejdsplads eller et sted, hvor der kræves en højtuddannet, i yderområderne, så er det også meget rart at vide, at der trods alt er nogle statslige arbejdspladser, som man eventuelt kunne søge videre til, hvis der på et tidspunkt skulle blive behov for det.

Dermed også sagt, at jeg godt ved, at det ikke afklarer hele problemstillingen for yderområderne, for der er det bedre rammevilkår,

der klart løser problemerne for Danmark, men en bedre fordeling af statslige arbejdspladser synes jeg helt klart også må være formålstjenligt.

Så vil jeg i øvrigt sige, at vi befinder os i en digital tidsalder, hvor e-mail og netkonference altså er opfundet, så man kunne måske også godt vælge at lægge en statslig arbejdsplads i en landkommune eller i en yderkommune, uden at det ville gøre noget, for man kan vel lige så godt sende e-mails den ene vej, som man kan den anden vej.

Her afslutningsvis vil jeg trods alt gerne sige tak for støtten til de partier, der har støttet det meget direkte, bl.a. Venstre og Konservative, og jeg vil også sige tak til Enhedslisten for trods alt at sige nogle positive ting og have en forståelse for problemstillingen. Det vil jeg selvfølgelig meget gerne sige tak for.

Så vil jeg i øvrigt sige, at det ærgrer mig lidt, at specielt regeringspartierne ikke har været så konstruktive. De har godt nok ikke stillet spørgsmål til mig endnu, men de er gået meget op i nulvækst i Venstre og De Konservative, i hvert fald Venstre, og det synes jeg da er lidt ærgerligt, når vi meget konkret snakker om bare at nedsætte en arbejdsgruppe, som skal kigge på at give et mere kvalificeret grundlag for os alle sammen i forbindelse med at placere nogle statslige arbejdspladser, og det ærgrer mig så lidt, at man alene er gået op i at kigge på, om der skal være nulvækst eller ej.

Men tak for en god debat. Vi må se, om det beslutningsforslag, der kommer om lidt, også giver den samme gode debat.

Kl. 16:00

Første næstformand (Bertel Haarder):

Der er korte bemærkninger. Først er det fra fru Annette Lind.

Kl. 16:00

Annette Lind (S):

Tak for det. Vi ved jo alle, at Dansk Folkeparti har fulgt VK i tykt og tyndt de sidste 10 år. Derfor synes jeg også, det er meget bemærkelsesværdigt, at hr. Dennis Flydtkjær taler om centralisering, når vi ved, at VKO centraliserede ufatteligt meget gennem de 10 år. Bl.a. lavede man kommunalreformen, som trak en masse offentlige job ud af landdistrikterne. Vi kan bare se på, hvordan der står tomme kommunekontorer, domhuse og politistationer.

Så snakkede hr. Dennis Flydtkjær om, at han ikke så gerne vil tale om nulvækst. Men jeg vil rigtig gerne spørge Dansk Folkeparti: Går Dansk Folkeparti ind for nulvækst? Nu, hvor de har fulgt V og K i tykt og tyndt de sidste 10 år, er det så også nulvækst fra Dansk Folkepartis side?

Kl. 16:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:01

Dennis Flydtkjær (DF):

Som sagt ærgrer det mig, hvis debatten igen skal handle om nulvækst, men jeg svarer naturligvis gerne på de spørgsmål, jeg får. Det undrer mig meget, hvorfor Socialdemokraterne spørger om netop det, for man har lige indgået en aftale om en finanslov, der stort set har nulvækst det næste år. Hvis det største problem for regeringspartiet lige nu er, at Venstre vil have nulvækst, og når man kritiserer Venstre for det, så skulle man måske se lidt på den politik, man selv vil have.

I Dansk Folkeparti har vi hele tiden klart sagt, og vi siger det stadig væk, at vi forestiller os, at man på længere sigt har en vækst på 0,8 pct. Det er bl.a., fordi vi tror, der er nogle områder, hvor der stadig væk er brug for, at der kommer flere penge. Det gælder bl.a. sundhedsområdet. Vi er jo i den heldige situation, at vi finder på nye metoder til at helbrede sygdomme. Og jeg tror også, det vil komme til at koste flere penge. Vi ved, at behandlingsforløb typisk bliver

dyrere og dyrere. Derfor tror vi, at der bl.a. på sundhedsområdet fremadrettet er behov for flere penge. Derfor har vi stadig væk en politik om, at vi skal have en beskeden vækst på 0,8 pct.

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Fru Annette Lind.

Kl. 16:02

Annette Lind (S):

Under den tidligere regering, altså den borgerlige regering, havde den daværende opposition nogle forslag om, at man ville lave nogle ting ligesom det her. Dem stemte V og K og også DF imod. Hvordan kan det være, man lige har lavet en kovending her og nu, når man er kommet i opposition?

Kl. 16:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:02

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kan huske, at Socialdemokraterne selv har fremsat forslag om aktiv hjælp til yderområderne i den pakke, man har lavet. Jeg mener, det var i maj 2010. Man foreslog selv, at der skulle være statslige arbejdspladser i yderområderne. For at være konstruktiv har jeg personligt fremsat det forslag, vi behandler i dag. Så ender Socialdemokraterne med at vende på en tallerken.

Det er lidt underligt, når vi i dag forholder os til et meget konkret tiltag, at Dansk Folkeparti skal beskyldes for at være dem, der vender på en tallerken, når vi prøver på at se fremad og prøver på at være konstruktive og prøver på at få nedsat en arbejdsgruppe, der kan lave et mere kvalificeret grundlag, så vi kan tage debatten videre, så det netop ikke bare bliver de overskrifter, vi diskuterer i medierne.

Så er det lidt sølle, at det eneste, man gør, er at kigge bagud og kigge på, at der ikke er blevet stemt for et tidligere forslag. Vi har alle tiders mulighed for at stemme for forslaget i dag. Så kan vi sammen gå fremad og få et mere kvalificeret grundlag.

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:03

Eigil Andersen (SF):

Tak. Vi blev lidt tidligere i debatten mindet om, at Dansk Folkeparti spændte ben for, at Rigsarkivet blev flyttet til Fyn under den tidligere regering. Det er sandt. Hvordan mener ordføreren det hænger sammen med det, ordføreren siger i dag, nemlig at man ønsker at flytte statslige arbejdspladser til provinsen?

Kl. 16:03

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:03

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg synes faktisk, det giver rigtig god mening. Jeg sagde også i min ordførertale, at man selvfølgelig kun skal flytte statslige arbejdspladser ud, når det giver mening. Jeg tror f.eks. ikke, det giver mening at flytte Statsministeriet til Hedensted. Jeg tror, der giver god mening at lægge ministerierne tæt på Folketinget, så det ligger centralt. Men der er utrolig mange andre statslige arbejdspladser, man godt kunne kigge på at flytte ud.

Det er netop derfor, vi har fremsat det her beslutningsforslag om at nedsætte en arbejdsgruppe, der skal komme med en idéliste, kom-

me med nogle tiltag, komme med nogle overvejelser om, hvad der kan flyttes ud. Det er klart, at der kan være nogle statsinstitutioner, hvor det ikke giver mening. Det kunne jo også blive resultatet af den her arbejdsgruppes arbejde. Det kan godt være, at man går ud og siger, at det er bedst, at den her administration bliver, hvor den er. Det er fint nok, og så kunne jeg da ikke forestille mig, at der var nogle politikere herinde i Folketinget, der ville sige, at den skulle flyttes for enhver pris. Så jeg synes faktisk, at vores tidligere holdning hænger godt sammen med det, jeg siger lige nu.

Kl. 16:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Eigil Andersen.

Kl. 16:04

Eigil Andersen (SF):

Det kan man så diskutere. Men lad os tage fat på de konkrete eksempler på statslige institutioner, der kan flyttes ud i provinsen. Ordføreren siger, der er masser af dem. Det er noget, der, som jeg har været inde på tidligere, skal gennemtænkes meget nøje med hensyn til den arbejdsfunktion, der er tale om, med hensyn til den tilgængelighed for de borgere, der måske skal henvende sig personligt til den pågældende institution. Der skal tages hensyn til trafikmønstre og grundlag for rekruttering af personale. Så ud fra det er jeg meget spændt på, hvilke konkrete eksempler Dansk Folkeparti kan give på arbejdspladser, som de mener skal flyttes fra København. Der må kunne gives tre til fem eksempler.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:05

Dennis Flydtkjær (DF):

Min pointe er netop, at vi ikke skal komme med enkeltstående tilfælde lige nu. Det er jo ikke det, vi skal stemme om i dag. Jeg kan godt nævne nogle eksempler, men målet er netop, at vi skal have en arbejdsgruppe, som kan kigge på de ting og kigge på, hvad rekrutteringsgrundlaget er, hvordan trafikforholdene er, der er mange ting. Det gælder også borgernærhed, altså at folk skal kunne komme dertil med offentlig transport, der er mange ting, man skal kigge på. Det er bare milevidt fra den oplevelse, man har derude i dag. Hvis 28 pct. af de statslige arbejdspladser ligger i København, som man må sige ligger i et hjørne af landet, kunne der måske være god mening i at flytte dem nogle andre steder hen.

Kl. 16:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:05

Joachim B. Olsen (LA):

Dansk Folkeparti siger, at man går ind for 0,8 pct. vækst i den offentlige sektor. Hvorfor er det ikke 1,5 pct. vækst eller 2 pct. vækst? Hvad er grunden til, at det lige er 0,8 pct. vækst?

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:06

Dennis Flydtkjær (DF):

Det er på baggrund af den 2020-plan, som blev lavet sammen med den foregående regering, hvor man kiggede på, hvordan økonomien skal hænge sammen frem til 2020. Og grunden til, at det ikke blev sat op til 1,5 pct. eller 2,5 pct. eller 3,5 pct., er jo, at det koster nogle

penge. Det ville betyde en øget vækst. Vi har sagt, at vi godt kan se, at der på nogle områder – bl.a. på sundhedsområdet, som jeg nævnte i mit tidligere svar – er behov for, at der bliver brugt nogle flere penge. Nulvækst er efter vores mening urealistisk.

Man kan se, hvor mange problemer der de sidste 10 år har været med bare at holde væksten på det niveau, der blev fastlagt dengang, og som var højere end de 0,8 pct. Så jeg tror, det er svært at arbejde med nulvækst.

Det kan da godt være, at man ud fra Liberal Alliances ideologiske synspunkt kan sige, at det er det, der er målet. Men jeg tror bare, det er ret svært, og i Dansk Folkeparti tror vi, det er et mere realistisk mål at sige 0,8 pct. vækst, så vi stadig væk kan få nogle flere penge – bl.a. til sundhedsvæsenet.

Kl. 16:06

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Joachim B. Olsen.

Kl. 16:06

Joachim B. Olsen (LA):

Jamen det vil så sige, at Dansk Folkeparti ligger inde med nogle beregninger, der viser, at det pres, der vil komme på de øgede udgifter, lige præcis svarer til 0,8 pct. vækst og ikke til 1,5 pct. vækst eller 2 pct. vækst eller 0,2 pct. vækst. Eller er det mere et udtryk for, at det bare var det, man på et tidspunkt beregnede der var råd til at den offentlige sektor kunne vokse med, og derfor skulle den partout også vokse med den procentsats?

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:07

Dennis Flydtkjær (DF):

Nu handler det her forslag jo om udflytning af statslige arbejdspladser og ikke om regeringens 2020-plan. Men jeg vil da gerne med mine evner som skatteordfører prøve på at svare, så godt jeg kan.

Det handler om, at der i 2020-planen er et skøn, hvor man har set på, hvad der er plads til inden for de økonomiske rammer, der er. Det har så vist sig, at der ud fra den 2020-plan, der er lavet, er plads til en vækst på 0,8 pct. Der kunne også være valgt et andet budget, som f.eks. det, som Liberal Alliance har lavet, nemlig et budget med nulvækst, hvor der prioriteres nogle andre ting, og det er så skattelettelser.

Det er fair nok. Det er jo en prioritering, som man selv vælger, og vi har fra Danske Folkepartis side valgt, at vi gerne vil prioritere, at der fremover kommer nogle flere penge til bl.a. sundhed.

Kl. 16:07

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Landdistrikter og Øer. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg dette som vedtaget.

Det er vedtaget.

Det næste punkt på dagsordenen er:

**27) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 17:
Forslag til folketingsbeslutning om placering af statslige arbejdspladser i hele landet.**

Af Eva Kjer Hansen (V) og Mai Henriksen (KF) m.fl.
(Fremsættelse 26.10.2012).

Kl. 16:08

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 16:08

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Så er vi kommet til det andet beslutningsforslag fra oppositionen om statslige arbejdspladser. V og K opfordrer regeringen til som udgangspunkt at placere nye statslige institutioner uden for hovedstadsområdet og i videst muligt omfang at placere tilbageværende opgaver uden for hovedstadsområdet, når statslige enheder sammenlægges.

Som jeg nævnte under behandlingen af B 15 for lidt siden, er regeringen ikke modstander af at prioritere statslige arbejdspladser og heller ikke i landdistrikterne, tværtimod, selv om vi nok desværre må konstatere, at de kommende år i højere grad vil bestå af tilpasninger frem for oprettelse af nye arbejdspladser, når vi taler om det statslige område. Det er jo, fordi det er en vanskelig økonomisk situation. Vi står midt i en krise. Vi overtog en økonomi med over 70 mia. kr. i underskud på de offentlige finanser, og derfor er der behov for, at vi fremadrettet sikrer en ordentlig økonomi.

Men udflytningen af statslige arbejdspladser skal som sagt ske på et økonomisk og fagligt forsvarligt grundlag, og det forstår jeg også at både V og K har ment hele tiden. Jeg står her med den sidste landdistriktsredegørelse, der blev givet, da V og K var i regering, og der står præcis det samme som i beslutningsforslaget, og jeg citerer:

Nye statslige institutioner skal som udgangspunkt placeres uden for hovedstaden. Der skal tages regionale hensyn ved effektiviseringer af eksisterende arbejdspladser.

Så siger man omme på side 77, og det er på siden lige efter:

Endelig er der det forhold i udviklingen af statslige regionale forvaltninger, at det også er vigtigt at være opmærksom på, at nye statslige arbejdspladser i et område ikke nødvendigvis skaber vækst ud over de pågældende arbejdspladser i sig selv. Yderligere vækst skabes, hvis der kan opnås positive synergieffekter mellem den statslige institution og erhvervslivet. Udflytning af statslige institutioner skal også ses i en sammenhæng med institutionernes rekrutteringsmuligheder, hvis de placeres i et nyt område.

Det er altså præcis det samme, som vi har sagt i dag, og jeg håber da også, at V og K står ved det, de mente, sidste gang VK-regeringen afgav en redegørelse om udviklingen i vores landdistrikter.

Udflytningen af statslige arbejdspladser skal, som jeg siger, bare ske på et forsvarligt økonomisk grundlag, og jeg synes også, at hensynet til landdistrikter skal indgå i regeringens overvejelser i sådanne situationer på linje med en lang række andre overvejelser.

Som jeg redegjorde for under behandlingen af B 15 rejser udflytningen af statslige arbejdspladser selvfølgelig væsentlige spørgsmål om erfaringen med effekterne. Ud over de faktiske arbejdspladser, der flyttes, kan disse være tvivlsomme i nogle tilfælde, men i tillæg skal vi også se på, hvilken risiko der er for, at specialiserede medarbejdere ikke flytter med, men forlader virksomheden, som jeg redegjorde for under eksemplerne fra Stockholm. Så det er det, vi skal tage med.

Lad mig så gå direkte til forslaget. Venstre og Konservatives beslutningsforslag sparker på en eller en måde en åben dør ind, men

som der siges i Bibelen, kendes træet som bekendt på frugten, og så-
dan er det også med mennesker. Derfor vil jeg godt beskrive den
omorganisering af statsforvaltningernes organisation, som vi gen-
nemfører på grund af det hul, som der var i kassen efter den tidligere
regering. Det har været nødvendigt at frigøre ressourcer i den statsli-
ge administration, og den fremtidige bevillingsprofil på det her om-
råde medfører, at der vil ske en tilpasning af antallet af medarbejde-
re. Da statsforvaltningen er en regional organisation, vil en del af
medarbejdertilpasningen ske regionalt, og det gælder såvel den nu-
værende struktur som i den fremtidige struktur.

Løsningen er blevet, at alle fem regioner bærer en del af redukti-
onen i antallet af medarbejdere, men København og en lang række af
de øvrige større byer tager den største andel af tilpasningen. Her er
der altså et klokkeklart eksempel på, at vi tager hensyn til vores
landdistrikter.

En væsentlig del af ændringen af opgaverne ligger i forhold til
borgerkontakten. Alle opgaver, der ikke involverer direkte borger-
kontakt, bliver specialiseret og samlet et sted. De forskellige typer
opgaver placeres på forskellige lokaliteter, herunder af hensyn til
den regionale fordeling af statslige arbejdspladser. Som udgangs-
punkt placeres ledelsen og hovedkontoret i Aabenraa, fællesjourna-
len i Ringkøbing, et callcenter på Bornholm, bidragssager vedrøren-
de børneloven, forældremyndighed og navnesager i Ringkøbing,
byggesager i Nykøbing Falster og kommunalt tilsyn i Ringkøbing.

Forslagsstillerne opfordrer i bemærkningerne til, at regeringen
bruger placeringen af statslige arbejdspladser uden for hovedstads-
området til at vise, at den tager sit eget regeringsgrundlag alvorligt.
Vi er i regeringen meget opmærksomme på, at betydningen af stats-
lige arbejdspladser i landdistrikterne er stor, men det skal, som jeg
har sagt nogle gange, foregå på en intelligent måde. Placeringen af
arbejdspladser skal ske der, hvor det økonomisk og fagligt er mest
hensigtsmæssigt.

Kl. 16:13

Så var der den tidligere diskussion om B 15. Spørgsmålet er, om
der er fremsat nogle lovforslag i Landdistriktsudvalget. Der skal jeg
gøre opmærksom på, at der er et byfornyelsesforslag og der er også
et forslag på vej om friboliger. Det er bare, så vi har lagt den ned, at
der ikke er kommet nogle lovforslag.

Så synes jeg egentlig, at det er væsentligt, når vi diskuterer land-
distrikterne og den sammenhæng, der skal være, at vi gerne vil skabe
vækst og udvikling i hele landet, som S og SF skrev før valget, og
der vil jeg godt sige, at det er vigtigt at se tingene i en helhed.

Vi er på vej med at fremsætte et forslag om ændring af planlo-
ven, hvor vi laver en ny landdistriktsbestemmelse, der giver mulig-
hed for andet landbrug, gartneri og fiskeri til at være ude i vores
landdistrikter. Det forudsætter, at det er et landdistrikt i tilbagegang
enten arbejdspladsmæssigt eller bosætningsmæssigt. Jeg håber vir-
kelig, at Folketinget bakker bredt om det her. Der er i hvert fald et
bredt forlig i Folketinget om det.

Vi sikrer også, at man kan bruge bygningerne til, at iværksættere
kan komme i gang i vores landdistrikter, og det, der er afgørende i
den her bestemmelse, er, at kommunerne ligesom har det med i de-
res plangrundlag. I modsætning til den tidligere regering, som kun
havde det i 29 kommuner, udbreder vi det til hele landet. Jeg har no-
teret mig, at Venstres formand for Landsbyerne i Danmark, Carsten
Abild, som jo bestemt ikke er socialdemokrat, siger, at det er et af
de vigtigste forslag, der er kommet de sidste 30-40 år på landdistrikt-
sområdet. Det er bare for, at man lige har det med.

Vi er i gang og har lavet en udligningsreform med 400 mio. kr.
Der er ændret i fordelingen til vores yderområder, til Vandkantsdan-
mark. Vi kommer med et forslag om friboliger, der sikrer, at danske-
re, der har lyst til at købe sig en bolig uden for de større byer, nu får
ensartede regler over hele landet. Man skal ikke tilbage til den gamle
energistandard, og Dansk Erhverv og Fritidshusudlejernes Landsfor-

eningen vurderer, at det kan give helt op til 7.000 nye arbejdspladser
i vores landdistrikter.

Vi kommer med et forslag om at få stoppet boligspekulanter, de
her grove boligspekulanter, som Låsby Svendsen-typerne er, som
udlejer boliger, der er kondemnerbare, til nomadefamilier og andre
børnefamilier, som ikke selv går ind og protesterer over det. Vi giver
nu kommunerne muligheden for at indklage de her bolighajer, skrup-
pelløse boligudlejere, for huslejenævnet – efter tre gange, hvor man
får et påbud, som ikke efterfølges, kan man dømmes ude.

Vi har på transportområdet i forbindelse med den store infra-
strukturpulje på 1 mia. kr., der blev lavet, fået afsat over 57 mio. kr.
om året til forsøg med udvikling af den kollektive trafik i vores yde-
rområder.

Vi har lavet en bred aftale, som sikrer, at der bliver 10 MB-bred-
bånd i hele landet. 99,8 pct. af landet bliver dækket ind med det, der
hedder 10 MB. Jeg forstår, at det er sådan, at man kan streame fjern-
syn. Det er noget, som virkelig betyder noget for vores yderområder,
hvis iværksættere og andre end dem, der er derude i forvejen, skal
bosætte sig dér.

Vi har, synes jeg, i fællesskab bidraget til, at der er kommet en
helt anden debat og fokus på hele landdistriktsområdet. Derfor vil jeg
også kvittere for, at V og K sætter det her på dagsordenen i dag. Men
som sagt har man jo ment det tidligere, og så er der alligevel sket
voldsomme centraliseringer, og arbejdspladser er forsvundet. Lad
mig bare tage Udbetaling Danmark, der jo skar voldsomt ned på an-
tallet af kommunale medarbejdere. En indgang, en kommune, hele
slagordet forsvandt jo, da man lavede Udbetaling Danmark, centrali-
serede voldsomt og flyttede medarbejdere fra kommunerne.

Nogle gange har det været fagligt forsvarligt, og i samme redegø-
relse, hvor man åbenbart har fundet teksten, som den tidligere rege-
ring jo kom med, skriver man, at det skal være fagligt forsvarligt, og
der er jeg sådan set enig med V og K, men også med de initiativer,
som jeg har redegjort for, som er en række af de initiativer, vi har
taget i regeringen, hvor vi også har lavet en kickstart, et energiforlig,
som jo efter alt at dømme vil betyde en række biogasanlæg landet
over. Jeg ved, at man arbejder med det i Holstebro, man arbejder
med det i Tønder osv., og det vil give arbejdspladser. Der synes jeg
at vi er godt på vej.

Jeg synes, at vi har et helhedssyn på vore landdistrikter, og jeg
synes, at vi har taget en lang række hensyn, og vi gør det stadig væk,
og det er det, der er humlen i at have en minister for området og et
landdistriktsudvalg i Folketinget, nemlig det, at vi kan tage det tvær-
gående hensyn, hvor vi diskuterer de udfordringer, som der er i land-
distrikterne.

I forhold til det, hr. Leif Mikkelsen og andre sagde før, synes jeg
alligevel, vi har præsteret en lang række nytænkninger, fjernet bar-
rierer, forsøgt at give nogle ordentlige rammer i forhold til landdi-
strikterne. Der kan sikkert tænkes endnu mere, men man skal huske,
og det ved jeg at Liberal Alliance også er optaget af, at det skal ske
under skyldig hensyntagen til den økonomi, som vi også har, hvor vi
er inde i en benhård krise, og så ikke mindst, når man gør op, som
Arbejderbevægelsens Erhvervsråd har gjort, hvordan der er forsvun-
det private arbejdspladser. Som jeg nævnte i den tidligere tale til det
tidligere forslag, er der alene på Fyn forsvundet næsten 18 pct. af de
private arbejdspladser.

Så vores yderområder er ramt rigtig hårdt, og der har vi selvføl-
gelig en forpligtelse, også når vi skal kigge på, hvordan vi skaffer
private arbejdspladser, som Bendt Bendtsen sagde tilbage i 2004,
hvilket jeg citerede før, nemlig at det at lægge statslige arbejdsplad-
ser ud jo er et plaster på såret, men jeg vil medgive, at det ikke kan
løfte de private arbejdspladser. Der skal helt andre ting til, og der
skal vi have gang og vækst i økonomien igen og styre vores egen
økonomi. Men statslige arbejdspladser er gode at have, fordi de også

supplerer, som flere ordførere har sagt, det, at der kan være job til ægtefællen, det kan være højtuddannet arbejdskraft, som er der.

Med disse ord vil jeg afslutte min tale her.

Kl. 16:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er lige nogle spillere, først Erling Bonnesen.

Kl. 16:19

Erling Bonnesen (V):

Jamen tak for det, og tak til ministeren for svaret og redegørelsen.

Der er i hvert fald en ting, vi er helt enige om, netop at det skal foregå på et fagligt forsvarligt grundlag. Vi er fuldstændig enige, det kan vi ikke blive uenige om.

Når vi så tager tilgangen til det, siger ministeren også i starten, at man egentlig ikke er modstander af det sigte, der ligger i vores forslag. Ministeren bruger også et ordvalg om, at vi faktisk løber en åben dør ind, og så kommer der selvfølgelig en række gode forklaringer på det. Konklusionen på det må jo egentlig være, at så kan regeringen faktisk stemme for det, der ligger her.

Vi fik jo heller ikke sådan lige helt klart at vide – så blev det i hvert fald pakket meget fint ind – om regeringen var for eller imod det her forslag, som vi nu fra Venstre og Konservative Folkepartis side fremsætter. Så hvor står regeringen i forhold til det her? For ud fra ordvalget og det, der ligesom ligger i det fra ministerens side, så burde man jo faktisk kunne stemme for det, vi har fremsat her – og specielt jo da også, når vi tager, hvad sigtet i forslaget er, for det er jo ikke, som vi nu diskuterer, at flytte noget. Næh, det er jo, når man i forvejen har noget på bordet, en omorganisering ...

Kl. 16:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren!

Kl. 16:20

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg vil godt takke hr. Erling Bonnesen for at stille spørgsmålet, for når jeg siger, at man løber en åben dør ind, er det, fordi vi jo i forvejen tager alle de her hensyn og er kommet med en lang række nye initiativer, som jeg redegjorde for.

Vi mener faktisk ikke, at der er behov for det her forslag, for vi gør det, at vi tager vidtgående hensyn. Der er jo ingen grund til, at vi skal pålægges yderligere, når vi gør det via alle de her lovforslag, som jo er en del af »Effektiv administration i staten«. De 5 pct. besparelser i staten, som den tidligere regering vedtog, har vi jo effektueret, men vi har taget vidtgående hensyn til landdistrikterne. Så vi ser ikke nogen grund til at stemme for det her forslag.

Så var min pointe bare at sige, at der, hvor man jo har hentet det fra, åbenbart må være fra den seneste landdistriktsredegørelse, man har afgivet til Folketinget, hvor man har sagt de her fine ord, som man gør nu, og samtidig har sagt, at det skal ske på et fagligt grundlag, sådan som vi andre gør det. Det vil sige, at det i virkeligheden jo er tingenes tilstand, som den er nu, altså hvor vi virkelig kigger på, hvad vi kan gøre for at beskytte vores yderområder, hvad vi kan gøre for at skabe arbejdspladser, hvis der er sammenhæng og faglig forsvarlighed i det.

Kl. 16:21

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det Erling Bonnesen.

Kl. 16:21

Erling Bonnesen (V):

Jo, men der er jo lige præcis brug for så at komme helt ind til kernen, for hvis man ser det i sammenhæng med, hvad der skete tidlige-

re på dagen, altså når man kommer ind under ordene, om bag ved skærmen og ser, hvad man reelt mener, så gik forslaget om jordbrugskommissionerne jo netop ud på – når man havde en sag på bordet og skulle nyplacere ved en omorganisering – at få arbejdspladser placeret i provinsen, landdistrikterne, og der valgte regeringen jo at stemme for at flytte dem til København.

Derfor er det jo meget relevant at få det her på bordet nu. Alle de kønne ord, der nu er sagt i talen om at gøre det ene, det andet og det tredje, og at man vil så gerne, holder jo ikke, når man så alligevel i sidste ende flytter det til København. Så var det sådan set en forkert beslutning, man traf her til formiddag, om at flytte jordbrugskommissionerne til København.

Kl. 16:22

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ministeren.

Kl. 16:22

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Nu er det sådan, at jeg synes, at hver eneste arbejdsplads, der bliver tabt i vores landdistrikter, er et tab. Men når man er pålagt af et meget, meget bredt flertal i Folketinget at udmønte »Effektiv administration i staten«, bl.a. for at skaffe penge til boligjobordningen, vi jo har holdt hånden under indtil nu, under den private beskæftigelse, også for at skaffe penge til en kickstart, ja, så er man jo nødt til at effektuere den beslutning.

Der er min pointe blot, at 85 pct. af de arbejdspladser, der er nedlagt, jo altså er blevet nedlagt i København, mens det kun gælder 15 pct. ude i vores landdistrikter. Hver gang er det en for meget, men man er nødt til at tage hensyn til, at der ligger meget administration rundt omkring. Det vil jeg godt sige, og det, jeg også sagde nu, var, at jeg ikke tror, at der fremadrettet i de næste år, der byder på en snæver økonomi og krise, vil være en hel masse nye arbejdspladser, vi kan lægge ud. Men jeg er ikke imod, og regeringen er ikke imod, at vi kigger på det og vurderer det fra situation til situation. Det skal bare ske, ligesom den tidligere regering skrev det, nemlig fagligt forsvarligt hver eneste gang.

Kl. 16:23

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det fru Mai Henriksen.

Kl. 16:23

Mai Henriksen (KF):

Jeg synes, det var rigtig rart med en tale, som ikke kun handlede om VK-regeringens her – den tidligere regerings – politik, men som faktisk også handlede om regeringens egen politik.

Jeg tror egentlig, at det, som sådan er substansen i den her debat, er, hvorvidt man anerkender, at arbejdspladser i provinsen er flyttet til hovedstaden, og de konsekvenser, som det har.

Jeg tror egentlig, at der er mange af dem, som måske sidder og følger debatten, der studsede lidt over ministerens formuleringer om, at der ikke er noget behov for det her beslutningsforslag, og at det ikke lyder, som om der er noget problem. Jeg tror faktisk, det betyder rigtig meget for de mennesker, som enten mister deres job, eller hvis job bliver flyttet til hovedstaden. Jeg tror, at det måske er at koge det ind til en bouillonering at sige, at der ikke er noget behov for det, for de oplever jo netop, at de enten bliver arbejdsløse eller også skal rykke hele familien op med rodet og flytte til København. Det må man ærlig talt også tage ind i denne diskussion.

Kl. 16:24

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 16:24

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er enig med fru Mai Henriksen i, at det er vigtigt, at oppositionen hele tiden holder regeringen ansvarlig for den regeringsførelse, den har. Sådan er det; det er opgavefordelingen mellem Folketing og regering.

Men når det så er sagt, læste jeg jo op af den tidligere regerings landdistriktsredegørelse. Der havde man præcis de samme formuleringer, som står i beslutningsforslaget. Der er jo ikke noget sige til, at man er inspireret af sin egen redegørelse. Det kan jeg sagtens forstå. Men på side 2 står alle de ord, som jeg har sagt i dag om, at det skal være fagligt forsvarligt, at det skal hænge sammen osv., så de hensyn har vi også taget. Jeg tror, at når man står med ansvaret, når man dertil.

Men det, vi har gjort yderligere, er, at vi virkelig har taget hensyn til, at de fleste af de effektiviseringer, som måtte ske, fordi et bredt flertal i Folketinget er enige om, at der skal være en effektiv administration, er sket i København, og vi har taget en lille smule hensyn til vores landdistrikter.

Så er jeg fuldstændig enig med fru Mai Henriksen i, at det med hver eneste arbejdsplads, der forsvinder, er hårdt for den enkelte. Det er også hårdt for de yderområder, som de forsvinder fra. Derfor har vi også prioriteret, som vi har gjort. Men vi har ikke helt kunnet undgå det.

Kl. 16:25

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Fru Mai Henriksen.

Kl. 16:25

Mai Henriksen (KF):

Nu er det jo også sådan, at der er en del af de her arbejdspladser, der er blevet flyttet, som altså er blevet flyttet til København.

Ministeren nævnte, at alle ordene står på side 2. Jeg tror faktisk, at de, der enten har mistet deres job, kommer til det eller skal flytte til København, er ret ligeglade med ord. Jeg tror, at det, de rigtig gerne vil have, er handling, så de kan være forvisset om, at der også er nogen, der tænker på dem og tænker på, at de også har en familie, en bopæl og et lokalområde, som de er tilknyttet. Hvis man spørger dem, som f.eks. rammes af flytningen af de fynske arbejdspladser – det er Fødevarestyrelsen, Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen – så tror jeg da, at de er kede af, at de fremover skal pendle til København for at arbejde, og at de hellere havde set, at man havde bevaret de arbejdspladser lokalt på Fyn. Det er jo ikke arbejdspladser i Odense, der er tale om. Det er arbejdspladser uden for Odense, så det ville jo have været i landdistrikterne, at de arbejdspladser ville være placeret. Jeg tror, at de er rigtig kede af, at det kun er ord, der kommer fra ministeren, og at der ikke er mere handling.

Kl. 16:26

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det ministeren.

Kl. 16:26

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg tror bare, at vi skal være helt enige om, at når det er sådan, at et flertal i Folketinget vil en politik om en effektiv administration, skal regeringen efterleve den. Det har vi også gjort. Det er også for at skaffe de penge, der er nødvendige, så vi ikke skal skrive flere skatteud osv.

Jeg er fuldstændig enig med fru Mai Henriksen i, at for hver eneste person, der mister deres job, er det ærgerligt, og de bliver kede af det. Det forstår jeg sagtens. Jeg har lige så meget følelse og forståelse for dem, som jeg havde for alle de mennesker, der mistede deres

job på Lindøværftet eller andre steder i den private sektor. Det er lige ærgerligt hver gang.

Derfor handler det jo om, at vi skal skabe vækst og udvikling i hele Danmark, så kagen bliver større. Det er jo det, vi har forsøgt med vores kickstart. Det er det, jeg har gjort med min anden kasket på, nemlig som boligminister. Her har vi jo lavet brede aftaler, også med De Konservative, for at holde hånden under væksten og beskæftigelsen på byggeområdet. Så det er rigtig, rigtig vigtigt.

Men det betyder ikke, at vi i en krisetid ikke skal leve op til de aftaler, vi har. Der har vi i videst muligt omfang taget hensyn til vores landdistrikter. Det betyder ikke, at det ikke er brandærgerligt, når vi mister bare én arbejdsplads derude. Men vi er nødt til at leve op til det, vi har truffet beslutninger om.

Kl. 16:27

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Så er det hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:27

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Vi har ligesom fået konstateret, at det er meget svært for den til enhver tid siddende regering at få det ført ud i livet. Det viser sig, når man ser historisk på det, og jeg har nævnt, at vi desværre kan få det samme at se her.

Vi har en minister, der har det her som sit særlige ansvarsområde, men hvordan er stemningen omkring det egentlig i regeringen? For det må åbenbart være det, det har knebet med tidligere, altså at alle ministre ikke har været opmærksomme på det. Det kan godt være, at det er lukket land for os andre og ikke til at blive indviet i, men jeg vil alligevel godt spørge ministeren om, hvordan stemningen i hele regeringen er.

Er finansministeren opmærksom på det her? Er andre tunge ministre opmærksomme på den her problemstilling, eller er det hr. Carsten Hansen, der hver gang skal løfte pegefingern og sige, at landdistrikterne også lige skal huskes? Hvordan foregår det? For noget kunne tyde på, at de mangler et talerør. Vi kan se på tallene, at det i hvert fald har været sådan med tidligere regeringer. Jeg ved ikke, om det er blevet anderledes nu, og måske er det at løfte sløret for meget for de interne ting i regeringen. Men nu spørger jeg alligevel hr. Carsten Hansen.

Kl. 16:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ministeren.

Kl. 16:28

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Det er sådan, at man generelt ikke må citere fra hverken ministermøder eller lukkede møder, men jeg kan oplyse hr. Leif Mikkelsen om, at stemningen er god. Vi synes selv, at vi gør det godt. Vi er i gang med stille og roligt at forandre Danmark med nogle klare prioriteringer og styr på økonomien. Det synes vi er godt, og det står i modsætning til tidligere, hvor det jo sejlede rundt. Et underskud på 70 mia. kr. jo rigtig, rigtig stort, det er mange penge. Det ved hr. Leif Mikkelsen godt, så derfor er vi rigtig glade for, at vi er i gang med at få styr på tingene, og vi prioriterer uddannelse og beskæftigelse osv.

Når det er sagt, så er det klart, at når man har fået en minister på området, så forpligter det også. Det at være landdistriktsminister betragter jeg som en meget, meget stor ære, men også som en stor forpligtelse, og jeg kan oplyse hr. Leif Mikkelsen om, at jeg ikke forsommer nogen lejlighed til at tage en diskussion om landdistrikternes udvikling. Så hvis der skulle være en enkelt minister, der glemmer det, så tænker de, når de får øje på mig: Hov, hov, der er noget, vi hellere må tage hensyn til her.

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:29

væk 10 Mb? Jeg kan så godt hjælpe med at svare: Nej, det har de ikke. Kan ministeren fortælle, om de har udendørs dækning eller indendørs dækning på de 10 Mb? At der er det udendørs, er jo ikke nødvendigvis godt nok for en iværksætter, som sidder inde på sit kontor.

Kl. 16:32

Leif Mikkelsen (LA):

Det er jo meget betryggende at vide det. Jeg håber meget, at ministeren så også vil minde om – som han allerede har gjort i dag – at det jo ikke er nok med statslige arbejdspladser.

Derfor går jeg ud fra, at ministeren virkelig løftede en stor advarende pegefinger ved regeringsdannelsen, da man udskrev 5 mia. kr. i skatter og afgifter, hvilket jo trækker den anden vej og betyder, at der forsvinder arbejdspladser – måske især i de områder, som hr. Carsten Hansen har ansvaret for.

Mit spørgsmål er så: Er der lige så meget opmærksomhed fra landdistriktsministerens side, når der er ministerier, der rykker den forkerte vej i forhold til rammevilkår og skatter og afgifter osv., sådan at vi af hensyn til landdistrikternes udvikling måske har set den sidste skatte- og afgiftsstigning fra den her regerings side? Det ville være rigtig godt, vil jeg sige til hr. Carsten Hansen.

Kl. 16:30

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 16:30

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg er enig i hr. Leif Mikkelsens udsagn om, at det ikke kun handler om statslige arbejdspladser. Det kan selvfølgelig være med til at løfte en udvikling, hvis det er nyttigt og fornuftigt og passer ind i sammenhængen, men det, der er helt afgørende, er, at vi får gang i den private sektor igen.

Jeg tror, at regeringen og Liberal Alliance har et lidt forskelligt syn på det, men det betyder ikke, at vi ikke mener, at diagnosen er lidt den samme, og så kan man diskutere, hvad for nogle virkemidler der skal bruges.

Man kan altid gå ind i den diskussion, men jeg vil sige, at det, jeg har kigget på, er rammevilkårene – der, hvor vi har haft mulighed for også at gå på tværs. Vi har lavet en udligningsreform, som jeg nævnte, og så har jeg kigget på, hvem der kan bosætte sig i landdistrikterne, hvordan vi kan få flere boliger, hvordan vi kan stoppe boligspekulanterne, og hvad vi kan gøre for i det hele taget at løfte it- og teleområdet, som er en vigtig forudsætning for, at man bosætter sig i landdistrikterne og nye virksomheder tiltrækkes.

Kl. 16:31

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:31

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg blev fanget lidt af, at ministeren sagde, at man havde sikret internet, altså 10 Mb-forbindelser til hele landet, og at det dækkede 99,8 pct. Så vil jeg høre, om ministeren ikke kan bekræfte, at det ikke er i hele landet, men at det er i 207 postnumre ud af de ca. 1.050 postnumre, vi har i Danmark. Og hvis det er noget, ministeren kan bekræfte, hvad så med de postnumre, hvor folk bor, som så ikke får den her forbindelse? Hvad vil ministeren gøre for dem?

Så vil jeg spørge, om ministeren er klar over, at der altså her er tale om en delt ressource, hvilket vil sige – fordi det er mobilnettet, vi snakker om – at det godt kan være, at der er en kapacitet på f.eks. 1.000 enheder, og at de får de 10 Mb, men hvad tror ministeren der sker, hvis der pludselig kommer 10.000 enheder på? Det kan jo være mobiltelefoner, og det kan være computere osv. Har de så stadig

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ministeren.

Kl. 16:32

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen):

Jeg skal sige til hr. Dennis Flydtkjær og også til de øvrige folketingsmedlemmer, at jeg bestemt ikke er it-ekspert, og jeg kan høre, at hr. Dennis Flydtkjær ved en masse om det. Så lad os få det slået fast med det samme. Men det, som har været vigtigt med den aftale, vi lavede i forhold til de der 800 Hz-netværk, og som jeg også mener Dansk Folkeparti var en del af, og det synes jeg er vigtigt at sige – nå, var Dansk Folkeparti ikke med? Undskyld. Men i hvert fald var det for hele teleforligskredsen rigtig vigtigt, at vi fik teleselskaberne med på, at de 207 eller 208 postnumre blev dækket ind. Det, vi efterfølgende har gjort sammen med erhvervs- og vækstministeren, er at tage ud til regionale møder. Vi har holdt møder med de forskellige kommuner, og vi har været ude i otte kommuner og afdække det der, hvor der har været særlige udfordringer. Det, vi så yderligere har gjort, og som jeg ikke har skitseret i dag, er faktisk, at vi med den landdistriktsbestemmelse, som kommer i forhold til planloven – jeg mener, Dansk Folkeparti også er med i den del af løsningen – får lejlighed til at sætte mobilmaster op i hele Danmark. Det er det, vi har gjort, men jeg kan ikke gå sådan helt i dybden med det udendørs og det indendørs. Hr. Dennis Flydtkjær må stille skriftlige spørgsmål, hvis jeg skal svare på den del af det.

Kl. 16:33

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Så er det spørgeren.

Kl. 16:33

Dennis Flydtkjær (DF):

Jeg kender personligt godt svaret. Jeg blev bare fanget af, at ministeren sagde noget, der var forkert. Det var egentlig bare derfor, at jeg lige ville have bekræftet, at det ikke passede. Og det er fair nok, at ministeren ikke kan gå ind i alle ressortområder, og it-området hører jo ikke til ministerens område. Men så har vi i hvert fald fået rettet den fejl.

Noget andet, jeg gerne vil spørge ind til, er det med, at ministeren sagde, at det kunne være positivt at lave specialiseringer inden for det offentlige, og det er jeg egentlig meget enig i, for det kan selvfølgelig gøre, at man bruger pengene bedre. Jeg vil gerne høre ministeren om, hvilke kriterier der sådan typisk ligger til grund for, at man laver de her specialiseringer. Hvis man lægger en afdeling i København eller i Herning eller i Aalborg, eller hvor man nu lægger den, er det så de trafikale forhold, der spiller ind? For så kan det undre, at 28 pct. af de statslige stillinger ligger i København, når man tænker på, at man fra regeringens side har villet lave en betalingsring, som skulle holde folk ude af København, simpelt hen fordi der kom for mange mennesker ind. Så kunne man jo starte med at flytte nogle statslige arbejdspladser ud igen. Eller er kriterierne, at man skal have billigere husleje? Jeg tror, at det er offentligt kendt for de fleste, at huslejerne er højere i København, end de er i yderområderne. Eller er det nu lønniveauet, man vil spare på? Så er det typisk også sådan, at lønniveauet er højere, end hvis man kommer ud i provinsen. Hvad er kriterierne, der gør, at 28 pct. af de statslige arbejdspladser skal ligge inde i København? Og når man typisk kommer frem til, at der skal

ligge flere inde i København, hvad er så kriterierne for det? De kriterier, jeg har nævnt, taler i hvert fald ikke for det.

Kl. 16:34

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ministeren.

Kl. 16:34

Ministeren for by, bolig og landdistrikter (Carsten Hansen): for det første ved hr. Dennis Flydtkjær godt, at der jo ligger en del institutioner i København helt naturligt også, fordi vi har ministerier og alt mulig andet til at ligge der. Men det, som har været min pointe i dag, er at sige, at den her regering faktisk har taget vidtgående hensyn, altså videst mulige hensyn for at sikre, at når der skulle skæres som følge af det, som er en fokuseret og effektiv administration, som den tidligere regering har vedtaget, og som vi skal videreføre på grund af den meget stramme økonomiske situation, ja, så er stort set de fleste af arbejdspladserne, altså over 85 pct., forsvundet i København mod 15 pct. udeomkring.

Så gav jeg et eksempel med statsforvaltningerne, hvor man har specialiseret sig og sikret, at der blev noget i hver eneste region. Det kan jo være forskelligt fra det ene ministerområde til det andet. Men det her eksempel er et meget godt eksempel på, at man har bevaret regionale arbejdspladser, på trods af at man skulle finansiere et underskud, der var i forhold til statsforvaltningerne.

Kl. 16:35

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så vi siger tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og det er hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:35

(Ordfører)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Rigtig mange har mange gange og længe talt om, at det er vigtigt, at man styrker udviklingen i landdistrikterne, yderområderne og områderne uden for København. Regeringen har også talt om det, vi har blot ikke rigtig set så meget handling endnu. Derfor fremsætter Venstre og Det Konservative Folkeparti dette beslutningsforslag, hvor vi opfordrer regeringen til at bidrage til udviklingen i hele Danmark. Det skal som udgangspunkt ske ved at placere nye statslige institutioner uden for hovedstadsområdet, og når statslige enheder sammenlægges, skal de tilbageværende opgaver i videst muligt omfang placeres uden for hovedstadsområdet.

Faktisk ser vi netop nu desværre, at regeringen gør lige det modsatte i den aktuelle sag om jordbrugskommissionerne, hvor regeringen sammen med sit flertal flytter ca. 15 arbejdspladser fra hele landet, centraliserer det og samler det i København. Netop et område som jordbrugskommissionerne var da oplagt at placere et sted uden for København, men nej, regeringen siger, at det skal til København. Det er lige det modsatte af, hvad man tidligere har sagt, også i den seneste valgkamp, hvor det ikke skortede på den gode vilje til at styrke landdistrikterne og områderne uden for København. Denne sag er et eksempel på, at regeringen siger ét, men gør noget andet.

Hvis vi vil sikre en positiv udvikling i alle dele af Danmark, kræver det politisk vilje til at handle, og den vilje har regeringen tilsyneladende ikke. Når regeringen flytter statslige arbejdspladser til København, bidrager den til stagnation og tilbagegang i resten af landet og ikke til udvikling. Det er vigtigt, at vi får stoppet københavneriet. De statslige institutioner tiltrækker ofte højtuddannede mennesker, som ikke bare er en gevinst for arbejdspladsen, men også for lokalområdet, og derfor er placeringen af statslige arbejdspladser oplagt at bruge til at skabe udvikling, også uden for hovedstaden, og det prøver vi nu at få regeringen til at forstå. Lige præcis i forhold til jordbrugskommissionerne, som i den grad vedrører landdistrikterne

og provinsen, er det oplagt at bevare arbejdspladserne i netop landdistrikterne og provinsen. Denne centralisering skaber problemer med tab af viden, lokalkendskab og arbejdspladser, og det udhuler mulighederne i landdistrikterne og provinsen.

Andre eksempler kan være Forsvarets Auditørkorps, som ser ud til at skulle flytte til København fra Karup. Hvorfor ikke samle netop det i Karup? kunne man spørge. Naturstyrelsens miljøcentre nedlægges. Hvorfor ikke placere dem i Ribe, Ringkøbing eller andre steder i landet? kunne man spørge. Antallet af embedslægeenheder skal ændres fra fem til tre, og de vil fremover skulle være i Kolding, Randers og København, foreslår Sundhedsstyrelsen. Væk ryger institutionerne i Sorø, Ribe, Århus og Aalborg, og det ligner et samlet netotab af arbejdspladser uden for København.

Venstre og Det Konservative Folkeparti håber med dette forslag, at vi kan få stoppet københavneriet og få en reel styrkelse af yderområderne, landdistrikterne og områderne uden for København, og på den baggrund anbefaler vi forslaget. Tak.

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Der er nogle enkelte spørgsmål. Fru Annette Lind.

Kl. 16:39

Annette Lind (S):

Der bliver sagt, at københavneriet skal stoppes. Hvordan kan det være, at vi skal tro på det, når man så sent som i maj måned sidste år sagde nej til den tidligere oppositions forslag om at lave en udkantskommission. Dengang sagde man nej fra Venstres side, det ville man ikke. Det var netop sådan, at en udkantskommission havde til formål at analysere regional udvikling og udarbejde forslag til spredning af økonomi, vækst og offentlig service. Hvorfor ville man bare ikke sidste år?

Kl. 16:39

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:39

Erling Bonnesen (V):

Jeg kan godt forstå, at fru Annette Lind føler sig lidt ramt, når man siger københavneri, specielt når der i valgkampen er blevet sagt en masse andre gode ting, synes vi. Så synes jeg også, man skal stå på mål på for det.

Derfor synes vi ikke, der er brug for en kommission til lange udrædninger på det her område. Kernen i det her forslag er, at når man i forvejen har en sag oppe at vende om, at man skal effektivisere og rationalisere og lægge om, hvilket jo kan være udmærket, for at bruge pengene bedst muligt, skal man netop sørge for at placere arbejdspladserne uden for København. Det er sådan set at tage konkret stilling i de enkelte sager.

Vi har jo omtalt jordbrugskommissionssagen flere gange. Der er ikke brug for at skabe yderlige kommissionsarbejde på det område. Det kræver blot handling. Vi synes så, regeringen handlede forkert. Vi ville have handlet anderledes, vi ville nemlig have placeret det uden for København.

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Fru Annette Lind.

Kl. 16:40

Annette Lind (S):

Vil ordføreren ikke give mig ret i, at en udkantskommission netop har til formål at analysere regional udvikling og udarbejde forslag til spredning af økonomi, vækst og offentlig service, der jo netop kom-

mer landdistrikterne til gode? Hvorfor vil man det i dag, når man ikke ville det for 1 år siden?

Kl. 16:40

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:40

Erling Bonnesen (V):

Jeg synes i den grad, at fru Annette Lind modsiger sig selv nu. Vi har lige før det her haft et forslag, der gik på at nedsætte en arbejdsgruppe – det var så ikke en kommission – for at få undersøgt nogle muligheder. Det blev afvist af fru Annette Lind. Nu foreslår man så noget, der, som jeg forstår det, er endnu mere omfangsrigt. Så jeg må bare konstatere, at det ligner meget mere bureaukrati og tilsanding, og at man pakker tingene ind og faktisk pakker dem væk.

Vi vil meget hellere med vores forslag, altså med forslaget fra Venstre og Det Konservative Folkeparti, foreslå, at når man i forvejen har nogle sager oppe at vende – og det er jo kernebudskabet i det – skal der omorganiseres og alligevel flyttes rundt på nogle arbejdspladser. Det gælder f.eks. med jordbrugskommissionerne. Så lad os da sørge for at placere det der, hvor det ligger bedst. Det er da et glimrende eksempel på, at man burde have placeret jordbrugskommissionerne uden for København. Det kan jeg bare forstå at man ikke vil fra regeringens og Socialdemokraternes side. Det synes vi er ærgerligt.

Kl. 16:41

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere spørgsmål. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er fru Annette Lind.

Kl. 16:42

(Ordfører)

Annette Lind (S):

Fra Socialdemokraternes side er vi optaget af at sætte gang i hjulene i hele landet, særlig i vores landdistrikter. Vi står i en meget svær økonomisk tid, men vi investerer i arbejdspladser, uddannelse og grøn omstilling af hele vores samfund. Det gør vi alt sammen for at skabe vækst og udvikling og for at komme ud på den anden side af krisen. Vi er nødt til at vende hver en krone og være sikre på, at vi bruger vores fælles penge på den bedste måde. Det betyder også, at der er blevet gennemført effektiviseringer i staten. Vi skal bare være åbne for, at vi kan gøre det en lille smule bedre.

Flere af de eksempler, som nævnes af V og K her i forslaget, er der som en følge af VK-regeringens egne forslag om bl.a. effektiv administration i staten. Men lad mig tage et eksempel om jordbrugskommissionerne. VK-regeringen gennemførte i 2010 en liberalisering af jordbrugsloven, som betød langt færre opgaver til jordbrugskommissionerne og færre regler, som skulle administreres. Det betyder konkret en omlægning inden for Fødevareministeriets ressort med en nettotilgang til provinsen på 17 nye arbejdspladser, mens 125 stillinger nedlægges i Københavnsområdet.

Helt overordnet er det allerede i dag meget vigtigt med regional afbalancering, når der sker ændringer i forhold til de statslige arbejdspladser. Men det har aldrig været nogen let beslutning at skulle nedlægge stillinger. Desværre overtog vi en statskasse med et stort, gabende hul og et land, som havde mistet ikke mindre end 150.000 private arbejdspladser fra 2008 til 2011. Det er altså cirka hver tiende private arbejdsplads og lønmodtagerjob, der blev tabt med V og K ved roret i 10 år og under krisen. Størstedelen er uden for hovedstadsområdet, viser en opgørelse fra AE.

Der er derfor ingen tvivl om, at der har været hårdt brug for en regering, der ønsker at holde hånden under arbejdsmarkedet, og som har satset massivt på arbejdspladser og atter arbejdspladser. VKO

besluttede i slutningen af VK's regeringstid, at der skulle skæres 5 pct. i staten. Vi skånedes provinsen, for ifølge Finansministeriet er 85 pct. af de statslige arbejdspladser nedlagt i København og dermed kun 15 pct. udenfor.

Jeg kan nu forstå, at Venstre ønsker sig nulvækst fremover. Beregninger viser, at det vil betyde 25.000 færre offentligt ansatte frem mod 2020. Jeg har virkelig svært ved at forstå, hvordan det hænger sammen med det her forslag. For Socialdemokraterne er det afgørende med et Danmark, der hænger sammen. Derfor arbejder vi aktivt på at få arbejdspladser i hele landet. Vi synes, det er godt, at regeringen allerede i dag tager regionale hensyn, når der skal placeres statslige arbejdspladser.

På den baggrund støtter vi ikke det her forslag.

Kl. 16:44

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Erling Bonnesen har et spørgsmål.

Kl. 16:44

Erling Bonnesen (V):

Kernen i det her forslag er, at når man har en sag oppe at vende, hvor man i forvejen har besluttet, at der skal ske en omorganisering – det kan være en effektivisering osv. – så er det med økonomien jo fuldstændig på plads, kan man sige. Så er der det konkrete i forhold til placeringen af arbejdspladserne, og det er dér, vi går ind og markerer, at det jo netop er en måde, man så kunne styrke udviklingen i landdistrikterne på; altså har det her i sig selv sådan set ikke noget med økonomi og den slags at gøre, men det handler om, hvordan man så får placeret de arbejdspladser bedst.

Synes ordføreren ikke, at det er en oplagt måde at prøve at styrke udkantsområderne på, og specielt i forhold til jordbrugskommissionssagen? Nu har vi diskuteret den flere gange, men jeg vil gerne spørge til det principielle i det, altså at når man i forvejen har det oppe at vende, kunne man så ikke ligesom prøve at hæve blikket lidt og sige, at man godt kunne placere dem uden for København?

Kl. 16:45

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:45

Annette Lind (S):

Altså, det, jeg vil sige, er, at regeringen og vi i Socialdemokraterne faktisk ikke behøver en opfordring fra Folketinget til, at vi skal tage hensyn til landdistrikterne, for det gør vi, når der sker ændringer i de offentlige virksomheder. Hensynet til landdistrikterne indgår i sådan nogle situationer i regeringens overvejelser på linje med en række andre væsentlige overvejelser, som vi i forvejen gør os. Så det mener jeg da er svar nok.

Kl. 16:46

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:46

Erling Bonnesen (V):

Der er kun en halv millimeter hen til at sige ja, for ordføreren vil egentlig gerne sige ja til indholdet, men vil ikke stemme for ved afstemningen. Så jeg vil spørge, om ordføreren ikke er enig i sigtet i det, som vi har lagt frem her fra Venstre og Konservatives side. Er sigtet ikke rigtigt, altså at når man i forvejen omorganiserer et område, er det fint at prøve at tage en overvejelse med i det og så eventuelt placere det uden for København? Er ordføreren enig i sigtet?

Kl. 16:46

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:46

Annette Lind (S):

Jeg tror, at samtlige partier i det her Folketing er enige om, at vi skal yde landdistrikterne en stor hjælp, og det er det, vi gør hver evig eneste gang vi flytter en arbejdsplads, og hver gang vi tænker på at flytte dem ud. Og derfor er overvejelserne selvfølgelig, hvordan vi kan sikre arbejdspladser ikke bare i København, men også ude i provinsen, og vi tænker særlig over det, når vi flytter arbejdspladser fra provinsen.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:47

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Det var en meget flot tale, ordføreren holdt, om alt det, Socialdemokratiet vil med et Danmark i balance, grøn omstilling osv. Det var rigtig flot, og det lød rigtig godt. Jeg vil godt stille spørgsmålet om, hvad der er vigtigst for Socialdemokratiet: Er det offentlige arbejdspladser – altså statslige arbejdspladser – eller er det at skaffe private arbejdspladser? Hvad har højest prioritet for at skabe det samfund?

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Kl. 16:47

Annette Lind (S):

Jamen for at have offentlige arbejdspladser er det tvingende nødvendigt at have private arbejdspladser. Det er noget, der bliver nødt til at gå hånd i hånd. Men det er selvfølgelig klart, at vi har brug for private arbejdspladser.

Kl. 16:47

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 16:47

Leif Mikkelsen (LA):

Hvad gør regeringen så, når man nu så gerne vil have et Danmark i balance? Skatter og afgifter og rammevilkår går jeg ud fra at vi er enige om sådan set er de parametre, man kan jonglere med. Hvordan har ordføreren det med, at den her regering startede med at lade skatter og afgifter stige? Det må tyde på, at man har svækket de private arbejdspladser og nu vil lappe på det gennem statslige arbejdspladser, hvis ellers fru Annette Linds vision om et Danmark i balance skal føres ud i livet. Hvordan passer det med den praktiske politik, der føres? Er den ikke præcis lige så hul som den, vi i dag har kunnet høre man har beskyldt VK-regeringen for at føre? Vi er i præcis samme gænge. På det område betyder det ikke ret meget, hvem der er i regering. Man svigter alligevel.

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):
Ordføreren.

Annette Lind (S):

Det har ordføreren simpelt hen ikke ret i. Det er sådan, at den regering, der sidder nu, fra dag et har skabt arbejdspladser. Vores sigte nummer et er at skaffe arbejdspladser til danskerne. Vi har faktisk bevist ret mange gange, at vi faktisk vil det, senest nu her med akutjobordningen.

Kl. 16:48

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke flere, der har ønsket at stille spørgsmål. Så er det hr. Dennis Flydtkjær.

Kl. 16:49

(Ordfører)

Dennis Flydtkjær (DF):

Så behandler vi forslag nr. 2 om udflytning af statslige arbejdspladser, og i det her beslutningsforslag fra Venstre og Konservative er det sådan, at man som udgangspunkt skal placere nye statslige institutioner uden for hovedstadsområdet, hvilket jeg synes vi kan støtte fuldt ud fra Dansk Folkepartis side, plus at det skal være muligt, i det omfang man foretager sammenlægninger eller placeringer, at disse statslige institutioner så også skal ligge ude i yderområderne, og det kan jeg sige at vi fuldt ud kan støtte fra Dansk Folkepartis side.

Så vil jeg i øvrigt også nævne, at jeg kan huske, at ministeren i sit indlæg til det forrige beslutningsforslag, altså B 15, sagde, at nu var der splittelse i oppositionen, fordi vi ikke alle sammen stod på det samme beslutningsforslag. Jeg synes da, at de supplerer hinanden meget godt. Det tidligere forslag var egentlig for at skabe et mere kvalificeret grundlag for at tage debatten videre, hvor det her så går ud på, at man tager fremtidige institutioner og siger, at de så skal ligge i yderområderne. Jeg synes egentlig, at de to beslutningsforslag går meget godt hånd i hånd, og derfor kan vi jo selvfølgelig også støtte begge to.

Jeg vil sige, at jeg synes, det er vigtigt, at vi får den her debat. Skal der ske noget, er vi nødt til at vise noget vilje her fra Folketingets side, og nu er der i hvert fald tre partier, der her i dag har løftet debatten, og nogle har selvfølgelig også udtrykt sig positivt i forhold til at gøre noget, men der skal som sagt handling til, for at der sker noget. Og derfor vil jeg da opfordre resten af partierne til ligesom Dansk Folkeparti at stemme for begge forslag.

Det er jo utrolig vigtigt, at vi får kigget på placeringen af de statslige arbejdspladser, for de kan være utrolig vigtige for de områder, de kommer til at ligge i, fordi det hjælper til i forhold til rekrutteringen. Som jeg sagde i min tidligere ordførertale, skal folk, der har fået en videnarbejdsplads eller får et arbejde i en privat virksomhed, jo have deres hustru eller ægtefælle med, og der er det mange gange svært at finde f.eks. en anden videnarbejdsplads til de pågældende akademikere. Og det ville være supergodt at have nogle af de her statslige arbejdspladser bedre fordelt, så de ikke bare ligger inde midt i København, og så man måske har en større chance, også fra de private virksomheders side, for at rekruttere de rigtige medarbejdere.

Jeg synes også, det er en vigtig faktor med hensyn til placeringen af de statslige arbejdspladser, at når der kommer en krise som den, vi lige har været igennem, så rammer den hårdere i de områder, hvor der ikke er rigtig mange offentlige arbejdspladser. For de offentlige arbejdspladser er jo med til at pumpe penge ud i samfundet hele tiden. Det kan ikke opveje det alene, men det betyder trods alt, at landingen bliver blødere, for folk fra de statslige arbejdspladser, der er i et område, går jo også ned og får lavet deres bil ved mekanikeren, de går også ned i dagligvarebutikkerne og handler noget mad, de går også til frisøren, de har også børn, der går i daginstitutionen, osv. Så

det er altså penge, der kommer ud i samfundet, og som gør, at hånden bliver holdt under beskæftigelsen, når der er krisetid. Når vi har 28 pct. af de statslige arbejdspladser i København, betyder det altså, at det kun er i Københavnsområdet, man hovedsagelig – i hvert fald i forhold til den del – holder hånden under beskæftigelsen. Det er også derfor, man kan se, at krisen rammer mildere i København, end den gør i yderområderne. Så det synes jeg også er en vigtig faktor, vi skal have med i debatten om, at det derfor er vigtigt, at flere statslige arbejdspladser bliver placeret mere jævnt.

Men som afslutning kan jeg sige, at vi fra Dansk Folkepartis side i hvert fald kan støtte forslaget.

Kl. 16:52

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger, så det er hr. Eigil Andersen som ordfører.

Kl. 16:52

(Ordfører)

Eigil Andersen (SF):

SF ser gerne, at der bliver oprettet flere statslige arbejdspladser i provinsen, men det her forslag indeholder jo nogle formuleringer, der gør, at hvis det blev vedtaget, ville der nok kunne opstå store fortolkningsuensigheder. Der står eksempelvis i forslaget:

»Folketinget opfordrer regeringen til at bidrage til udvikling i hele Danmark ved som udgangspunkt at placere nye statslige institutioner uden for hovedstadsområdet ...«.

Man ønsker altså som udgangspunkt at placere nye statslige institutioner uden for hovedstadsområdet. Det er jo virkelig et udtryk med elastik i. Man kunne også kalde det en gummiagtig formulering.

Man kan sige, at hensigten med forslaget sådan set er god nok, men jeg kan levende forestille mig store debatter om, hvorvidt man har overholdt det i praksis, hvis det bliver vedtaget.

Apropos debatten om Venstres nulvækst vil jeg da i øvrigt også sige, at jeg ikke tror, at der med Venstres nulvækst bliver oprettet en eneste ny statslig institution. Det vil slet ikke være dagsordenen. Dagsordenen vil være, at der skal skæres ned, der skal skæres i massevis af stillinger bort indend for det offentlige, som jeg har været inde på tidligere.

Den anden del af forslaget går så ud på, at man i videst muligt omfang skal placere de tilbageværende opgaver uden for hovedstadsområdet, når statslige enheder sammenlægges.

Det er jo på samme måde en meget gummiagtig formulering. Det er jo meget fortolkeligt, om det vil blive overholdt, at man i videst muligt omfang skal placere de tilbageværende opgaver uden for København. Så også her kan jeg forestille mig, at der vil opstå store debatter om, hvorvidt regeringen har opfyldt det, hvis forslaget eventuelt bliver vedtaget.

Jeg mener, at det er vigtigt – som også andre har gjort det heroppe fra talerstolen – at pege på, at hvad angår antallet af job i yderområderne i Danmark, er det helt, helt store problem private arbejdspladser. Der er under den tidligere regering forsvundet 150.000 job i perioden 2008-2011, som det er blevet nævnt. Og det har især ramt provinsen.

Det er sådan, at på Fyn er det hvert sjette private job, som er forsvundet, mens det i hovedstadsområdet kun er et sted mellem hvert tyvende og hvert treogtredivte job, som er forsvundet – det viser Arbejderbevægelsens Erhvervsråds undersøgelse. Så hvis man for alvor skal gøre noget, handler det om at pege på, at den tidligere regering har ladet stå til, mens private job forsvandt i massevis.

Jeg nævnte i mit tidligere indlæg under det foregående punkt, at noget af det, der er sket under den nuværende regering er, at mindre og mellemstore virksomheder har fået bedre lånemuligheder gennem den udviklingspakke, som blev aftalt i marts måned i år.

Så vil jeg afslutningsvis sige, at nu har man fra borgerlig side gjort et stort nummer ud af at tale om jordbrugskommissionerne og de 15 job, der er tale om der. Men som fødevareministeren også beskrev ved debattens start her kl. 13.00 i dag, er forholdet det, at jordbrugskommissionerne er en lille flig af en større helhed, som handler om, hvad der er sket på Fødevareministeriets område som helhed.

Det, der er sket, er, som ministeren også sagde det for nogle timer siden, at man har nedlagt i alt 167 stillinger på Fødevareministeriets område som helhed. Af de stillinger er der nedlagt 8 i provinsen og 159 i København. Så når den beklagelige situation er, at der skal skæres ned – og det er dybt beklageligt, men det kræver den økonomiske situation på en række punkter – må man sige, at så har regeringen gjort særdeles meget for at friholde provinsen fra de her nedskæringer på Fødevareministeriets område med hensyn til antallet af job.

Derfor er det misvisende, når man så tager et enkelt punkt ud, som hedder jordbrugskommissionerne; man skal selvfølgelig se på helheden. Men problemet er, at den helhed, der er på Fødevareministeriets område, selvfølgelig generer Venstre og andre borgerlige partier, fordi man her må erkende, at der er taget et stort hensyn til at bevare job i provinsen.

Kl. 16:57

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er lige et par spørgsmål. Først hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:57

Erling Bonnesen (V):

Tak for, at SF's ordfører erklærer sig enig i sigtet i det forslag, vi har fremsat fra Venstres og Konservative Folkepartis side, om, at man, når man i forvejen er ved at omorganisere, lige præcis skal prøve at kigge på, om ikke det var fornuftigt at placere de arbejdspladser, der kommer ud af omorganiseringen f.eks., uden for København. Dermed siger SF's ordfører jo også, at det var en forkert beslutning, regeringen traf her i formiddags lige præcis på jordbrugskommissionsområdet, for der var jo taget det her helhedssigte.

Jeg kan henvise til det svar, som ministeren har afgivet i sagen, hvor han blev spurgt, hvor mange arbejdspladser der bliver løftet ud af provinsen og flyttet til København, for der blev rigtigt sagt, at det er 15 i den konkrete sag. Det kan man så prøve at sløre og alt muligt, men hvorfor er det, at man ikke vil prøve at leve op til de intentioner, som man selv har? Man siger på den ene side, at man er enig i sigtet, men på anden side efterlever man det ikke i praksis. Nu sagde ordføreren selv, at der var gummi i det, så jeg vil sige, at det svar, jeg har fået, lidt ligner et gummisvar.

Kl. 16:58

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Ordføreren.

Kl. 16:58

Eigil Andersen (SF):

Altså, jeg vil holde fast i, at man, sådan som jeg også prøvede at beskrive det, bliver nødt til at se på Fødevareministeriet som en helhed. Hvis jeg må komme med en sammenligning, vil jeg sige, at hvis man skal belyse Danmarks situation, nytter det jo ikke noget, at man nøjes med at belyse Samsø's situation, og det er det, der sker her. Jordbrugskommissionerne er i min sammenligning Samsø, mens Fødevareministeriet som helhed vil være beskrivelsen af Danmark. Jeg håber, man forstår, hvad jeg tænker på. Og derfor er det misvisende bare at hive det enkelte aspekt ud. Det må ses som en helhed inden for Fødevareministeriet.

Jeg mener ikke, at der er nogen, der med rimelighed kan kritisere, at når der skal skæres ned, hvilket Venstre jo er enig i, og man ned-

lægger 167 job, så placerer man de 159 jobnedlæggelser i København. Så er der taget et stort hensyn til provinsen.

Kl. 17:01

Kl. 16:59

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 16:59

Erling Bonnesen (V):

SF's ordfører siger, at vi skal se på helheden. Ja, og når man så gør det og også tænker på, at her har vi med et område at gøre, som handler om administration af landbrugslovgivningen m.v. – som også kræver et vist lokalkendskab, når man skal tage stilling til tingene – så er det da oplagt at prøve at se på, når man skal placere dem, om de ikke akkurat lige så godt kunne have været placeret i f.eks. Tønder eller Aalborg eller et andet sted uden for København.

Taber man ikke ligesom den helhed, som SF's ordfører selv siger der skal være, når man ikke lige præcis prøver at se på, hvad arbejdsindholdet er i de områder, man er ved at placere, i stedet for at man siger: Det kan godt være, at det vedrører en hel masse omkring provinsen – nærmest mest det – men vi flytter det alligevel til København? Så ryger helheden da, og det er også derfor, vi er så kritiske over for det.

Kl. 17:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:00

Eigil Andersen (SF):

Jeg er glad for, at Venstres ordfører ikke drager i tvivl, at jeg har ret i, at for Fødevareministeriet som helhed er der tale om en særdeles velfabuleret løsning, når man kun nedlægger 8 job i provinsen og 159 i København. Det er jeg meget glad for ikke bliver drøget i tvivl.

Med hensyn til det konkrete i forhold til jordbrugskommissionerne må jeg være ærlig og sige, at jeg ikke er så dybt inde i den opgave, der her er tale om, at jeg for alvor kan gå ind i en indholdsmæssig diskussion af det. Det er selvfølgelig beklageligt, men jeg har besluttet for lang tid siden, inden jeg blev politiker, at hvis der var noget, jeg ikke vidste, ville jeg vedgå åbent, at jeg ikke vidste det. Og det gør jeg så desværre ikke her.

Kl. 17:00

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Mai Henriksen.

Kl. 17:00

Mai Henriksen (KF):

Jeg hæfter mig ved, at hr. Eigil Andersen siger, at en del af formuleringen sådan er til fortolkning, bl.a. udtrykkene »som udgangspunkt« og »i videst muligt omfang«. Det er sådan set for at indramme det, at vi jo ikke bare for enhver pris vil flytte alle statslige institutioner til provinsen. Ikke at jeg ville modsætte mig, at Statsministeriet blev flyttet til Fyn, men der skal selvfølgelig være en faglig begrundelse for det.

Hvis man nu forestillede sig, at SF rent faktisk bakkede beslutningsforslaget op, ville det jo netop være regeringen, som skulle komme med et udspil, som vi kunne vedtage, om, nøjagtig hvilke institutioner der skulle flyttes hvorhen. Så jeg tror egentlig ikke, det kan betegnes som andet end en god idé, at der er den her luft og det, som ordføreren kalder en elastik. Det er i hvert fald til SF's egen fordel.

Kl. 17:01

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Eigil Andersen (SF):

Nu er det ikke vores mening, at vi vil støtte det her forslag, vil jeg lige sige for en sikkerheds skyld, men jeg tror, at der vil opstå stor politisk debat om, hvorvidt man nu har overholdt det fra regeringens side, eller man ikke har overholdt det. Sådan kender jeg i hvert fald den politiske debat også under den nuværende regering, og jeg ved, hvad oppositionspartierne kan finde på.

Men apropos Fyn vil jeg da sige, at hvis man skulle løfte blikket lidt og tænke på en større helhed, kunne man efter min personlige opfattelse godt overveje – jeg tror ikke, det er praktisk muligt – at flytte Københavns funktion som hovedstad til Odense. Det er ikke noget, jeg har SF's opbakning til, for vi har ikke diskuteret det, men sagen er jo, at København er fejlplaceret. Altså, hvis man skulle planlægge hovedstadens placering i Danmark i dag med det udseende, Danmark har, hvor vi ikke har Skåne, Halland og Blekinge, ville den jo aldrig blive placeret i København. Så ville den formentlig blive placeret i Odense som det mest hensigtsmæssige sted.

Kl. 17:02

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Mai Henriksen.

Kl. 17:02

Mai Henriksen (KF):

Der tror jeg godt at vi kan få dannet en lille alliance, vil jeg sige. Jeg kunne også sige – og det har jeg selvfølgelig heller ikke nogen som helst opbakning til – at hovedstaden skulle flyttes til Fyn, og min personlige overbevisning ville være, at det da ikke ville være helt så tosset, som vi siger på Fyn.

Nej, spørg til side, den her debat er jo vigtig. Den er vigtig, fordi der er tale om mennesker af kød og blod, som jo mister deres arbejdspladser, og som bliver tvunget til at tage hele deres familieliv i det lokalområde, hvor de er placeret – hvor de bor, og hvor de arbejder – og rykke det op med røde og så flytte eksempelvis til København i en række af de eksempler på arbejdspladser, som vi jo ser ikke bliver nedlagt, men som bare bliver flyttet til hovedstaden, altså bliver effektiviseret, som det jo bliver kaldt i dag.

Jeg vil egentlig bare gerne høre SF's svar til de mennesker, som har bosat sig i lokalområdet, som har lyttet til regeringen, der har sagt, at den vil skabe vækst og udvikling i alle områder af Danmark, også i provinsen, og som nu ærlig talt må stå og føle sig en smule snydt ved at få tæppet trukket væk under sig på den måde, når det så viser sig, at den reelle politik rent faktisk bare afspejler, at arbejdspladserne ender med alligevel at blive flyttet.

Kl. 17:04

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:04

Eigil Andersen (SF):

Ja, først vil jeg lige om det her tankeeksperiment med at flytte hovedstaden sige, at jeg da som jyd masser af gange har tænkt på, at det er helt klart, at afstanden fra Jylland til København ikke betyder noget særligt, men fra København til Jylland betyder den meget. Så på den måde ville vores rejsetid som jyder jo blive væsentlig kortere, og det ville dermed blive mere hensigtsmæssigt, hvis man flyttede hovedstaden fra København. Men jeg tror, at vi må sige, at det nok er et meget langsigtet projekt.

Så vil jeg om det her med arbejdspladserne sige, at der er et problem i det her, som er det grundlæggende, med hensyn til at der også er nedlagt visse statslige arbejdspladser i provinsen, og det er et spærkrav. Det skyldes jo vores kæmpe underskud, som den tidligere,

borgerlige regering har skabt, og som vi forsøger at rette op på. Det har så desværre også den konsekvens, at der er blevet nedlagt et mindre antal arbejdspladser i provinsen, beklageligvis.

Kl. 17:05

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere korte bemærkninger, og vi går så tilbage i ordfører-rækken til hr. Andreas Steenberg.

Kl. 17:05

(Ordfører)

Andreas Steenberg (RV):

Jeg undskylder igen, at jeg var til et andet møde og måtte haste ind og ikke nåede at komme ind i den korrekte rækkefølge.

Det her beslutningsforslag fra Venstre og Konservative minder jo meget om det forslag, vi diskuterede tidligere i dag, nemlig det beslutningsforslag fra Dansk Folkeparti, der hedder B 15, og derfor er der selvfølgelig risiko for, at jeg kommer til at sige nogle af de samme ting.

Det her handler om at få skabt noget udvikling og noget vækst i landdistrikterne, og der vil jeg gerne rose VK for at have været med i nogle afgørende store reformer, både da de selv havde magten og nu også efter regeringsskiftet. Det mest afgørende for vores samlede landdistrikter er jo, at vi får gang i den private vækst og den private beskæftigelse og erhvervslivet, for vi kan jo godt komme til et enkelt eller tre landdistrikter og placere et par arbejdspladser, men det, der skal løfte alle landdistrikter, er, at der kommer privat vækst og noget indtjening, som kan løfte hele området, og nogle indtægter fra at producere en vare, som man så kan sælge til udlandet og tjene penge på til en given kommune eller et givent landdistrikt.

Der vil jeg igen nævne den her statistik, der viser, at vi har tabt 10 pct. af alle private job det sidste par år under VK-regeringen. Det svarer til 160.000 private job i Danmark, som er meget, meget skævt fordelt. I København har man tabt 3 pct., mens det i Vestjylland er 12½ pct., på Fyn er det 16,7 pct., og i Nordjylland er det 13 pct. Så det er altså især landdistrikterne og yderområderne, som er blevet ramt af den tilbagegang, der har været i økonomien.

Jeg er rigtig stolt over, at den her regering har været primus motor for at få lavet nogle af de reformer af arbejdsmarked og skat, som skal genoprette vores konkurrenceevne stille og roligt, så vi kan få nogle private arbejdspladser igen og især i produktionserhvervene, som jo altså i høj grad er placeret i landdistrikterne.

Det konkrete forslag, VK kommer med i dag, har to dele. Den ene handler om, at nye statslige institutioner skal placeres uden for København, og den anden del er, at når man skal omprioritere og omfordele og spare i det offentlige, skal man lukke i København.

Vi tager det sidste først: Den her regering arvede en besparelse på 5 pct. på staten, og der synes jeg helt oprigtigt talt, at det er godt gået, at den besparelse er blevet udført på en måde, der gør, at 85 pct. af de job, der er blevet nedlagt, er blevet nedlagt i København – hvis man altså ser på det i en landdistriktvinkel. Den del af forslaget synes jeg faktisk vi har tænkt på i den her meget store sparerunde, vi har været igennem i staten. Vi har også lavet en besparelse på statsforvaltningerne, og der havde VKO bare ladet underskuddene køre videre og ikke taget fat om nældens rod. Der er selvfølgelig blevet afskediget nogle, men igen her har vi forsøgt at tage hensyn til landdistrikterne.

Jeg forstår jo ikke helt, at Venstre kan fremsætte et beslutningsforslag, hvor man siger, man slet ikke vil lukke nogen arbejdspladser i landdistrikterne, fordi Venstre jo lægger op til nulvækst. Det er en ny politisk parole, man har fundet på, og man er ikke så god til at sige, hvor de her effektiviseringer skal findes, for alle er enige om, at udgifterne til medicin og pleje og sygehuse nok kommer til at stige, fordi der kommer flere ældre og flere syge. Og det vil sige, at man så skal finde nogle penge et andet sted og omprioritere.

At man som Venstre kan stå og garantere, at det ikke kommer til at gå ud over landdistrikterne på en eller anden måde, forstår jeg ikke, og jeg tror simpelt hen ikke på, at det kan lykkes at finde så mange penge i omprioriteringer, uden at der også bliver lukket et eller andet i landdistrikterne. Det synes jeg Venstre mangler at svare på.

Den anden del af VK's forslag her er, at fremtidige nye institutioner skal placeres uden for København. Det synes jeg vi må diskutere, når der skal laves nye institutioner. Men generelt at sige, at alle nye institutioner skal placeres uden for København, kan jeg ikke rigtig se man kan binde sig op på. Jeg har f.eks. som transportordfører været med til at lave en trængselskommission for hovedstaden, og det ville være lidt mærkeligt at lægge den i Ringkøbing, selv om det ville skabe nogle arbejdspladser, men jeg synes, det ville være lidt underligt.

På samme måde kunne jeg forestille mig, at man vil lave et eller andet for narkomaner eller psykisk syge, og der må vi indrømme, at der er en meget stor andel af psykisk syge og narkomaner i København, så det vil jo være logisk at lægge i hvert fald sådan en institution i København. Så det med at binde sig fuldstændig op på, at alle nye institutioner skal ligge uden for København, synes jeg er lidt svært som et generelt princip.

Med de ord vil jeg sige, at vi ikke kan støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:10

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er lige et par spørgsmål. Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:10

Erling Bonnesen (V):

Kernen i det her forslag er, som det jo er blevet tydeliggjort, at når man i forvejen har et område oppe at vende for at rationalisere, effektivisere og omlægge arbejdspladser, spørger man så i forbindelse med den behandling: Hvor skal vi så placere dem, der nu skal omlægges?

Nu har vi jo brugt jordbrugskommissionssagen som eksempel. Og der synes vi jo netop, at man skulle have det helhedssyn og sige: Jamen få dem placeret der, hvor de er tæt på, og hvor det vedrører området. Der er det da oplagt f.eks. at placere dem uden for København.

Kunne ordføreren ikke være enig i sådan en stillingtagen? Man kan sige, at det økonomiske er på plads, og det saglige er på plads. Var det så ikke det, man skulle gøre, lægge dem der, hvor de er tættest på? Det er sådan set det, der er kernen i sagen.

Kl. 17:11

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Ordføreren.

Kl. 17:11

Andreas Steenberg (RV):

Kernen i sagen er også, at i forbindelse med den her store besparelse, vi har foretaget, har vi skånet landdistrikterne. Men det er rigtigt, at vi ikke har skånet landdistrikterne hundrede procent.

Jeg synes, at det er naivt, at Venstre og De Konservative har sat en så stor besparelse i gang, åbenbart i den tro, at der så slet ikke vil blive lukket noget udenfor København. Det er jo en besparelse, vi har arvet fra VK-regeringens tid. Og det er altså kun 15 pct. af de job, der er lukket, der ligger uden for København. Det synes jeg er godt gået.

Jeg synes, at det er naivt at tro, at man vil kunne lave en så stor besparelse helt uden at lukke noget i landdistrikterne, ligesom jeg synes, at det er naivt at tro, at Venstre kan stå for en nulvækstpolitik med meget store omprioriteringer og så stå her og garantere, at der slet ikke sker noget i landdistrikterne.

Det tror jeg simpelt hen ikke kan lade sig gøre. Og jeg synes, at vi har sparet landdistrikterne i den her sparerunde, der er lavet. Og det synes jeg er godt gået.

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:12

Erling Bonnesen (V):

Det er fuldstændig rigtigt, at der er en sammenhæng med, da vi liberaliserede landbrugslovgivningen og forenkledede den. Der blev der så mindre administration, det var altså en forenkling, en afbureaukratisering. Det var også det, som mange talte om tidligere, og der synes vi så også, at det skulle føres hele vejen igennem på det område her. Derfor er det også, at vi så at sige har bidt os godt fast i den sag, for vi synes, at de hører hjemme uden for København. Og det er der, vi synes kæden hopper af for regeringen.

Så kan man sige, at det drejer sig om mange, eller at det drejer sig om få, men det bliver jo bekræftet i forbindelse med sagen, at der bliver flyttet de her arbejdspladser, der ligger uden for København; de bliver samlet og flyttet til København på et område, hvor det så-dan set var oplagt at gå den modsatte vej. Det er det, vi synes er kritiskabelt, og det er det, vi så gerne vil markere med det her forslag.

Nu er der en beslutning i forbindelse med den anden sag tidligere på dagen, så det kan åbenbart ikke gøres om. Men så kunne man jo få en tilkendegivelse her til sidst fra Det Radikale Venstres side af, om ikke intentionen er rigtig, så vi i hvert fald kan undgå en gentagelse af en så jordbrugskommissionslignende sag.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:13

Andreas Steenberg (RV):

Jeg synes, at intentionen er god. Min pointe er bare, at jeg synes, at vi netop har fulgt den i den her store sparerunde, hvor det altså kun er 15 pct. af de job, der er blevet nedlagt, der er blevet nedlagt uden for København. Så jeg synes netop, at vi har fulgt den. Intentionen er fulgt set med mine øjne.

Kl. 17:13

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 17:13

Tom Behnke (KF):

Jeg havde egentlig ikke tænkt mig at tage ordet i den her debat, men jeg føler mig noget provokeret af, at flere regeringsordførere bliver ved med at sige, at det ikke kan lade sig gøre, hvis man skal effektivisere, rationalisere og lave besparelser, at undgå at lukke arbejdspladser, også arbejdspladser i provinsen. Det er jo slet ikke det, debatten handler om.

Debatten handler om at flytte arbejdspladser fra provinsen til København. Det er altså en centralisering, der sker. Man flytter arbejdspladser. Det synes jeg overhovedet ikke ordføreren har nævnt med et ord eller har forholdt sig til. Er det ikke rigtigt, at der er stor forskel på, om man lukker arbejdspladser eller flytter arbejdspladser?

Kl. 17:14

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Andreas Steenberg (RV):

Min pointe var netop, at jeg ikke synes, vi har centraliseret. Ja, der er nogle enkelte eksempler, bl.a. miljøcentrene. Men generelt er det altså lykkedes at lave en meget stor besparelse, som i høj grad går ud over de mange arbejdspladser, der er her i København.

Det, der så bare er min pointe, er, at jeg synes, det er noget underligt noget, at V og K kan stille sig op og sige, at de går ind for nulvækst og meget store rationaliseringer i den offentlige sektor uden at sige, at det kommer til at have betydning for landdistrikterne. Hvis man laver nulvækst, er jeg helt sikker på, at der vil være flere skoler, flere uddannelsesinstitutioner, flere sygehuse rundt omkring i Danmark, som bliver lukket for at opnå nogle stordriftsfordele, der skal give de besparelser, som V og K nu lægger op til i det offentlige budget.

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Hr. Tom Behnke.

Kl. 17:15

Tom Behnke (KF):

Det er jo en helt anden og meget mere vidtrækkende diskussion, som jeg ikke skal kaste mig ind i her. Men nu er vi så blevet enige om, at det er noget helt andet at lukke arbejdspladser, fordi de ikke længere skal være der, fordi man ikke længere har brug for den opgavevaretagelse. Det er jo fair nok. Man vil selvfølgelig lukke dem der, hvor de er. Alt andet ville jo være meget, meget mærkeligt.

Det, jeg så vil høre den radikale ordfører om, er, om det er radikal politik, at man kæmper imod centralisering, kæmper imod, at der flyttes statslige arbejdspladser fra provinsen til København. Vil ordføreren i sin egenskab af ordfører kæmpe imod centralisering?

Kl. 17:15

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:15

Andreas Steenberg (RV):

Det vil jeg. Som jeg var inde på før, mener jeg også, at i den store sparerunde, vi har været igennem, har vi prioriteret at skåne landdistrikterne. Men jeg mener ikke, at man fuldt og helt kan skåne landdistrikterne og hele provinsen, når man laver så stor en sparerunde, som vi har været ude i.

Kl. 17:16

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet nu. Undskyld, det har fru Mai Henriksen.

Kl. 17:16

Mai Henriksen (KF):

Jeg skal gøre det ganske kort. Det var, fordi ordføreren kun lige nævnte miljøcentrene som et eksempel på arbejdspladser, som bliver flyttet væk. Så synes jeg da også lige, at man skylder at nævne Fødevarestyrelsen og Naturstyrelsen i hvert fald på Fyn, for Miljøstyrelsen, Naturstyrelsen og Fødevarestyrelsen har jo flyttet deres lokale arbejdspladser fra Fyn til København. Man kan også tage sådan noget som Forsvarets Auditørkorps. Det er også blevet flyttet væk fra lokalområderne.

Så kunne man jo også være så fræk at tage Forskningscenter Årsløv. Her er der, sådan som jeg i hvert fald har hørt det fra eksperter, planer om at centralisere. Det skal så bare til Århus, men alt andet lige er der jo forskel på Årsløv og Århus. Jeg kan fortælle, at Årsløv er en lille by, der ligger syd for Odense, og som måske ikke så man-

ge har hørt om, men det må dog være at betegne som et lokalområde og som et landdistrikt i den her sammenhæng.

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:17

Andreas Steenberg (RV):

Min partikollega, hr. Morten Østergaard, er jo minister for forskning, innovation og videregående uddannelser, og jeg er sikker på, at han kan svare på det her med Årslev. Jeg må indrømme, at jeg ikke er i stand til at svare på, hvad der ligger af planer der.

Hvis vi tager de to andre områder, vil jeg sige, at fru Mai Henriksen kan være sikker på, at jeg som landdistriktsordfører selvfølgelig synes, at landdistrikterne og de job, der er der, skal beskyttes. Men jeg mener også, at det er naivt at tro, at man kan lave så stor en besparelse som 5 pct. af statens budget, uden at man også bliver nødt til at se på, om der kan spares noget i landdistrikterne. Jeg synes, at det er godt gået, at det kun er 15 pct. af jobbene, der er blevet nedlagt uden for København, i den store sparerunde, vi har været igennem.

Kl. 17:17

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Fru Mai Henriksen.

Kl. 17:17

Mai Henriksen (KF):

Jeg synes aldrig, det er godt gået, når man nedlægger arbejdspladser. For som ministeren sådan set anerkendte, og som også flere ordførere har anerkendt, så er det jo altså mennesker, der mister deres job. Det er jo mennesker af kød og blod, som oplever, at deres job enten forsvinder, fordi de rykker til København, eller at de ganske enkelt ikke kommer til at eksistere i deres nuværende udformning, altså at de bliver nedlagt.

Jeg tror, at man skal være meget opmærksom på, at det forpligter, når man i sine politiske programmer har besluttet sig for, at man vil sikre et Danmark i balance – og det har regeringen jo. Regeringen ønsker jo et Danmark i balance og ønsker ikke et Danmark, der brækker midt over, eller som er skævt. Og det forpligter lige så meget, når man så vælger at lave de her centraliseringer. Jeg tror faktisk, at ordføreren er en af de få, som egentlig står på mål for de centraliseringer, der er lavet, og det synes jeg egentlig tjener ordføreren til ære. Men man skylder bare lige at tænke på, at der altså er nogle mennesker her, som mister deres arbejde ude lokalt, og som muligvis bliver nødt til at tage deres familie og flytte fra lokalområdet til hovedstadsområdet.

Kl. 17:18

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):
Ordføreren.

Kl. 17:18

Andreas Steenberg (RV):

Altså, nu må vi også stå ved den politik, som både regeringen og VK er gået ind for, og det var en 5-procentsbesparelse på statens budget. Det var noget, den tidligere regering indførte, og det er noget, vi så har gennemført for at finansiere genopretningen af dansk økonomi. Man kan jo ikke lave en så stor besparelse, uden at der er nogle, der ikke skal være ansat mere. Det er jo deri, besparelsen ligger, og derfor kommer der med sådan en stor sparerunde også til at blive fyret nogle uden for København. Jeg kan ikke se, at det kan være anderledes. Det er jo sådan set det, der er meningen, nemlig at få færre offentligt ansatte. Det er der, besparelsen ligger.

Jeg synes, at det er o.k., godt gået, acceptabelt – man kan bruge de ord, man vil – at vi nøjedes med at nedlægge 15 pct. af jobbene uden for København. Det synes jeg at man set fra landdistrikternes side må være tilfreds med, når vi skal igennem sådan en stor sparerunde.

Kl. 17:19

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Så er det hr. Lars Dohn.

Kl. 17:19

(Ordfører)

Lars Dohn (EL):

Jeg skal gøre det kort. Selve det, at nye statslige arbejdspladser som udgangspunkt skal placeres ude i landdistrikterne, er rigtig fornuftigt, men selvfølgelig skal man følge de, synes jeg, fornuftige anvisninger, der var i Frank Bundgaard-udvalgets rapport her for ca. 10 år siden, hvor de netop anlagde nogle gode kriterier. Så derfor skal man selvfølgelig ikke gøre det hovedløst. Men nye statslige arbejdspladser, ja. Bliver der nogle af dem? Hvis der skal spares 30 mia. kr. i den offentlige sektor, så bliver der jo ikke rigtig nogen nye statslige arbejdspladser.

Så vi vil stille os konstruktivt kritiske over for forslaget. Hensigten i forslaget er jo rigtig og god. Men vi vil stille os konstruktivt kritiske over for forslaget og se, hvad udvalgsarbejdet bringer. Derefter vil vi så tage stilling til, hvilken endelig holdning vi vil have til beslutningsforslaget.

Kl. 17:20

Fjerde næstformand (Anne Baastrup):

Der er ikke nogen, der har ønsket at stille spørgsmål. Jeg siger tak til ordføreren. Den næste ordfører er hr. Leif Mikkelsen.

Kl. 17:21

(Ordfører)

Leif Mikkelsen (LA):

Tak for det. Egentlig er det jo et ret uskyldigt forslag. Folketinget opfordrer regeringen til at bidrage til udviklingen i hele Danmark. Ja, det burde jo være enhver regerings opgave til hver en tid, så egentlig burde det være fuldstændig overflødigt at fremsætte et sådant forslag. Og så er det flere gange i dag blevet fremført, at det gør den her regering også allerede, for det er fantastisk godt gjort, at man kun har måttet sænke de statslige arbejdspladser med 15 pct. som følge af den her besparelse. Nu skal det jo – det er ikke rigtig blevet nævnt – sammenholdes med, at tre fjerdedele, næsten 75 pct. af alle statslige arbejdspladser sådan set er i Region Hovedstaden, så den fordeling, hvis man tog det ligeligt, er ikke så langt fra, at det er virkelighedens verden. Så man skulle faktisk have været længere, hvis man virkelig skulle nævne det så mange gange fra Folketingets talerstol som en hel bedrift. Så stor er bedriften sådan set ikke. Hvis man lineært gjorde det, lander man i nærheden af det her alligevel. Så det er blot for at sige det til regeringen. Der er næsten ikke en regeringsordfører, der ikke har været oppe at sige det. Så jeg nævner bare, at så stor er bedriften heller ikke.

Men det her forslag mener vi sådan set er overflødigt. Nu har ministeren for landdistrikterne understreget, at der er en rigtig god stemning i regeringen, og at der ikke findes en minister, der ikke er fuldt opmærksom på det her område, og skulle det glippe for dem, vil han minde dem om det gang på gang. Det er vi selvfølgelig meget trykke ved og spørger ind til, og der er endda vidner, der overværer det, så det vil sikkert ske, og det er vi meget begejstrede for. Så vi er sådan set ikke interesseret i, at der skal vedtages særlige regler for det her. Vi vil fastholde enhver regering på, at det er opgaven til hver en tid, og derfor mener vi sådan set ikke, at det er spild af tid, at vi står her, for det er et godt debateme, men vi mener måske, at det

her forslag er inderlig overflødigt og i bedste fald uskyldigt. Så der spiller vi ikke med på det.

Kl. 17:26

Kl. 17:22

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Der er ikke nogen, der har ønsket at stille spørgsmål. Så er det fru Mai Henriksen.

Kl. 17:23

(Ordfører)

Mai Henriksen (KF):

Tak, formand. Konservative er optaget af at sikre en balance i Danmark, men normalt, når vi taler om balance, taler vi om balancen mellem frihed og socialt ansvar, men også når det gælder placeringen af statslige arbejdspladser, arbejder vi for balance. Vi vil sikre en balance mellem øst og vest, mellem by og land, mellem provins og hovedstad, for uden en balance brækker Danmark midt over. Balancen betyder, at det skal være godt at bo og arbejde i alle dele af landet. Men når regeringen nedlægger arbejdspladser i provinsen og rykker dem til hovedstadsområdet, så opstår polariseringen, hvor udvikling kun skabes i den ene del af landet, og Danmark brækker midt over.

Der er god grund til at sætte fokus på de statslige arbejdspladser, for de bliver i stigende grad lukket ned eller flyttet. Der er nok at tage fat på. Landet er i krise. Fra Skagen til Gedser kan krisen mærkes. Ledigheden gnaver, og krisen kradser, og mange har mistet deres job. Mange er også bange for at miste deres job. Det må og skal vi tage alvorligt, og især i landdistrikterne er ledigheden høj. På Fyn, hvor ministeren jo er fra, ligger Kerteminde og Langeland i top. Det kræver en særlig indsats, om ikke andet kræver det da, at man som minimum ikke udsulter provinsen. Derfor er det beskæmmende, at regeringen nu vælger helt bevidst at fjerne arbejdspladser fra landdistrikterne.

Udryddelsen af statslige arbejdspladser retfærdiggøres med DJØF-lignende argumenter som effektivisering, rationalisering, stor-driftsfordele osv. osv. Og hvis vi bare nævner et par af dem, som enten er blevet flyttet eller nedlagt, så kan vi se, at både Fødevarestyrelsen, Naturstyrelsen og Miljøstyrelsen på Fyn har flyttet eller flytter deres fynske arbejdspladser væk fra Fyn som en del af en centralisering. Der er jordbrugskommissionerne, som lukker; omorganisering af statsforvaltningerne; Forskningscenter Årlev, som går fra på et tidspunkt at være forskningscenter til at blive forsøgsfacilitet, og hvor eksperter altså vurderer, at hovedparten af de 90 ansatte vil overgå til Aarhus. Der er omorganisering af embedslægerne, sammenlægning af Vejdirektoratets vejcentre, flytning af forsvarrets auditørkorps osv. osv.

Arbejdspladser kommer gennem vækst, og de private arbejdspladser, vi har tabt, ser ikke ud til at komme igen, bl.a. fordi visse job er blevet flyttet til udlandet på grund af, at konkurrenceevnen i Danmark er så dårlig, eller fordi industriarbejdspladser er lukket med, fordi den internationale konkurrence simpelt hen er for hård. Og svaret på vækst sidste år hos regeringen var kickstart, men da afgifterne samtidig blev forøget med 5 mia. kr., var grænsehandelen det eneste, der blev kickstartet – forsøgt kickstartet, som ministeren jo sagde.

Så der er brug for vækst i yderområderne, og det nytter ikke, at regeringens eneste offensiv er nedlæggelsen af statslige arbejdspladser. Netop derfor ønsker vi at forpligte landdistriktsministeren til at placere nye statslige institutioner uden for hovedstadsområdet i videst muligt omfang. Det er en ansvarlig politisk kurs, som skal være med til at sikre, at Danmark ikke brækker midt over.

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren. Der er ikke nogen, der har bedt om korte bemærkninger. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Erling Bonnesen.

Kl. 17:26

(Ordfører for forslagsstillerne)

Erling Bonnesen (V):

Tak for det. Sagt sådan med et glimt i øjet er det jo tydeligt, at debatten her i løbet af dagen har gjort et vist indtryk, når vi kan nå så langt, at nogen – selvfølgelig også med et glimt i øjet – begynder at foreslå, at vi skulle overveje, om Odense skal være den fremtidige hovedstad. Man må sige, at så har det gjort et vist indtryk. Men nok om det.

Kort og godt kan man jo sige, at flere, også i regeringspartierne – sådan mere end imellem linjerne, ja, næsten helt tydeligt – har sagt, at man faktisk er enig i sigtet i det her beslutningsforslag. Men så er der en række problemstillinger, man prøver at hæfte det op på for at nå frem til, at man må stemme imod. Men nu, hvor vi sådan står ved opsamlingen, er jeg i hvert fald glad for, at man kunne sige, at sigtet i det nok ikke var så tosset. Derfor burde man selvfølgelig stemme for det, så vi kunne undgå flere sådan – skal vi kalde det jordbrugskommissionslignende sager. Men så langt når vi nok ikke.

Det har i hvert fald været godt at få rejst debatten, og jeg er meget glad for, at vi i Venstre og Det Konservative Folkeparti har fået sat, om jeg så må sige, spot på det her. For når man har kørt en valgkamp igennem og holdt mange, mange taler, hvor det bliver sagt tydeligt hele vejen rundt fra rigtig mange partier, at nu skal vi altså have styrket landdistrikterne og yderkommunerne osv., så går det ikke, når det kommer til den konkrete handling, at kæden ryger af lige i den allersidste stund, som det f.eks. skete i jordbrugskommissionssagen.

Så jeg tror, den her sag har været med til at gøre det tydeligt, at det altså ikke går med flere af den slags sager, hvor man centraliserer, samler og så flytter til København. Og vi vil selvfølgelig holde et vågent øje med det her område fremover, sådan at vi kan leve op til netop det, som vi jo mere eller mindre alle sammen har sagt, og som ministeren også har været inde på, nemlig at vi skal interessere os for at skabe udvikling i hele landet. Så tak for debatten.

Kl. 17:28

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Jeg siger tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet, så forhandlingen er sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Udvalget for Landdistrikter og Øer. Der er ikke nogen, der har indvendinger.

Det vil så ske.

Det næste punkt på dagsordenen er:

28) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 1:

Forslag til folketingsbeslutning om akuthuse til stofmisbrugere.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 03.10.2012).

Sammen med dette punkt foretages:

29) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 16:

Forslag til folketingsbeslutning om behandlingsplaner for og lægesamtaler med stofmisbrugere.

Af Tom Behnke (KF) og Benedikte Kiær (KF).

(Fremsættelse 23.10.2012).

30) 1. behandling af beslutningsforslag nr. B 24:

Forslag til folketingsbeslutning om udvidelse af ordningen med lægeordineret heroin.

Af Tom Behnke (KF) m.fl.

(Fremsættelse 13.11.2012).

Kl. 17:28

Forhandling

Fjerde næstformand (Anne Bastrup):

Forhandlingen er åbnet. Ministeren for sundhed og forebyggelse.

Kl. 17:29

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Vi har en afgørende opgave som samfund, nemlig at gøre op med marginaliseringen og udstødelsen af stofmisbrugere. Nogle af de misbrugere, jeg har talt med i min tid som sundhedsminister, har fortalt mig, hvor stor en betydning det har for dem, at samfundet kommer dem i møde, som vi f.eks. har gjort det med stofindtagelsesrummet på Vesterbro. Mødet med de mennesker og samtalerne med dem overbeviser mig om, at vi er på rette spor. Og uanset at vi ser forskelligt på stofindtagelsesrum, tror jeg, at vi på tværs af partiskel er optaget af at give stofmisbrugere et godt og værdigt liv, og at vi alle gerne vil fastholde og udvikle den indsats, der bliver gjort på området.

Fra regeringen tiltrådte, har forholdene for landets stofmisbrugere ligget os på sinde. Til at begynde med har vi haft et særligt fokus på at få bragt den alt for høje dødelighed blandt misbrugerne ned. Alle mennesker i det her land skal behandles med respekt og med omsorg, men det forudsætter jo, at man har livet i behold. Derfor er indsatsen mod narkotikadødsfald et helt afgørende element i opgøret med marginalisering, med udstødelse og med uværdige livsbetingelser. Det er grunden til, at vi fra starten har haft det som fokus.

Hvad er det så, vi har gjort? Jo, jeg har allerede nævnt stofindtagelsesrummet på Vesterbro, som selvfølgelig er blevet en realitet, fordi Københavns Kommune har haft den nødvendige vilje og evne, men som jo kun kunne realiseres, fordi regeringen fremsatte det lovforslag, som Folketinget vedtog i sommer. Odense Kommune følger snart efter København, og det er godt.

Jeg er glad for, at vi sammen med Enhedslisten har fundet i alt 17 mio. kr. til statslig medfinansiering i år og næste år. Jeg er også glad for, at vi sammen med Enhedslisten har aftalt at oprette en pulje på 6 mio. kr., som større kommuner med et væsentligt stofmisbrug på gadeplan har kunnet søge til et projekt med udlevering af Naloxone til stofmisbrugere. Med Naloxone ved hånden bliver man i de tilfælde, hvor der er en overdosis, i stand til at kunne yde hinanden akuthjælp, indtil ambulancen når frem, og på den måde redde liv.

Vi har også lagt et spor ud for at få mere viden om narkotikadødsfaldene. For nylig kunne vi gøre den sørgelige konstatering, at antallet af narkotikadødsfald i 2011 var 285 – det højeste tal, vi nogen sinde har set her i Danmark. For at få mere viden om de dødsfald, som jo i hvert eneste tilfælde er en tragedie for misbrugeren, for familien, for hans eller hendes venner og omgangskreds, har vi sam-

men med Enhedslisten aftalt at afsætte 2 mio. kr. til en undersøgelse, hvor vi kan gå ind og analysere alle aspekter af det enkelte dødsfald.

Københavns Kommune, Aarhus Kommune og Odense Kommune vil i fællesskab stå for undersøgelsen, som skal munde ud i konkrete forslag til, hvad der fremover kan gøres for at forhindre overdosisdødsfald. Kommunerne forventer, at undersøgelsen vil give resultater både i de tre kommuner og i Danmark som helhed.

Det sidste initiativ mod narkotikadødsfald, som jeg vil nævne, er den vejledning om behandling af akutte rusmiddelforgiftninger, som Sundhedsstyrelsen udsendte for nylig. Vejledningen er faktisk en del af udmøntningen af satspuljeaftalen for 2011, så den er vi jo mange faddere til her i dag.

I regeringen har vi altså til at begynde med haft særligt fokus på at få dødeligheden blandt stofmisbrugerne ned. Men de alt for mange narkotikadødsfald er jo ikke den eneste udfordring, som samfundet står over for på narkotikaområdet. Der er også de sundhedsmæssige og sociale problemer, som misbruget er forbundet med, og selvfølgelig også kriminaliteten. Det er udfordringer, som vi også skal forholde os til. Det har social- og integrationsministeren i den grad taget hul på med den nye plan, der med 103 mio. kr. skal forbedre kvaliteten i den sociale stofmisbrugsbehandling.

Kl. 17:32

Men vi skal videre, og hvordan kommer vi det? Ja, her synes jeg faktisk, at Det Konservative Folkepartis forslag om lægesamtaler, om behandlingsplaner og om udvidelse af heroinordinationsordningen er meget interessante, og de fortjener bestemt, at vi arbejder videre med dem. Det gav jeg da også udtryk for allerede i efterårets satspuljeforhandlinger, hvor jeg skitserede den videre proces, som jeg for nylig har bekræftet over for satspuljeparterne.

Vi har aftalt, at jeg bl.a. med udgangspunkt i erfaringerne fra heroinordinationsordningen, som skal endeligt evalueres ved udgangen af i år, til foråret vender tilbage til partierne med henblik på drøftelse af, hvilke forslag der skal arbejdes videre med i forberedelsen af næste års forhandlinger.

Jeg har tilkendegivet, at det i den forbindelse bl.a. vil være relevant at se på retten til lægesamtale senest 3 dage efter henvendelsen om social og lægelig behandling og til senest 14 dage efter henvendelsen at få udarbejdet en social og lægelig behandlingsplan.

Jeg har også givet udtryk for, at det vil være relevant at se på en udvidelse af ordningen med lægeordineret heroin med andre indtagelsesformer end injektion, altså at man skal stikke sig, som i dag er den eneste mulighed, og eventuelt også med andre stoffer end heroin. Med hensyn til heroinordinationsordningen har jeg allerede tilkendegivet, at den efter min opfattelse skal udvides med heroin i tabletform, efter at Sundhedsstyrelsen har vurderet, at der er sundhedsfagligt grundlag for, at vi udvider ordningen på den måde. Jeg forventer, at den udvidelse vil kunne ske i det nye år. Vi arbejder på sagen, og det er godt at vide, at når jeg vender tilbage til partierne om udvidelsen, så kan jeg regne med opbakning fra Det Konservative Folkeparti; det vil jeg meget gerne kvittere for.

For så vidt angår de øvrige forslag om udvidelse af heroinordinationsordningen, har jeg allerede bedt Sundhedsstyrelsen om i tillæg til den kommende evaluering af ordningen, som vi har nu, at udarbejde en sundhedsfaglig redegørelse om en udvidelse med rygeheroin og næsespray. Jeg har også bedt Sundhedsstyrelsen om – ligeledes i tillæg til den evaluering, der allerede bliver foretaget – at udarbejde en sundhedsfaglig redegørelse om en tage med hjem-ordning, som går ud på, at den metadondosis, som man i dag får med hjem til natten, veksles til en dosis heroin til at tage med hjem. Sundhedsstyrelsen vil se på fordele og ulemper ved de to metoder. Som det sidste skal Sundhedsstyrelsen også udarbejde en redegørelse om muligheden for en ordinationsordning med kokain.

Efter planen vil jeg med udgangspunkt i bl.a. erfaringerne fra heroinordinationsordningen, som jo som sagt skal endeligt evalueres

ved udgangen af i år, til foråret vende tilbage til partierne for at drøfte, hvilke forslag der skal arbejdes videre med. For vi må jo også her se i øjnene, at der ville skulle findes midler til at finansiere udvidelser af ordningen, hvis det er det, vi bliver enige om, når redegørelserne fra Sundhedsstyrelsen ligger der. Og i den forbindelse vil jeg da gerne allerede nu kvittere for Det Konservative Folkepartis ønske om, at vi finder midler til området.

Med andre ord: Vi er altså godt i gang med det videre arbejde. Jeg glæder mig til at vende tilbage til foråret, så vi kan få drøftet, hvilke forslag der skal tages med videre. I regeringen er vi med andre ord indstillet på at arbejde videre med forslagene, og vi gør det sådan set allerede med de redegørelser, som jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om. Om indholdet så i sidste ende skal være nøjagtigt det, som det er skitseret i beslutningsforslagene, og om implementeringerne skal ske i den takt, som forslagene lægger op til, må vi i fællesskab se på. Det må jo bl.a. afhænge af, hvad der er sundhedsfagligt grundlag for, og selvfølgelig også af, hvad vi i fællesskab kan finde økonomi til.

Kl. 17:36

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et enkelt spørgsmål fra hr. Tom Behnke. Vi tager lige spørgsmålet til ministeren først, inden vi skifter ministeren ud. Der er et enkelt spørgsmål endnu.

Kl. 17:36

Tom Behnke (KF):

Tak, og tak til ministeren for imødekommenhed. Det er jo helt fantastisk, at vi allerede her fra starten af debatten er enige om, hvad for en vej vi skal, og så må vi, som ministeren siger, undervejs diskutere, hvordan vi når frem til målet. Men vi er rimelig enige om målet.

Der var dog to ting i det, ministeren sagde, som jeg bed mærke i. Det ene var, at man overvejede at udvide muligheden for, at man kan få heroin med hjem til eget forbrug, ligesom man i dag kan få metadon med hjem. Det vil jeg allerede nu advare imod. Vi ved, at der i forvejen bliver handlet meget med det metadon, der bliver udleveret, og som bliver solgt, så der kan indkøbes noget andet. Allerede i dag er der altså problemer med at give det med hjem, så det synes jeg ikke vi skal udvide – slet ikke med heroin.

Mit spørgsmål til ministeren handler netop om den lægeordinerede heroin, hvor ministeren var indstillet på, at vi udvider indtagelsesmåden. Vi kan måske også udvide antallet af stofarter for at komme hele vejen rundt om problemstillingen.

Men jeg hørte ikke, at ministeren sagde noget om, at antallet af pladser skulle øges. Altså, ministeren kom ikke ind på spørgsmålet om, hvor mange stofmisbrugere der vil få mulighed for at komme ind i det her program.

Kl. 17:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 17:37

Ministeren for sundhed og forebyggelse (Astrid Krag):

Jeg vil tage det første først. Det var i øvrigt ikke for at være uforstående, at jeg var på vej ned ad trappen. Det var, fordi jeg syntes, at jeg hørte formanden sige, at der ikke var nogen spørger, og så skal man jo ikke stå her og blomstre og tage Folketingets tid. Det er godt, at der er et spørgsmål, for det her er jo en vigtig diskussion.

Jeg er helt med på, at der både er fordele og ulemper, når det handler om muligheden for at tage heroin med hjem, altså skifte den metadon, man kan få med hjem, ud med heroin.

Det er også derfor, jeg har bedt Sundhedsstyrelsen om at afveje, hvilke fordele og ulemper der er, og så må vi jo prøve at se, hvad de sundhedsfaglige medarbejdere kan sige, altså om fordelene eller

ulemperne vejer tungest. Det er hermed noteret, hvad De Konservative siger på nuværende tidspunkt.

Når det gælder udvidelsen af antallet af pladser, er det noget af det, som evalueringen kommer ind på, altså hvem det egentlig er, der har kunnet bruge den nuværende heroinordinationsordning, som vi har den nu, og dermed jo også, at der er nogen, der kunne have gavn af den, men som falder uden for. Så det vil helt naturligt blive en diskussion i forbindelse med den evaluering af ordningen, som er i gang, og som bliver afsluttet inden årets udgang.

Kl. 17:38

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så går vi videre med social- og integrationsministeren.

Kl. 17:39

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Tak, en lille hurtig ministerudskiftning.

Beslutningsforslag nr. B 1 handler om det, som jeg er minister for, og det skal ses i sammenhæng med beslutningsforslag nr. B 16 om handlingsplaner for og lægesamtaler med stofmisbrugere og beslutningsforslag nr. B 24 om udvidelse af ordningen med lægeordineret heroin, som sundhedsministeren netop har forholdt sig til.

I forhold til beslutningsforslaget om etablering af akuthuse til stofmisbrugere vil jeg gerne starte med at pointere, at vi allerede har behandlingssikring i Danmark, der sikrer en hurtig adgang til social stofmisbrugsbehandling. Behandlingsgarantien betyder, at kommunerne skal tilbyde behandling for stofmisbrug, og at tilbud skal iværksættes senest 14 dage efter henvendelsen til kommunen. Formålet med behandlingsgarantien er at sikre, at personer, der er motiveret til at gå i behandling, får tilbudt behandling så hurtigt som muligt, mens motivationen er størst. Hvilket tilbud borgeren skal have, afhænger af borgerens individuelle behov og problemstilling. Derfor handler det i høj grad om at sikre det rigtige match mellem misbruger og behandlingstilbud. Visiteringen til et konkret behandlingstilbud sker på baggrund af en faglig vurdering i kommunen, hvor borgerens ønsker til behandlingen bør tillægges stor betydning.

Jeg tror, de fleste af os kan være enige om, at det kan være meget forskelligartede problemstillinger, som misbrugerne har, og at der ikke findes en standardløsning. Nogle kan have brug for et ambulansetilbud tæt på borgerens bolig og i sammenhæng med andre sociale indsatser i kommunen, andre skal have et døgntilbud, der kan give borgeren en mere intensiv og sammenhængende behandling. Det vigtige er, at kommunerne har en bred vifte af forskelligartede tilbud, som de kan visitere borgerne til.

Men jeg er enig med forslagsstillerne i, at der er misbrugere, der står i en så udsat situation, at de har akut behov for en skærmet indsats, som kan skabe ro i en kaotisk og krisepræget situation. Jeg taler her om de allermost udsatte stofmisbrugere. Mange af disse borgere har en ustabil livsførelse og har en skrøbelig kontakt til kommunen og behandlingsmiljøet, fordi de har vanskeligt ved at fastholde et almindeligt behandlingsforløb i behandlingstilbuddene. Mange har også et kaotisk og intensivt blandingsmisbrug med alvorlige helbreds-mæssige og sociale konsekvenser. Det gælder særlig der, hvor misbruget optræder i kombination med f.eks. en psykiatrisk lidelse eller andre alvorlige sociale problemstillinger. Det er mennesker, som ikke bare uden videre kan indgå i egentlig behandling, men som kan profitere af et ophold på et sted, hvor de kan få ro og opnå en stabilisering af deres situation. Det skal foregå i trygge rammer, hvor der både tages hånd om borgerens helt basale fysiske behov som f.eks. et måltid mad, tøj og husly og tages hånd om borgernes psykiske behov for kontakt og omsorg.

Derfor er jeg også rigtig glad for, at regeringen sammen med satspuljeordførerne for Det Konservative Folkeparti, Venstre, Liberal Alliance og Dansk Folkeparti allerede ved satspuljeaftalen sidste

år, satspuljeaftalen for 2012, afsatte 24 mio. kr. til at etablere et akutkrisecenter for akutte stofmisbrugere – lige præcis et center for stofmisbrugere, der befinder sig i en akut og til tider livstruende krisesituation. Det er et initiativ, vi i satspuljeordførerkredsen var enige om at tilføre yderligere 8 mio. kr. til en kapacitetsudvidelse i forbindelse med satspuljeaftalen for 2013.

Indsatsen på akutkrisecenteret, der skal forankres ved behandlingscenteret Kongens Ø, bygger på en omsorgspræget tilgang suppleret med tilbud om rådgivning og motiverende samtaler samt støtte til afklaring af borgerens situation. De samarbejdskommuner, der indgår i projektet, får mulighed for at benytte sig af pladserne på akutkrisecenteret, og jeg har bemærket mig, at både Københavns Kommune og Aarhus Kommune er to af de kommuner, der har vist interesse for at deltage i projektet.

Visiteringen til krisecenteret skal være så enkelt og fleksibelt som muligt, således at målgruppen har mulighed for at komme væk fra misbrugsmiljøet, mens motivationen stadig er til stede. Visiteringen skal ske gennem værestederne i samarbejdskommunen, fordi værestederne gennem deres daglige kontakt med udsatte borgere netop har mulighed for at spotte, hvilke borgere der kan have brug for et ophold på et akutkrisecenter.

Eftersom der er tale om et modelprojekt, håber jeg, det kan danne grundlag for, at andre aktører kan etablere akutkrisecentre, samt at kredsen af kommuner kan udvides i takt hermed. Set i lyset af, at vi allerede i satspuljeregi har afsat midler til at fremme en akut og skærmet indsats på et krisecenter for særlig udsatte misbrugere, mener regeringen ikke, der er behov for at fremsætte lovforslag med krav om to akuthuse for stofmisbrugere.

Kl. 17:43

Men når det er sagt, er det også vigtigt for mig at sige, at jeg sådan set mener, at vi også mere generelt har behov for et løft af den sociale stofmisbrugsbehandling. Der er fortsat udfordringer på stofmisbrugsområdet, som vi skal tage hånd om, og tallene taler jo deres helt eget og tydelige sprog, og nogle af de her tal har stået stille ikke kun i Danmark i rigtig, rigtig mange år, men også internationalt set. Det er med andre ord kurver, der er meget svære at knække, men det betyder selvfølgelig ikke, at vi ikke skal prøve.

Jeg tror, det i høj grad handler om at have fokus på, at et stofmisbrug ofte fører en masse andre problemer med sig, og nok så vigtigt, at misbruget ofte er et resultat af andre sociale problemer som f.eks. en psykiatrisk lidelse. Effekten af indsatsen afhænger derfor af koordinationen og sammenhængen i det samlede tilbud til stofmisbrugeren. Mange tilbagefald opstår f.eks., fordi der ikke har været en tilstrækkelig hjælp til at komme videre, efter at selve behandlingen er ophørt, og så falder misbrugerens tilbage i sit gamle miljø og sine gamle vaner.

Samtidig skal vi også sikre os, at de metoder, vi anvender i stofmisbrugsbehandlingen, er metoder, der rent faktisk har en effekt for borgeren. Behandlingen skal baseres på metoder, der virker, og det er afgørende at skabe det rigtige match mellem misbruger, behandlingsmetode og det enkelte behandlingstilbud.

Jeg har tidligere på efteråret fremlagt mit bud på ti konkrete initiativer, der sammen skal bidrage til et løft af kvaliteten i indsatsen mod stofmisbrug. Jeg har desuden noteret mig, at KL i går offentliggjorde deres anbefalinger til, hvordan vi kan løfte indsatsen på stofmisbrugsområdet. Og jeg kan med glæde konstatere, at de flugter fint med mine tanker om bl.a. evidensbaserede metoder og en helhedsorienteret indsats.

Opsummerende kan jeg sige, at regeringen allerede sammen med satspuljepartierne har støttet etableringen af et akutkrisecenter for kaotiske misbrugere, der har behov for en skærmet og hurtig indsats. Regeringen kan således ikke støtte beslutningsforslaget.

Kl. 17:45

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et spørgsmål. Hr. Tom Behnke.

Kl. 17:45

Tom Behnke (KF):

Tak for det, og tak for svarene, men der var noget, som jeg sådan bed mærke i. Det var, at ministeren sagde, at behandlingssgarantien sikrer hurtig behandling, og så tilføjede ministeren: 14 dage, mens motivationen stadig væk er der. Jeg tror, at hvis man har været i miljøet, hvis man har været blandt misbrugere, er man meget, meget bevidst om, at en sådan motivation holdes ikke i 14 dage. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre. Derfor er mit spørgsmål, fordi ministeren til sidst talte om evidens: Er der evidens for at mene, at motivationen kan holdes i 14 dage? Er der andre steder i vores behandlingssystem, hvor vi meddeler folk, som har, som ministeren udtrykte det, alvorlige helbredsmæssige problemer, at de pågældende borgere kan komme igen 14 dage senere? Har vi det andre steder i samfundet?

Kl. 17:46

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ministeren.

Kl. 17:46

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Jeg synes, at det er rigtig vigtigt, at man har for øje, hvad det er for en gruppe mennesker, vi har med at gøre. Her vil der være tale om mennesker, som typisk er meget, meget langt ude, men det kan også godt være mennesker, der har nogle forpligtelser derhjemme, og derfor kan det måske godt være svært fra den ene dag til den anden at søge behandling. Nogle har måske brug for at finde ud af, hvor børnene kan være, eller hvad der skal ske med hunden eller andre ting, og derfor kan der godt være behov for, at man både har nogle dage til at tænke sig om og til at planlægge den behandling, som man gerne vil i. Det vigtige er, at behandlingen er til stede, og at den er til rådighed for dem, der gerne vil starte.

Så er jeg sådan set enig med spørgeren i, at for nogle vil det også være godt, at det sker hurtigere, og derfor har vi jo nogle regler, der siger, at det maks. må tage 14 dage, men der er jo også mennesker, som kommer til tidligere, og som skal komme til tidligere. Jeg er enig i, at vi skal sørge for, at vores behandlingstilbud er så varierede som overhovedet muligt, men for nogle mennesker vil det også være godt, at der går et par dage, og for andre vil det være godt, at man kommer hurtigere til.

Kl. 17:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 17:48

Tom Behnke (KF):

Jeg tror ikke, at der er mange i misbrugsmiljøet eller tidligere misbrugere, der kan genkende noget som helst af det. Men lad det nu ligge. Det, jeg også kan forstå på ministeren, er, at regeringen jo sådan set har gjort noget, ved at man har sat 24 plus 8 mio. kr. af til Kongens Ø. Men er det ikke korrekt, at der kan man ikke bare henvende sig, banke på, og så går døren op, og så er man inde, og så er man i behandling, men at man skal visiteres til det pågældende tilbud først? Og er det ikke korrekt, at stofmisbrugere er lige så forskellige, som alle vi andre mennesker er, og for nogle vil det være det rigtige at komme på Kongens Ø, men for andre er det simpelt hen noget, hvor man slår syv kors for sig og siger aldrig nogen sinde den behandlingsform; det er slet ikke mig; jeg har brug for noget helt andet? Og har vi så i virkeligheden ikke overladt en hel masse mis-

brugere, der egentlig står og er klar til at komme i behandling, til sig selv ved at sige: Ja, det er så det tilbud, vi har, tag det eller lad være. Det vil sige, at dem, der ikke kan få noget ud af at komme på Kongens Ø, så bare er overladt til sig selv. Er det ikke korrekt forstået?

Kl. 17:49

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ministeren.

Kl. 17:49

Social- og integrationsministeren (Karen Hækkerup):

Som jeg sagde i min tale, er det rigtig vigtigt, at kommunerne har meget forskelligartede tilbud, fordi de misbrugere, som skal i behandling, er i forskellige situationer. Spørgeren har jo ret i, at de jo bestemt ikke er ens alle sammen. Nogle vil have godt af at komme på Kongens Ø, og andre vil, præcis som spørgeren siger, sige, at det ikke er det rigtige sted for dem.

Men når det så er sagt, vil jeg også sige, at spørgeren jo ikke behøver spørge mig om, hvad det er, vi har aftalt, fordi spørgeren er jo selv med i aftalen. Så jeg tænker, at spørgeren må være udmærket klar over, hvad det er, vi har aftalt. Det, vi aftalte i 2012, og som vi har tilført yderligere ressourcer til i 2013, er jo lige præcis at få lavet et akutkrisecenter, et sted for akutte tilfælde, hvor man kan komme hen, når man bare i den grad har brug for hjælp, og hvor det skal være de allermest udsatte, der kommer hen, hvor man bliver visiteret fra værestederne, og hvor kommunen så kan sørge for, at man kommer derhen. Det er korrekt, at det jo ikke omfatter samtlige borgere i det her land og derfor heller ikke vil komme ud til samtlige misbrugere, men det er et forsøg, som jeg håber vil kunne betyde, at nogle af dem, som står i den allermest traumatiske og dermed i en meget, meget voldsom situation, hurtigt vil kunne få en hjælp og også en hjælp, der hjælper.

Kl. 17:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ministeren. Så går vi over til ordførerrækken, og den første er hr. Eyvind Vesselbo, Venstre.

Kl. 17:50

(Ordfører)

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg vil godt starte med at sige, at det er rigtig godt, at der bliver sat ekstra fokus på det her område. Derfor er det også godt, at De Konservative nu har fremsat tre meget fornuftige og gode forslag. Jeg kunne jo sådan set høre på begge ministre, at der allerede var sket en del, og det er godt, og at en del af det, der er i forslagene her, også kan indgå i det videre arbejde for at gøre tingene bedre – for man kan altid gøre tingene bedre.

De her tre forslag, som vi behandler sammen, er, som jeg sagde, som udgangspunkt nogle meget fornuftige forslag.

Med hensyn til det første forslag, det, der hedder B 1, som er et forslag om to akuthuse, synes jeg, at socialministeren gjorde det meget klart, at vi allerede i satspuljen har lavet nogle forlig om at give 24 mio. kr. og 8 mio. kr. til et krisecenter, der i hvert fald som udgangspunkt skal gøre noget af det samme, som der her er foreslået fra De Konservatives side med de to akuthuse. Det betyder jo ikke, at vi så har løst alle problemer, bare fordi vi har afsat de penge, men det er da et fantastisk godt udgangspunkt, og vi får sat fokus på det, som er problemet, nemlig at der er nogle meget, meget svage stofmisbrugere, som har brug for at komme et sted og få noget hjælp.

Derfor vil vi med hensyn til det første beslutningsforslag meget gerne foreslå, at vi laver en beretning om det her forslag, som på en eller anden måde får kombineret forslaget med de initiativer, der i forvejen er taget på området, sådan at det her kan indgå i en beret-

ning, som kører videre omkring de ting, vi har bevilget via satspuljen.

Jeg vil godt sige, at de her tre forslag – og jeg kommer til de to næste om et øjeblik – er nogle meget udmærkede, fornuftige og konstruktive forslag om at gøre noget godt og forbedre vilkårene. Men de har alle et stort problem, og det er, at de mangler finansiering. Der mangler simpelt hen finansiering af disse tre forslag. Det er jo fint nok at komme med nogle forslag, men på den anden side er det også meget rart, at man ved, hvor pengene skal komme fra, og det bør også indgå i en mulig beretning på det her område.

Med hensyn til forslaget om behandlingsplaner for og lægesamtaler med stofmisbrugere må vi jo konstatere, at det at have i stofmisbrug er en dybt ulykkelig situation for både misbrugeren og de mennesker, som er omkring den enkelte misbruger. Som samfund har vi en forpligtelse til at spænde et sikkerhedsnet ud under de mennesker, som af en eller anden grund havner i misbrug, og hjælpe dem tilbage til et liv med tryghed og værdighed. Beslutningsforslaget, som vi behandler, sigter netop mod hurtig hjælp til at komme tilbage til livet uden stoffer.

I Danmark lever ca. 33.000 med et stofmisbrug. Det tal kan vi formentlig hurtigt blive enige om er alt for højt. Den aktuelle situation på misbrugsområdet er, at de narkorelaterede dødsfald er stigende. Derfor er der mere end nogensinde brug for at få fulgt op på de tiltag, som vi ved virker, f.eks. lægeordineret heroin.

Der er tidligere, som jeg har nævnt, gennem satspuljen taget en lang række initiativer på misbrugsområdet, og dem bakker Venstre helt og fuldt op om.

Som lovgivningen er i dag, er der gennem serviceloven fastlagt en behandlingsgaranti for stofmisbrugere, som sikrer stofmisbrugeren ret til et behandlingstilbud senest 14 dage efter henvendelse til kommunen. Det er kommunerne, der har ansvaret for stofmisbrugsområdet, og det er dermed også kommunerne, der har ansvaret for at sikre, at lovgivningen overholdes. Servicelovens krav om en social behandlingsgaranti på 14 dage skal overholdes, og det skal sikres, at sagsbehandlerne på området har tilstrækkelig viden og kvalifikationer til at yde den korrekte indsats. I Venstre anerkender vi dog, at vi har en udfordring på det her område. I alt for mange kommuner er der desværre for langt imellem lovens intentioner og det, som rent faktisk tilbydes i praksis.

Kl. 17:55

Vi ser meget gerne, at ministeren – og det må være sundhedsministeren? Ja, det er det nok – svarer konkret på, hvorvidt regeringen har nogen aktuelle overvejelser om initiativer, der skal sikre, at lovgivningen overholdes fremover.

Misbrugsgruppen har ændret sig markant de seneste år, og skal vi have antallet af stofmisbrugere reduceret i en tid, hvor nye stoffer oversvømmer det danske marked og blandingsmisbrug er udbredt, er det helt afgørende, at vi tilstræber en særlig indsats på tre områder. Det drejer sig om styrket information til især vores unge, kvalificering af eksisterende behandlingstilbud og -metoder, og at vi sætter nye standarder for et liv uden misbrug. Det stiller kommunerne over for en stor opgave både på behandlingssiden og i forhold til at holde tidligere misbrugere stoffri.

I Venstre har vi mange gange efterlyst en større kvalitetsudvikling af området. Også i forhold til stofmisbrugsbehandlingen er det afgørende, at det kan dokumenteres, hvad der virker, og hvad der ikke virker, herunder at der skal være ensartet og høj kvalitet i behandlingen af stofmisbrug. Det er desværre ikke tilfældet i dag, hvor der er alt for mange tilbud, hvor der ikke er de fornødne kompetencer til at kunne rumme modtager målgruppen, eller hvor der anvendes metoder med tvivlsom effekt. Misbrugsbehandling må aldrig have karakter af opbevaring. I stedet skal det sikres, at den enkelte borger opnår en effekt af at trives i opholdet.

Derfor foreslog Venstre som led i forhandlingerne om dette års satspulje, at der bliver igangsat en kommunalt baseret godkendelsesordning af både private og offentlige stofmisbrugsbehandlingssteder. Formålet er at sikre, at behandlingsstedet som en del af det kommunale stofmisbrugsbehandlingstilbud har den fornødne kvalitet i behandlingen.

På den baggrund glæder vi os i Venstre over, at det som led i forhandlingerne om en tilsynsreform lykkedes at opnå enighed om en række initiativer, som samlet set skal styrke kvaliteten af tilbuddene, og herunder at vi skærper kravene til godkendelse og tilsyn med både de sociale døgntilbud og ambulante stofmisbrugsbehandlingstilbud. Så det var en ros.

I Venstre har vi altså stor sympati for indholdet i beslutningsforslaget, desuagtet at vi fortsat er en smule usikre på finansieringsmodellen – der er, som jeg sagde, ikke rigtig nogen finansiering. Vi vil derfor også her foreslå, at Sundhedsudvalget udfærdiger en beretning, hvor vi i fællesskab forpligter hinanden til at se nærmere på området også i forbindelse med forhandlingerne om satspuljen i 2013.

Med hensyn til en udvidelse af ordningen med lægeordineret heroin er der jo ingen tvivl om, at den nuværende ordning med lægeordineret heroin er en succes for de 170 misbrugere, som er i behandling. Evalueringen viser, at de misbrugere, som er tilknyttet ordningen, oplever at have fået en bedre livskvalitet med mindre kriminalitet og et markant fald i sidemisbrug. Det var netop nogle af målene med lægeordineret heroin, nemlig at give belastede narkomaner livet tilbage. Det er utrolig glædeligt, at det er lykkedes for disse menneskers vedkommende.

Den aktuelle situation på misbrugsområdet er, som jeg sagde i forbindelse med det forrige område, at antallet af de narkorelaterede dødsfald er stigende. Ifølge Sundhedsministeriet bruger samtlige af dem, der dør en narkorelateret død, i gennemsnit på landsplan mellem tre og fire stoffer. De tal bekræfter et blandingsbrug blandt dem, der dør, og blandingsbruget i sig selv kan være medvirkende årsag til dødsfald.

Derfor er der mere end nogensinde brug for, at vi får fulgt op på de tiltag, som vi ved virker, f.eks. lægeordineret heroin. Med den succes, som injicerbar, lægeordineret heroin er og har været i forsøgsperioden, kan man ikke fortænke Folketingets partier i at tænke videre og overveje andre indtagelsesformer som nye, mulige veje til at skabe værdige liv for belastede narkomaner. Derfor er beslutningsforslaget, som vi behandler her i dag, meget relevant.

Venstre har som ambition, at man skal reducere skaderne ved stofmisbrug. Under VK-regeringen har vi sat massivt ind for at sikre flere og bedre behandlingstilbud tilpasset den enkelte stofmisbrugers behov.

Den lægeordinerede heroinbehandling er en højt specialiseret sundhedsfaglig behandling, som Sundhedsstyrelsen har fastlagt udførlige retningslinjer for, og som kun særligt godkendte læger kan varetage. Fra Venstres side ønsker vi at følge Sundhedsstyrelsens anbefalinger.

Forslagsstillerne ønsker at pålægge regeringen at udarbejde en redegørelse om fordele og ulemper ved at udvide ordningen med lægeordineret heroin til også at omfatte lægeordineret kokain. Vi mener, at vi allerede er på vej i den rigtige retning, idet man ved satspuljeaftalen i 2011 afsatte 1 mio. kr. til kvalitetssikring af den sundhedsfaglige kokainbehandling for dermed at nedbringe sygeligheden og dødeligheden blandt misbrugere af kokain.

Samlet set er vi fra Venstres side åbne over for nye veje til at hjælpe misbrugere ud af deres misbrug og tilbage til et liv med værdighed.

I og med at sundhedsministeren allerede har udstedt et løfte om, at tilbuddet om gratis lægeordineret heroin på sprøjte til hårdtramte misbrugere skal udvides til også at omfatte herointabletter, noget,

der altså endnu ikke er ført ud i livet trods det, at det også er noget, Enhedslisten har foreslået, ser vi frem til, at ministeren vil følge det, hun selv har foreslået sammen med Enhedslisten. Vil ministeren fremadrettet leve op til egne løfter, og hvorledes vil regeringen anvise finansiering?

Vi håber selvfølgelig, at ministeren vil følge op på det, hun selv har sagt, for vi er meget positive over for det her, men mener også her, at det kan indgå i en samlet pakke med de tre forslag at lave en beretning, så vi får kombineret alle tingene.

Kl. 18:02

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak. Der er et par spørgsmål. Hr. Tom Behnke.

Kl. 18:02

Tom Behnke (KF):

Tak for den positive tilkendegivelse, og jeg vil da gerne hjælpe Venstre lidt længere i den positive retning. For jeg kunne forstå på hr. Eyvind Vesselbo, at noget af det, der var Venstres problem, var, at der manglede en anvisning af finansieringen. Men det fremgår af beslutningsforslag B 1, side 2, anden spalte, næstsidsste afsnit, hvor der står:

»Etableringen og driften af akuthusene skal finansieres af satspuljen de første 5 år. Det vil være hensigtsmæssigt med en løbende evaluering af akuthusene og deres funktion.«

Det er via satspuljen, vi anviser finansieringen, så der er anvist finansiering til vores forslag. Det er mere for lige at præcisere det, så har Venstre i hvert fald ikke den hurdle, så er vi på rette spor.

Det andet, som jeg gerne vil påpege, når man henviser til Kongens Ø som værende sådan et akuttilbud, er, at det jo er noget helt andet end de akuthuse, vi beskriver i beslutningsforslag B 1. For sagen er jo den, at jeg i vores beslutningsforslag klart og tydeligt skriver:

»For nogle stofmisbrugere er den rigtige behandling total stofafvænning i et døgnbehandlingstilbud, for andre kan det være hensigtsmæssigt med substitutionsmedicin i en længere periode. Valget af det videre forløb skal være individuelt og det, som man i samråd med stofmisbrugeren finder rigtigst.«

Det er jo noget helt andet end Kongens Ø.

Kl. 18:03

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:03

Eyvind Vesselbo (V):

Ja, det er da rigtigt, at der står, at det er via satspuljen, men det, som ville være rart at vide, var, hvilke beløb vi taler om for de tre forslag. Jeg vil sige, at det umiddelbart er nemt nok at sige, at det skal vi nok forhandle om i forbindelse med satspuljen, men jeg har da hørt tale om nogle beløbsstørrelser, som det ville være vanskeligt at få effektueret igennem satspuljen, i hvert fald som den ser ud i øjeblikket.

Med hensyn til det, der blev sagt om Kongens Ø, er det jo korrekt. Men det var også derfor, jeg foreslog, at man skulle lave en beretning, så man ligesom kan få kombineret de ting, vi har sat i gang, med de forslag, som De Konservative her kommer med.

Kl. 18:04

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 18:04

Tom Behnke (KF):

Jamen det er jeg glad for, så begynder vi jo for alvor at komme i den rigtige retning. Altså, vi har sådan lavet et estimat, der hedder, at vi tror, at det, når det gælder de her tre forslag, vil ligge i omegnen af 200 mio. kr. Men der, hvor vi vil kunne få det afklaret, er jo lige præcis i den udvalgsbehandling, der nu kommer, når vi er færdige med førstebehandlingen. Her kan vi få eksperterne på banen, her kan vi få ministerierne på banen, her kan vi få alle dem derovre, som kan finde ud af at regne, til at hjælpe os med, hvad det helt præcis er, vi taler om. Nu er det jo bare en principiel stillingtagen her under førstebehandlingen, og så kommer der måske på et tidspunkt en andenbehandling, men det er jo i udvalgsbehandlingen, vi får afklaret, hvad økonomien egentlig er i det, som vi foreslår.

Det andet, som jeg gerne vil præcisere – for her har der også været en misforståelse, i hvert fald når det gælder den ene af ministrene – handler om det med, at Kongens Ø er et akuttilbud, og at nu havde man ligesom etableret et akuthus.

Nej, forskellen er jo, at Kongens Ø er én behandlingsmulighed. Når man kommer derind, er man i behandling, og man bliver der, til man er færdig. De to akuthuse, som vi foreslår, er jo noget andet. Det er ikke et behandlingssted, men en indgang til behandlingssystemet. I de akuthuse, som vi foreslår, bliver man afklaret. Der kommer ro på, og lige så snart der er blevet enighed om, hvad der videre skal ske, skal man videre ud i et egentligt behandlingstilbud. Der er jo en kæmpe forskel mellem de to tilbud.

Kl. 18:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:05

Eyvind Vesselbo (V):

Jamen det var jo godt, at vi nu fik sat det på plads. Vi er sådan set, hr. Tom Behnke og jeg, enige om, at vi, når vi nu kommer videre i processen, så skal få fastlagt den konkrete finansiering. Så det er ikke, fordi Venstre ser det som nogen hurdle, men det er jo mere et spørgsmål om, at vi godt vil kunne kombinere indholdet med den økonomi, der er. Så lad os nu holde fast i det.

Med hensyn til det om Kongens Ø, og det, som hr. Tom Behnke præciserede, vil jeg sige, at det jo netop var det, jeg sagde, nemlig at det ikke nødvendigvis er det samme som det, der står i dette beslutningsforslag. Det er jo også derfor, jeg siger igen: Lad os kombinere de ting, lad os se, hvordan vi kan arbejde videre med de ting, vi har sat i gang.

Det mener jeg jo er en rigtig positiv tilkendegivelse, når det gælder det her forslag. Men jeg mener i øvrigt også, at det var positive tilkendegivelser over for de to andre forslag.

Kl. 18:06

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 18:06

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg synes, det er nogle rigtig positive tilkendegivelser, der kommer fra Venstres ordfører i dag. Men når man nu flere gange har debatteret det her høje dødstal blandt stofmisbrugere i Danmark, som jo faktisk i 2011 oversteg antallet af døde i trafikken, ville det klæde Venstre på et tidspunkt at se på, at antallet af narkorelaterede dødsfald faktisk er faldet i Københavnsområdet, hvor man ud over hero-inbehandlingen også har iværksat initiativer som Fixelancen og nu fixerummet på Vesterbro.

Så er Venstres ordfører ikke enig i, at man måske også burde udvide den positive tanke til at omfatte skadereducerende tiltag som f.eks. fixerum i Esbjerg, Aarhus og Aalborg, hvor vi kan se at dødstallet fortsat er foruroligende højt?

Kl. 18:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:07

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg synes, vi skal bevare den positive stemning i den her debat. Når man går ned i tallene, ved jeg ikke helt, om man vil se, at de dokumenterer det, som ordføreren siger. Men jeg mener, at det, vi tager stilling til her i dag, er de tre forslag, som jeg har kommenteret. Og når vi laver de beretninger, kan der jo ske mange ting.

Kl. 18:07

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Fru Sophie Hæstorp Andersen.

Kl. 18:07

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Rigtig mange af dem, der er døde, er jo unge, folk under 30 år. Man kan altid diskutere, hvilke tilbud der hjælper dem. Det kan være, vi også kan gøre det under udvalgsarbejdet, når vi skal kigge på, om vi skal lave en beretning sammen, hvad jeg meget håber. Jeg tror, det er ret vigtigt, at vi får det undersøgt til bunds, men jeg noterer mig, at når jeg kigger på tallene over narkorelaterede dødsfald, ser jeg, at det har været for nedadgående i Københavnsområdet. Risikoen for at lide en narkorelateret død er altså større nu i provinsen end i Københavnsområdet, til trods for at man skulle tro, at der i hovedstadsområdet er de største problemer.

Så kan Venstre ikke være lidt enig i, at der måske skal nogle tiltag til, som også er helt nede på gadeplan, hvor man møder folk i øjenhøjde? Et eksempel på det er fixerum. Sådan kan man få hevet folk ind i behandlingssystemet og få skabt den første kontakt.

Kl. 18:08

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Ordføreren.

Kl. 18:08

Eyvind Vesselbo (V):

Jeg skal ikke nedgøre eller underdrive virkningen af fixerum. Der er ingen tvivl om, at de kan have en betydning. Jeg er helt enig med ordføreren i, at man skal helt ned på gaden og helt ud at have fat på narkomanerne for at hjælpe dem, der er allermost udsatte. For dem skal vi også have med.

Kl. 18:09

Den fg. formand (Bent Bøgsted):
Vi siger tak til ordføreren. Nogle er faldet fra, så der er ikke flere spørgsmål. Vi går videre i ordførerrækken, fru Sophie Hæstorp Andersen som ordfører for Socialdemokratiet.

Kl. 18:09

(Ordfører)

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Der er fortsat store udfordringer på narkotikaområdet. Antallet af stofmisbrugere i Danmark er steget. Antallet af narkotikarelaterede dødsfald er ligeledes steget fra 239 dødsfald i 2008 til 285 dødsfald i 2011. Brugen af kokain i de større byer er voksende sammen med antallet af indlæggelser på landets sygehuse med narkotikarelaterede forgiftninger, ligesom der ses et stigende antal stofrelaterede diagnoser blandt patienter i psykiatrisk behandling. Som et lille lyspunkt er

der i dag færre unge, der eksperimenterer med hårde stoffer, hvis vi skal tro den seneste rapport om narkotikasituationen i Danmark, men der er altså desværre også mange, der stifter bekendtskab med Giftlinjen eller andre steder, når de eksperimenterer.

Derfor har vi i Socialdemokratiet længe kæmpet for en ny tilgang til narkotikapolitikken. Stofafhængighed er et socialt fænomen med både sociale og sundhedsmæssige konsekvenser. En meget stor gruppe stofmisbrugere lever under så kummerlige vilkår, at deres risiko for at dø af en overdosis eller blive smittet med alvorlige infektionssygdomme er urimelig og unødvendig høj.

Der er dermed en gruppe af mennesker, som er afhængige af stoffer, men som vi i vores samfund aktuelt ikke når ud til, eller som ikke i tilstrækkelig grad profiterer af den indsats, vi gør for at hjælpe dem. Vi er stolte over, at der nu er igangsat stofindtagelsesrum – bedre kendt som fixerum – i København og snart også i Odense, hvor stofbrugere kan indtage deres stoffer under hygiejniske forhold, og hvor der er personale, der kan hjælpe, hvis der sker en forgiftning, eller hvis man ønsker hjælp til at komme i behandling. Vi har kunnet se på faldet i forgiftninger i København, at det hjælper at møde stofmisbrugere på den måde, og vi håber, at det vil brede sig til f.eks. Esbjerg, Aarhus og Aalborg, hvor dødeligheden stadig er alt, alt for høj. Vi glæder os til den dag, hvor De Konservative også kan støtte en sådan livreddende hjælp på gadeplan.

Derudover har vi også været med til at give penge til Naloxone, en modgift, som stofmisbrugere kan bruge til at genoplive deres venner med, hvis der sker en overdosis i en situation, hvor de ikke er i nærheden af hjælp.

I andre tilfælde har stofbrugeren et ønske om for en tid at kunne undslippe narkobagmænd og kriminalitet – få sovet ud – mens man forsøger at få styr på et kaotisk liv. I Socialdemokratiet var vi glade for, at vi allerede med satspuljeaftalerne for 2012 og 2013 kunne støtte etableringen af et akut krisecenter, hvor målgruppen er kaotiske misbrugere med behov for en skærmet og akut indsats. Det gør, at vi i de kommende år vil kunne se en klar indsats for at hjælpe de udsatte stofafhængige, der er i en så kaotisk situation, at de har behov for en indsats, der kan skabe ro omkring dem og få dem stabiliseret.

Vi synes, det er yderst sympatisk, at De Konservative foreslår, at man laver akuthuse, men nu har vi jo igangsat nogle forsøg, og lad os lige samle op på erfaringerne med dem. Jeg er også af den holdning, at akuthuse ikke skal etableres i statstlig regi, men af kommuner eller regioner, alt efter hvem der i fremtiden har ansvaret for stofmisbrugsbehandlingen i Danmark.

En anden ting, som Socialdemokratiet har kæmpet for at få indført for at hjælpe de mest udsatte stofbrugere, er tilbud om at komme i behandling med lægeordineret heroin. Det er en behandling, der har været kendt i Holland i en række år, og som med stor succes har reddet livet for en række udsatte mennesker, der var afhængige af stoffer. For nogle har det også betydet en ny vej til stoffrihed eller i hvert fald til et mindre forbrug af stoffer.

I 2008 gav den daværende borgerlige regering efter for presset, men ville alene målrette tilbuddet til dem, der kunne injicere heroinen – altså stiknarkomanerne. Det beklagede vi dengang meget i Socialdemokratiet, for vi mente, at andre og mere skånsomme metoder også skulle tages i brug.

Nu forhandler vi med kommunerne om at indføre det. Sundhedsstyrelsen har lavet en rapport, så endnu flere kan rummes i heroinbehandling til gavn for dem selv, deres familier og vores samfund. Det burde jo netop være en sundhedspædagogisk opgave at sikre, at den lægeordinerede heroin indtages under anvendelse af de mest helbedsfremmende metoder, hvis man kan sige det på den måde.

Situationen er i dag, at stofmisbrugere har en behandlingsgaranti, der indebærer, at kommunerne skal sikre en social behandling for stofmisbrug, senest 14 dage efter at stofmisbrugeren har henvendt

sig til kommunen. Mange steder har det dog vist sig – som også et utal af samråd med de daværende socialministre fra Venstre og De Konservative viste – at man i kommunerne ikke altid er gode nok til at finde hurtigt frem til den behandling, der passer til personens situation, hvor valget kan stå mellem ambulans behandling eller døgnbehandling osv., og at den lægelige behandling af stofafhængighed ikke har garantier eller er omfattet af regler om frit valg af læge.

Kommunernes Landsforening er jo netop kommet med et nyt misbrugsudspil – jeg tror, de offentliggjorde det på deres hjemmeside i går – hvori det bl.a. foreslås, at man skal blive bedre til at screene for psykiatiske baggrunde, altså være opmærksom på, at folk kan være psykisk syge og bruger stofferne for at kunne leve med den sygdom. I udspillet foreslås det også, at der skal ske andre tiltag, der kan forbedre stofmisbrugsbehandlingen. Det kan jeg godt forstå, for der har længe været fokus på indsatsen.

Kl. 18:15

Vi er ved at evaluere kommunalreformen, og vi vil i den anledning også og især se på spørgsmålet om dem, som lever med både et stofmisbrug og en psykiatrisk diagnose.

Det er glædeligt, at De Konservative nu har set skriften på væggen og er villige til at tage en diskussion om, hvordan vi kan forbedre den danske indsats for at hjælpe de mennesker, der er motiverede for at komme i behandling for deres afhængighed.

Vi synes, der er en række gode elementer i de forskellige beslutningsforslag, men også elementer, som regeringen allerede har sat i gang. Derfor finder vi det mest rigtigt, at vi i Sundhedsudvalgets regi går sammen om at lave en beretning, der peger fremad mod at forbedre indsatsen over for stofmisbrugere, og vi håber, at De Konservative som forslagsstillere vil være med til at kigge på det i det kommende udvalgsarbejde. Tak for ordet.

Kl. 18:15

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning fra hr. Tom Behnke.

Kl. 18:15

Tom Behnke (KF):

Tak for de positive bemærkninger. Jeg kan garantere for, at vi er med på en konstruktiv udvalgsbehandling. For os gælder det om, at vi kommer videre, at vi kommer fremad og gør noget for stofmisbrugere. Det her er ikke bare sådan et hovsaforslag, der lige skal trække tre linjer på side 11 i Jyllands-Posten. Vi mener det her.

Men der er nogle ting i det, som ordføreren siger, som jeg gerne vil præcisere. Når vi siger, at akuthuse – der, hvor stofmisbrugeren træder ind, bliver udredt, og hvor man finder ud af, hvad der er bedst for den enkelte, og så sendes stofmisbrugeren videre; altså sådan en indgang til behandlingssystemet – skal være statslige, er det jo, fordi vi kan se, at kommunerne ikke håndterer det godt nok i dag. Vi gav f.eks. penge til Københavns Kommune til et antal pladser i forbindelse med lægeordineret heroin. Det antal pladser er der ikke, for kommunen har brugt pengene på noget andet. Det er jo det, der sker, lige så snart vi lægger det ud i kommunerne. Vi mister det at have hånd i hanke med det.

Behandlingsgarantien i kommunerne halter. I fængslerne, hvor det er staten, fungerer det. Det er derfor, jeg siger, at vi bliver nødt til at have hånd i hanke med i hvert fald slusen ind til behandlingssystemet. Det skal være staten, der sidder ved rattet og styrer.

I forhold til det, ordføreren nævnte, vil jeg gerne lige høre, hvor mange liv fixerum har reddet i København. Et af de væsentligste argumenter var nemlig, at det går rigtig godt i København, fordi der er fixerum. Hvor mange liv har fixerum reddet i København?

Kl. 18:17

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:17

Kl. 18:20

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Jeg tror, at de har reddet rigtig mange, og jeg kan allerede nu se, at fixerummene på Halmtorvet ofte bliver brugt af de mennesker, som før var i gaderne, og som før enten fixede eller røg heroinen på gadetrapper og bag teatret, der ligger ved Øksnehallen, og andre steder. Jeg er ikke i tvivl om, at det gør en forskel, ikke bare for at redde livet, men også for at få den rådgivning, der gør, at man overlever sit stofmisbrug og en dag bliver motiveret til at komme i behandling.

I fixerummet kan man mødes med andre mennesker og få en kop kaffe, og man kan få en ordentlig anvisning på, at man skal være opmærksom på, at det der med lige at slikke på kanylen, inden man stikker sig, ikke er en smart metode, for man får faktisk bakterier eller andet ind i sig. Der er mange myter i stofmisbrugsmiljøet, og jeg er helt overbevist om, at sundhedsrummet eller fixerummet redder liv ved alene at give en lidt bedre anvisning og ved at gøre op med myterne, således at folk får den fornødne kontakt, der gør, at de kan komme i behandling.

Så vil jeg bare sige om kommunerne: Det var jo ikke med vores, sådan i første omgang, gode vilje, at kommunerne overtog misbrugsbehandlingen i Danmark, men nu ligger den så der. Vi er ved at evaluere kommunalreformen, og jeg har noteret mig, at KL i hvert fald siger, at der er nogle ting, de gerne vil være med til at forbedre. Det synes jeg er selvfølgelig er rigtig godt.

Jeg tror, at man skal tænke på, at da Københavns Kommune gik i gang med heroinbehandlingen, kan det jo godt være, at det var os, staten, lovgiverne, der måske ikke havde givet gode nok anvisninger på, hvordan de skulle få alle de her gode mennesker ind, som vi havde afsat penge til, alene af den årsag, at vi jo kun havde afsat penge til, at det var til folk, der var intravenøse stofmisbrugere, altså stiknarkomaner. Havde vi nu fra starten af povet pelsen og taget dem ind, der røg det eller noget andet, havde vi nok bedre kunne få udfyldt pladserne, og så havde Københavns Kommune nok ikke brugt pengene på hele den sociale indsats, som de også har gjort i det her forsøg.

Kl. 18:19

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 18:19

Tom Behnke (KF):

Det skal så sammenholdes med det, man har gjort i Odense, hvor man har kunnet finde ud af det og rent faktisk har lavet det antal pladser, man har fået penge til. Så det er et spørgsmål, der opleves forskelligt fra kommune til kommune. Nå, men tilbage til det med, hvor meget det har reddet liv, for det var sådan hovedargumentet:

Altså, jeg har spurgt den såkaldte Fixelancen, som var et supergodt, helhjertet privat initiativ, om, hvor mange tilfælde af overdosis de har haft, og svaret var nul. Det er jo overdoser, stofmisbrugere dør af. De kan blive syge og dårlige af forurening osv., men det, de dør af, er en overdosis. For Fixelancen var tallet nul. Jeg har ikke hørt tallene i forhold til de nye fixerum, men det har ordføreren så heller ikke, så vi ved faktisk ikke, om det er det, der virker.

Ordføreren siger så, at man har gjort noget andet, og at det handler om de her nødpakker med modgift, men de kan jo kun bruges, hvis man er to eller flere. Hvis man er to eller flere, kan man også ringe 112. Der kommer så en lægeambulance, og der gives modgift, så misbrugeren kommer til live igen. Dem, der dør af overdosis, dør jo, når de fixer *alene* og får en overdosis, og der hjælper nødpakken jo intet som helst. Er det ikke korrekt?

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:20

Sophie Hæstorp Andersen (S):

Det synes jeg faktisk ikke er korrekt. Det korrekte er jo, at man ofte netop kan være to og to sammen, og hvis den ene så har fået en overdosis, så kan den anden hjælpe ved at have modgiften på sig, og det går alt andet lige hurtigere, end hvis man skal ringe 112 og forklare situationen, mens man måske selv er påvirket, og skal få en lægeambulance til at komme frem. Så jeg er ikke enig i, at det her er overflødigt, og det er stofbrugerne heller ikke, er svaret, hvis man tager ud i BrugerForeningen på Nørrebro og snakker med dem om, hvad der skal til for at holde folk i live.

Jeg synes, at det, der er vigtigt, er, at folk ikke kun dør af en overdosis. Vi hørte før en af ministrene redegøre for, at der er rigtig mange af dem, som dør, der har op til flere forskellige stoffer i kroppen, og det vil sige, at folk også dør af forgiftninger. Lige nu har vi afsat ressourcer til at få foretaget en tilbundsgående undersøgelse af den her høje overdødelighed og få kigget på, hvordan vi kan gøre det bedre.

Jeg tror også, vi bliver nødt til at fokusere på de unge mennesker. For de indsatser, vi gør lige nu, med sundhedsrum og Naloxone, altså modgiften, hjælper dem, der er udsatte og bor på gaden, men hvis vi skal have fat i de her unge, der ender med at dø i en lejlighed efter at have taget ecstasy eller speed eller noget helt tredje, så er jeg fuldstændig enig med den konservative ordfører i, at dem finder vi ikke nede i sundhedsrummet, dem skal vi ud at finde ude på diskotekerne, lige inden de bliver smidt på porten, fordi diskoteksejerne oplever, at de er påvirkede.

Kl. 18:21

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi til næste ordfører, og det er hr. Jens Henrik Thulesen Dahl fra Dansk Folkeparti.

Kl. 18:21

(Ordfører)

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Tak for det. Det er jo godt at høre, at der er bred enighed om, at det her er et vigtigt område, og at det er et område, der skal tages fat på. Jeg tror også på, at der skal tages fat på det bredt og forhåbentlig i enighed.

I Dansk Folkeparti har vi meget fokus på, at det centrale, når man snakker om stofmisbrugere, er afvænnning. Det må være den overordnede målsætning for de tiltag, vi sætter i gang. Når man så taler indsatser og afvænnning, er det altafgørende i behandlingen, at den er kontinuerlig, og at den starter hurtigt, når motivationen er der; og som oftest er der behov for en døgndækkende behandling. Hvis en behandling skal være effektiv, skal den også følges op. Det nytter jo ikke noget, at afvænnede misbrugere kommer hjem til sig selv igen, og at de så bare ryger ud i fornyet misbrug.

F.eks. kan man kigge på Fredericia Kommune, der gør det, at de sender misbrugere afsted i grupper. Når de kommer hjem fra behandlingen og er stoffri, samles de i midtvejshuse, hvor de så i en periode kan støtte hinanden i at holde fast i det, de nu har fået ud af deres behandling. Det er også et sted, de kan vende tilbage til, når de efterfølgende flytter ud og egentlig bor for sig selv igen.

Der er to af de beslutningsforslag, som vi behandler her i dag, der helt klart bakker op og støtter, kan man sige, Dansk Folkepartis målsætning for det her.

Det første, beslutningsforslag nr. 1 om akuthuse, handler jo meget om for mig at se den hurtige indsats, den hurtige behandling. Nu

har det været diskuteret lidt i dag, at der er et satspuljeforsøg i gang med Kongens Ø, og der hører vi så fra hr. Tom Behnke, at det ikke er lige præcis det samme, som det her forslag går ud på. Jeg kan også godt se forskellen, men jeg tænker, at begge dele støtter op om, at det, det handler om, er den hurtige, målrettede indsats.

Det er jo der, hvor man kan sige, at det andet beslutningsforslag, B 16, der handler om behandlingsplaner, kommer ind, for det siger sig selv, at en forudsætning for et godt resultat er, at indsatsen og behandlingen ses som en helhed. Udarbejdelse af handlingsplaner for hver enkelt stofmisbruger skal sikre en sammenhæng mellem den sundhedsfaglige og den socialfaglige del af stofmisbrugsbehandlingen og de sociale problemstillinger, der i øvrigt kunne være. Herunder skal man naturligvis også have en plan for den opfølgende indsats.

Det er jo desværre ikke en selvfølge i dag, at der bliver lavet samlede planer. Der kan være mange enkeltplaner og forskellige indsatser, men hvis man ikke får helheden med – hvis man ikke får en plan fra start til slut, er jeg lige ved at sige – så laver vi bare en masse indsatser og bruger en masse ressourcer, der ikke har nogen voldsom effekt.

Det sidste beslutningsforslag, B 24, om lægeordineret heroin kan vi være lidt mere betænkelige ved. Jeg kan godt se, at der tegner sig nogle positive resultater af det nuværende forsøg med lægeordineret heroin, men skal vi gå videre? Skal vi uddele stoffer af alle slags til alle, der måtte have behov for det? Skal vi i yderste konsekvens også give alkoholikeren alkohol for at understøtte og holde fast i det misbrug? Det tror vi ikke på.

Et andet problem med lægeordineret heroin, som det er skruet sammen nu, er, at det for os ikke ser ud, som om det rammer de allersvageste, fordi det kræver, at man selv kan komme op til behandlingen og selv følge op på behandlingen. Så skal det være i den form, skal vi i hvert fald have fat i de allerdårligste også.

Så bekymrer det jo også, når vi så hører ministeren sige, at man kunne overveje at give heroin som piller, og så kunne misbrugerne lige få dem med hjem. En ting er, om man skal indtage heroinen med sprøjte eller ryge den eller spise nogle piller – det kan vi godt diskutere – men vi tror altså ikke på, at det giver mening at lade heroinen komme med ud fra det behandlingssted, man har. Så tror vi, at risikoen for videresalg er alt, alt for stor.

Det element, der handler om at få lavet en redegørelse om mulighederne for at bruge lægeordineret kokain, kan vi sagtens støtte. Vi vil gerne se en redegørelse om fordele og ulemper, så man kan se, hvad der videre kommer ud af det.

Men samlet set støtter Dansk Folkeparti alle elementer, der kan sikre en hurtig, helhedsorienteret behandling af misbrugere med henblik på stoffrihed og en sikring af den opfølgende indsats. Der vil vi gerne i udvalget være med til at se på om vi kunne lave en beretning, der trækker i den retning, så vi primært sikrer den helhedsorienterede indsats. Tak.

Kl. 18:26

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er en kort bemærkning. Hr. Tom Behnke.

Kl. 18:26

Tom Behnke (KF):

Jeg fandt lige anledning til at understrege, at jeg intet har imod Kongens Ø. Jeg synes faktisk, at det, de gør, er rigtig godt. Og jeg synes personligt, at den behandlingsform, de har, er den rigtige. Men det er jo ikke mig, der er stofmisbruger. Det er jo ikke mig, der har behov for at komme i behandling. Det er stofmisbrugerne derude, der har det.

Der hører jeg jo fra mange af dem, at Kongens Ø er det rigtige for nogle, men det er det forkerte for nogle andre. Derfor skal vi selvfølgelig ikke skifte Kongens Ø ud med mine akuthuse; nej, de

akuthuse, vi foreslår, er jo nogle, der kommer oveni, det er noget ekstra.

Så kan min indgang, som er et akuthus, godt være der, hvor man kommer ind, hvor man bliver sluset ind og finder så ud af, at det rigtige for en er at komme på Kongens Ø. Fint, af sted til Kongens Ø, og så bruger man det tilbud. Men det kan også være, at det er noget andet, der er det rigtige for andre. Og så skal de af sted i den retning.

Så det er mere den forskel, jeg lige vil understrege. Og som ordføreren måske også er opmærksom på, er det ikke en kritik af Kongens Ø. Det her er bare en udvidelse, den gør bare, at det er nemmere for alle stofmisbrugere at komme ind i systemet og derfra videre til behandling på Kongens Ø eller til alle mulige andre former for behandling.

Kl. 18:27

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:27

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen sådan opfattede jeg sådan set også det, hr. Tom Behnke tidligere sagde. For Kongens Ø er et glimrende tilbud for rigtig mange, men det ligger jo som en behandling. Og man kan sige, at det er det altafgørende, at man netop før det kan få den hurtige afklaring og den hurtige plan for, hvad man så skal, og faktisk fra dag til dag kan komme ind i et forløb, hvor man afklarer og der lægges planer og man finder ud af, hvad det korrekte tilbud så er.

Det er jo der, det selvfølgelig også er bekymrende, når vi hører flere gange i dag, at der går 14 dage, før man får lagt en plan. Det er måske det element, vi skal væk fra, for efter 14 dage er motivationen desværre nok væk for mange.

Hvis der er nogle, der har behov for, at der bliver lagt en plan, der indebærer, at de skal have hjælp til at få passet nogle børn eller passet en hund eller noget andet, jamen så kunne man da godt gå ind i en praktisk plan for det. Men det skal bare gå hurtigt med at få lagt en overordnet plan, som man så kan arbejde videre med.

Kl. 18:28

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Hr. Tom Behnke.

Kl. 18:29

Tom Behnke (KF):

Jamen jeg er helt enig med ordføreren i, at hvis man stadig væk er motiveret efter 14 dage, er man formentlig så motiveret, at man overhovedet ikke har brug for det offentlige behandlingssystem, for så er man så motiveret, at man selv kan håndtere det her. Så jeg er enig i, at det er helt galt, som det fungerer i dag. Det er derfor, vi gerne vil stramme op. Døren skal åbnes, når man kommer og banker på, man skal ikke blive henvist til om 14 dage.

Der er noget andet, jeg også gerne lige vil understrege. Ordføreren var også inde på det her med den lægeordinerede heroin, om det nu også er den rigtige vej at gå, og om det skal udvides til flere indtagelsesmåder, og om man måske skal udvide det til at omfatte andre stoffer.

Der vil jeg bare understrege, at formålet med den lægeordinerede heroin jo først og fremmest var at komme folgekriminaliteten til livs, altså det, at misbrugere er henvist til at begå omfattende kriminalitet – indbrud, overfald, røverier, tyverier osv. – for at skaffe penge til det illegale forbrug. De køber stofferne på det illegale marked og holder liv i dødens købmænd, de køber nogle stoffer, der er urene, de kender ikke styrken af dem, og dermed er misbrugernes helbred også i fare, og deres liv er også lige pludselig i fare. Det var det, vi ville undgå for de hårdest belastede heroinmisbrugere.

Hvis det er rigtigt, og det tror jeg på, bør vi også forholde os til virkeligheden. Og virkeligheden er, at flere og flere, i dag flertallet, af dem, der er stofmisbrugere på gadeplan, som altså er nede på gaden, er på kokain og ikke på heroin. Så hvis vi ønsker at opnå de tre ting, jeg nævnte, bliver vi nødt til at se virkeligheden i øjnene, og den er, at stofmisbrugerne også tager et andet stof, nemlig kokain.

Kl. 18:30

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:30

Jens Henrik Thulesen Dahl (DF):

Jamen jeg siger ikke noget om, at vi ikke skal se virkeligheden i øjnene. Og derfor siger jeg også, at den undersøgelse og redegørelse om eventuelt at se på lægeordineret kokain er vi selvfølgelig med på at se på, så vi kan se, hvordan beskrivelserne er.

Når der så bliver diskuteret lidt om det med 14 dage eller ikke 14 dage, vil jeg sige, at det helt væsentlige er, at der bliver lavet en helhedsorienteret plan. En ting er, at man i dag går ind og måske sætter i gang med et eller andet ganske hurtigt, en anden er, at hvis der overhovedet nogen sinde bliver lavet en helhedsorienteret plan, går der typisk 1, 2, 3, mange uger, fordi det ikke er så entydigt.

Når man kommer ind ad døren, skal man faktisk have krav på, at der her og nu bliver lagt en konkret plan for, hvordan man kommer videre. Hvordan kan vi hjælpe dig, hvad har du brug for? Man skal rent faktisk også som misbruger, der kommer og beder om hjælp, opleve, at der faktisk er nogle, der gerne vil hjælpe en her og nu, og at det ikke er nogle, der bare taler og siger: Jamen du kan lige komme tilbage om en uge, og så må vi se, om du stadig væk er motiveret. Det skal være her og nu.

Kl. 18:31

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det den næste ordfører i rækken, fru Camilla Hersom fra Det Radikale Venstre.

Kl. 18:31

(Ordfører)

Camilla Hersom (RV):

Tak for det. De tre beslutningsforslag, B 1, B 16 og B 24, har det tilfælles, at de angår stofmisbrugere og deres vilkår i Danmark. B 1 hører rettelig under socialministerens ressort, mens B 16 og B 24 hører under sundhedsministerens ressort. Her behandles de under et, og jeg taler derfor også på vegne af Det Radikale Venstres socialordførere. De tre beslutningsforslag omfatter oprettelse af akuthuse, behandlingsplaner og lægesamtaler for stofmisbrugere og udvidelse af ordningen med lægeordineret heroin.

Jeg vil starte med at slå fast, at Det Radikale Venstre har stor sympati for beslutningsforslagenes indhold. Stofmisbrugere hører til nogle af de allermest udsatte i vores samfund. En del af dem har en række forskellige alvorlige problemer samtidig, og vi er af den klare opfattelse, at den hjælp, der bør ydes, bør tage udgangspunkt i den helt særlige situation, som disse mennesker befinder sig i. Ofte vil stofmisbrugere have både økonomiske problemer, sociale problemer og helbredsproblemer af såvel psykisk som somatisk karakter oven i deres stofmisbrug. Hjemløshed, kriminalitet og prostitution er ikke ukendte forhold for misbrugere.

Der vil for en række af stofbrugerne ikke være overskud til andet end den daglige kamp for det næste fix, og det er selvsagt ikke befordrende for at kunne tage imod de behandlingstilbud, der allerede findes. Fordi det er mennesker i en desperat situation, har samfundet et ansvar for at hjælpe disse mennesker på fode igen, ikke bare for den enkeltes skyld, men også for samfundets skyld. Vi ønsker at leve

i et samfund med værdige forhold for alle mennesker, og vi mener, at et samfund skal kendes på, hvordan det behandler sine svageste.

Som nævnt findes der allerede en række tilbud til stofbrugerne. Kommunerne skal tilbyde vederlagsfri lægelig behandling til stofmisbrugere. Det er muligt at få lægeordineret heroin, og derudover er der hen over årene etableret en række tiltag i forbindelse med satspuljeforhandlingerne. Men vi kan gøre det bedre. Regeringspartierne har som en af sine stærkeste prioriteter at gøre en indsats for de mest udsatte, og vi anerkender, at når det gælder gruppen af stofbrugere, er der behov for tilbud, der kommer gruppen i møde på en fordomsfri måde. Regeringen har derfor indført muligheden for at etablere stofindtagelsesrum, så de stofafhængige ikke er henvist til gaden, opgange og baggårde, når de tager deres stof, men kan være et sted, hvor der er varme, lys og hygiejniske forhold. Dermed oplever de forhåbentlig det minimum af værdighed, der måske kan give et lille skub til at tage imod et egentligt behandlingstilbud.

Regeringen har afsat penge til at undersøge de alt for mange nar-kotikadødsfald, så vi kan få mere viden om årsagerne. Det er en viden, der skal hjælpe os til at knække kurven, så stofmisbrug ikke også giver alt for stor risiko for tidlig død. Vi har startet et projekt, hvor stofmisbrugerne kan få udleveret Naloxon, en modgift, der gør, at misbrugerne kan hjælpe hinanden i tilfælde af en overdosis.

Der er en række yderligere tiltag undervejs. Som flere har nævnt, er der i regi af satspuljeforhandlingerne på socialområdet afsat penge til at etablere et akutkrisecenter for stofbrugere, der befinder sig i en akut og truet situation. Derudover har socialministeren fremsat en række forslag med det formål at skabe en helhedsorienteret indsats baseret på evidens om, hvad der virker bedst.

Sundhedsministeren har i sin tale allerede tilkendegivet over for Folketinget, at regeringen er parat til at udvide ordningen med lægeordineret heroin til også at omfatte tabletter, og at regeringen er åben over for yderligere udvidelser, der måtte komme på tale i kølvandet på den kommende evaluering af ordningen. Sundhedsministeren har også sendt klare signaler om, at der bør arbejdes på en mere helhedsorienteret indsats omfattende flere forskellige elementer, som vil blive fremlagt i forbindelse med satspuljeforhandlingerne i 2013. Det kan bl.a. omfatte en styrkelse af behandlingstilbuddene.

Radikale Venstre bakker selvsagt op om ministrenes tiltag, og vi ser frem til forårets drøftelser med Folketingets partier, da denne debat og de bagvedliggende beslutningsforslag vækker forhåbning om, at vi i fællesskab kan forpligte hinanden til at lette vilkår og adgang til behandling for samfundets mest udsatte grupper, også når det handler om at finde den finansiering, som det altid er vores lod at anvise. Uden økonomiske midler er det meget lidt, der er muligt, og der er i den nuværende regerings levetid afsat en del midler til området allerede.

Men når det handler om de allermest udsatte, er midler den nødvendige, men ikke den tilstrækkelige forudsætning. Vi må erkende, at disse mennesker kan være fanget i helt umenneskelige livsvilkår, og at den hjælp, der er behov for, ofte også omfatter helt banale fornødenheder. Det kræver en indsats, der ikke bare er helhedsorienteret, men også fordomsfri. Hvis et samlet Folketing kan stå sammen om det, kan vi forhåbentlig nå nye resultater for en gruppe mennesker i en meget svær situation.

Radikale Venstre ser frem til de videre drøftelser, og vi håber, at det vil være muligt at nå til enighed om en fælles beretning i udvalget.

Kl. 18:37

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Der er ingen spørgsmål. Så er det fru Özlem Sara Cekic.

Kl. 18:37

(Ordfører)

Özlem Sara Cekic (SF):

Tak. I dag skal vi behandle de her tre rigtig gode forslag fra Konserervative, som er enormt konstruktive og meget virkelighedsnære.

Jeg tror, at der er en bred enighed her i Folketingssalen om, at det er meget, meget – for faktisk at sige det ligeud – deprimerende med de dødstal, vi ser for vores allermest udsatte borgere. Og når jeg ser på, hvordan forholdene er i dag, får jeg bare lige lyst til at understrege – for nu er der rigtig mange, der har sagt, at det sejler med den der 14-dagesgaranti, og at der er rigtig mange kommuner, 5 pct., der ikke lever op til den – at jeg synes, at man nogle gange fra Christiansborgs side også rigtig gerne må anerkende, når der er nogle, der faktisk prøver at gøre et rigtig godt stykke arbejde.

Der er ingen tvivl om, at de mennesker, der arbejder med stofmisbrugere, i den grad er nogle ildsjæle, som hver evig eneste dag prøver at se, om de ikke kan gøre en forskel. Jeg var ude at besøge fixerummet i København, hvor der i løbet af en aften kommer flere hundrede mennesker ind og ud, og den måde, de bliver mødt derinde på med ligeværdighed, men også med en faglig viden, får en til at tænke: Respekt for den måde, man møder mennesker på.

I mange år har debatten om stofmisbrugere desværre været meget moraliserende, meget med løftet pegefinger, frem for at vi bygger vores behandling på viden. Derfor synes jeg, det er fantastisk at se alle de her gode tiltag, som ligesom kommer i gang nu. Nogle af dem har vi lavet i fællesskab, og andre har vi indgået aftale med Enhedslisten om. Jeg får bare lige lyst til at nævne nogle af dem.

F.eks. kommer man til at evaluere kommunalreformen for at se, hvad det er for nogle problemstillinger, der blev skabt med kommunalreformen. En af de største problemstillinger på socialområdet er efter min mening, at borgerne faktisk falder ned mellem stolene. Og den evaluering skal så vise, hvad vi skal gøre fremadrettet.

Vi fik også indført anonym stofbehandling, som ikke var muligt før, sundhedsrum med inddragelse af stoffer – det, vi i folkemunde kalder for fixerum – en ordning med lægeordineret heroin, som der også er ret bred enighed om at vi skal udvide. Jamen når man hører om alle de her ting, tænker man: Jamen er det ikke nok? Nej, det er ikke nok. Så længe vi har et dødstal, der er så højt; så længe mennesker falder ned mellem stolene; så længe der er 40 pct. af de børn, vi anbringer, som kommer fra misbrugshjem, så er det ikke godt nok.

Derfor synes jeg, det er rigtig interessant at se på, hvad vi i fællesskab kan blive enige om fremadrettet. Der håber jeg, at vi kan blive ved med at insistere på, at den lovgivning, vi laver herfra, skal insistere på en retssikkerhed, der gør, at de her borgere ikke bliver diskrimineret, at de har de samme rettigheder som alle andre, og at de også bliver behandlet ligeværdigt ude i det virkelige liv.

Derfor håber jeg, at vi kan være enige om den her beretning, vi kan lave i fællesskab, og så fremadrettet prøve at kigge på, hvordan vi kan rette alle de fejl og alle de systemsvigt, også Christiansborgsvigt, der har været gennem årene, så vi i fællesskab kan være med til at gøre en forskel for vores allermest udsatte grupper i Danmark.

Kl. 18:41

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er et spørgsmål. Hr. Tom Behnke.

Kl. 18:41

Tom Behnke (KF):

Ordførerens tale giver mig anledning til at understrege, at der selvfølgelig er kommuner, der gør det godt, at der er kommuner, der gør det rigtig godt. Men det er jo ikke dem, vi er sat i verden for at gøre noget for. Det er jo der, hvor det ikke fungerer, at vi skal prøve at gøre en forskel og prøve at gøre det bedre. Så til dem, der gør det

godt derude: Bliv ved med det, bare hold fast. Men der er jo mange steder, hvor det halter.

Men det, jeg egentlig vil spørge ind til, vedrører, at der bliver sagt, at rigtig mange kommuner lever op til den her 14-dages-behandlingsgaranti. Men er det ikke rigtigt, at behandling i den sammenhæng de fleste steder betyder, at når der er gået 14 dage, så kommer man til en samtale af ½ times varighed og får derefter at vide, at man skal komme igen om 1 uge eller om 14 dage, og at det bliver ved nogle gange, indtil man er blevet enige om, hvad det er for en behandling, der skal sættes i værk? Så det er jo ikke, fordi man kommer i behandling inden for 14 dage.

Kl. 18:42

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Ordføreren.

Kl. 18:42

Özlem Sara Cekic (SF):

Grunden til, at jeg lige fik lyst til at sige det der med kommunerne, er, at jeg synes, at vi nogle gange er rigtig gode til at nævne de områder, hvor det ikke går godt. Det skal vi selvfølgelig også, men vi skal også anerkende dem, der gør et rigtig godt stykke arbejde.

Hr. Tom Behnke har fuldstændig ret i, at behandlingen kun sker på det sociale område, altså ikke i forhold til det sundhedsmæssige. Altså, jeg har arbejdet med stofmisbrugere på gadeplan, og det er jo ikke en nyhed; det har vi jo vidst i mange, mange år. Jeg er da rigtig glad for, at hr. Tom Behnke nu også kan se, at det faktisk er en ret diskriminerende lovgivning – det mener jeg personligt – som vi på alle måder skal gøre hvad vi kan for at rette op på.

Der er 14 dages behandlingsgaranti, men alle dem, der arbejder med den her gruppe af borgere, ved godt, at man ikke kan give sådan et visitkort og sige: Kom om 14 dage. Altså, det er her og nu, og det er derfor, at man skal gøre, hvad man kan for at prøve at finde et andet behandlingstilbud til dem, som motiverer dem dér, hvor de er, frem for at sige: Nu må du gå tilbage og få en henvisning, og så kan du se, om du ikke lige kan komme tilbage. Altså, det fungerer ikke. Det kan godt være, at det fungerer for langt de fleste patienter, men jeg mener, at vores sundhedssystem godt kan prøve at have en differentiering, i forhold til hvad det er for en gruppe patienter, vi snakker om.

Kl. 18:43

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det fru Stine Brix, Enhedslisten, som ordfører.

Kl. 18:43

(Ordfører)

Stine Brix (EL):

Jeg vil gerne starte med at sige tak til Det Konservative Folkeparti for at tage initiativ til de her beslutningsforslag og for at samle op på nogle af de spørgsmål, som jeg tror at vi kan mødes omkring her i Folketinget, så vi forhåbentlig fælles kan bringe behandlingsmulighederne for stofmisbrugere videre og forbedre dem.

Jeg kommer til at tænke på, når vi har den her debat, at ud over, at fixerum, synes jeg, var en rigtig, rigtig god ting for det, det er i sig selv, fordi det er med til at forbedre vilkårene for stofmisbrugerne, tror jeg faktisk også, at det er rigtig godt for den debat, vi har i det hele taget om stofområdet. Det lader til, at det, at den debat nu er afsluttet, og at vi nu har fixerummene, gør, at vi kan komme videre og måske lægge nogle af de her ideologiske synspunkter lidt bag os og kigge på, hvad det rent faktisk er, der skal til for at forbedre vilkårene, og det synes jeg er positivt.

Derudover har jeg også lyst til at sige, at jeg synes, at det er rigtig vigtigt, at vi også husker at hæve os lidt over de her konkrete for-

slag. Der er rigtig, rigtig mange initiativer i gang. Mange af dem har været nævnt heroppe fra talerstolen, både fra satspuljen og også i kredsen af regeringen sammen med Enhedslisten. Der er virkelig mange initiativer i gang på det her område. Kommunerne har også nogle ting i gang.

Jeg tror, at det ville være rigtig givtigt, hvis vi fik en samlet handlingsplan på det her område, som kunne beskrive sammenhængen mellem de mange forskellige initiativer, der er i gang, og se på, hvor der er nogle mangler og nogle huller. Jeg synes også, at det er vigtigt, at man i en sådan handlingsplan eller i det hele taget i en samlet politik på det her område tager fat i nogle af de grupper, som også har et stofmisbrug, men som jo ikke er den gruppe, som vi taler om her, altså nogle af de stofmisbrugsgrupper, som f.eks. har et weekendmisbrug, eller nogle af dem, som misbruger hash. Der er jo forskellige typer af stofmisbrug, som nogle gange bliver lidt overset i debatten om dem, som er meget synlige i gadebilledet på Vesterbro eller i nogle af de andre store byer. Så mit indspark til debatten, inden jeg går ind i de egentlige forslag, vil være en opfordring til, at vi får lavet en samlet handlingsplan på området, som bredt set kommer rundt omkring stofmisbrug.

Så til de tre konkrete forslag fra Det Konservative Folkeparti. Vi synes fra Enhedslistens side, at de alle tre er interessante.

Til det første om akuthuse er der flere, der har peget på, at det allerede har været oppe i regi af satspuljekredsen. Jeg vil også tilføje, at der på det område også sker nogle interessante ting i Københavns Kommune, hvor man her fra den 1. januar etablerer behandlingspraktik, som er meget af det samme, hvor man umiddelbart kan komme ind og få et tilbud, og målgruppen, som jeg læser det, er også den samme, altså især de stofmisbrugere, som er blandt de mest kaotiske, og de kan komme til. Jeg tror, at det er vigtigt, at vi får inddraget de erfaringer, som der allerede nu er, inden man begynder at designe et nyt bud på sådan et akuttilbud til stofmisbrugerne. Så intentionen synes jeg er rigtig, rigtig god, men som forslaget ligger her, vil vi ikke stemme for det, men vi vil meget gerne arbejde videre med det i udvalget i regi af den beretning, der har været omtalt.

Så går jeg til de to andre forslag. Det første er, at man udvider behandlingsgarantien til også at gælde på det sundhedsfaglige område, konkret at man har ret til en lægesamtale inden for 3 dage. Det synes vi er rigtig godt, og det kan vi godt støtte. Jeg vil bare tilføje, at jeg synes, at behandlingsgarantien sådan set lige så godt kunne have som sigte at have skadesreducerende formål. Uden at det nødvendigvis behøver at være et succeskriterie, at man skal igennem afvæning, så kan jeg sagtens se et formål med, at man får en lægefaglig samtale med henblik på at få reduceret skaderne af ens misbrug.

Så er der det sidste forslag om lægeordineret heroin og om at udvide den ordning til både at gælde flere administrationsmåder og også til at overveje muligheden for at udvide med kokain og selvfølgelig også at udvide, sådan at flere kan få adgang til ordningen. Det kan vi til fulde støtte, det har vi selv talt for flere gange.

Så med de ord vil jeg gerne sige tak igen til De Konservative for at holde fast i, at det her er en debat, vi langt fra er færdige med. Jeg synes, at der med det forslag, der er på bordet, bliver slået nogle rigtig, rigtig gode takter an.

Kl. 18:48

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så går vi til hr. Joachim B. Olsen som ordfører for Liberal Alliance.

Kl. 18:49

(Ordfører)

Joachim B. Olsen (LA):

Vi behandler i dag tre beslutningsforslag sammen, B 1, B 16 og B 24. Vi synes, det er nogle gode initiativer, som Det Konservative Folkeparti har taget, og vi er helt enige i, at der er brug for en ind-

sats, som reducerer skaderne af stofmisbrug. I det hele taget synes vi, at der måske bør tænkes en lille smule ud af boksen ud fra den betragtning, at det, når man ser på den indsats, der er gjort over de sidste 40-50 år i forhold til at bekæmpe stoffer, må siges at have været en helt enorm fiasko. Så det er måske på tide, at man begynder at tænke lidt ud af boksen.

Når det så er sagt, kan vi støtte både B 1, B 16 og B 24. Vi er også enige i, at det vil være fornuftigt at finde finansieringen gennem satspuljen. Så det er jo en glædens dag, at man kan stå her og støtte nogle beslutningsforslag, som De Konservative er kommet med, og det er altså det, der er virkeligheden. Tak.

Kl. 18:50

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren. Så er det ordføreren for forslagsstillerne, hr. Tom Behnke fra De Konservative.

Kl. 18:50

(Ordfører for forslagsstillerne)

Tom Behnke (KF):

Tak for det og tak for en rigtig god debat. Jeg sidder jo indimellem og får den tanke, at jeg i virkeligheden godt kunne ønske mig – og man må gerne komme med ønsker, når det snart er jul – at alle ordførere, naturligvis på frivillig basis, fik den mulighed, jeg fik, nemlig at få lov til at følge to hjemløse stofmisbrugere i 24 timer. Så kommer man ud og oplever, hvad det egentlig er, der sker, oplever, hvor stor forskellighed der er, hvor store de forskellige behov er, hvad de forskellige årsager er til, at man er nået dertil, hvor man er nået, hvad det er, der skal til for at komme videre, hvad det er, der skal til for at komme ud af sit misbrug. Det er en myriade af forskelligheder, og derfor er der ikke en standardløsning, der bare passer, og som vi kan vedtage i Folketinget og så sige: Så, nu har vi vedtaget det, nu er det bare at rette ind til højre. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre, for det er langt, langt mere komplekst, end den her debat har nået at komme rundt om. Jeg synes også, der har været nogle misforståelser, hvor jeg netop sad og tænkte: Det kunne være godt, hvis alle ordførerne fik den mulighed for at komme ud og opleve det på allernærmeste hold. Jeg vil ikke sige på egen krop, for det ønsker jeg ikke for nogen, men i hvert fald at man kan være til stede så længe, at man når at se, hvad det er.

Det, der gør sig gældende, er, at stofmisbrugere er udsatte. De er utrolig udsatte på alle mulige måder, og rigtig mange af dem er også hjemløse, fordi det kaotiske misbrug gør, at de mister evnen til at fastholde en bolig, de får ikke betalt huslejen, de bliver smidt ud, de bliver hjemløse. Det er virkeligheden for rigtig, rigtig mange af de her misbrugere. Det er også rigtig, rigtig svært at komme ud af det misbrug, man er i. Man skal huske på, at de fleste, hvis ikke alle stofmisbrugere, jo altså har en grund til, at de er havnet der, hvor de er havnet. Nogle har selvfølgelig eksperimenteret med nogle ting, blevet grebet af en afhængighed og kommet længere og længere ud, men mange har også en selvvalgt grund til at være der, f.eks. at der har været problemer i deres liv eller tidligere i deres liv, der er så voldsomme, at de er nødt til at dæmpe de smerter, som de selv giver udtryk for de har på krop og sjæl. Derfor er det at skulle ud af sit misbrug jo ikke bare det, at man kommer ud af misbruget og så skal starte en ny tilværelse, det er en konfrontation med alt det, man har dæmpet med de narkotiske stoffer, for pludselig kommer den virkelighed tilbage, og den skal man også forholde sig til. Det er det, der gør, at mange misbrugere er meget tilbageholdende med det og har svært ved at finde lige præcis den motivation, der skal til for at komme ud af misbruget, altså fordi det er på to måder en virkelighed, man skal ud at møde, når man kommer ud af sit misbrug. Så den motivation er der sjældent, og når den er der, er den der kun kortvarigt.

Det er derfor, det er så utrolig vigtigt, at vi griber chancen, når misbrugerene kommer og siger: Nu er jeg motiveret, nu er jeg klar til

at gå i behandling. Så skal vi tage imod, så skal vi gribe den chance. Det, jeg oplevede, var et behandlingssystem, der havde den holdning: Nåh jo, jo, men de fleste af dem springer jo fra undervejs, så vi venter lige for at se, om de nu også mener, at de er motiverede. Uden sammenligning i øvrigt tænkte jeg på: Gad vide, hvordan det ville gå, hvis private erhvervsdrivende i deres butikker havde den holdning til kunderne. Tag f.eks. bilbranchen – vi kender da alle sammen det, at man går ind i adskillige bilforretninger, man kigger på biler, man prøvekører biler, man gør alt muligt andet, og på et eller andet tidspunkt beslutter man sig for, hvilken model det skal være. Det er jo de færreste kunder, der går ind og siger: Jeg vil gerne have den der model, jeg vil have den leveret i rød farve og helst i morgen tidlig kl. 10. Det er sjældent, det sker. Men har vi automobilforhandlere, der siger til kunderne: Vi ved godt, at det kun er 1 ud af 20, der køber en bil, så ud af min butik, væk, kom ikke ind her? Nej, det har vi da ikke. Vi skal da gribe chancen, når den er der, og vi skal sørge for at tage dem ind, for det er den første forudsætning for, at misbrugerne kommer ud af deres misbrug, altså at vi tager imod og sørger for, at de kommer videre.

I dag kan vi konstatere, at behandlingssystemet og behandlingsgarantien ikke fungerer godt nok. Jeg troede sådan set, at mange af de tiltag, jeg gjorde i 1990'erne, og behandlingsgarantien, vi gennemførte i 00'erne, rent faktisk virkede derude, men da jeg kom tilbage efter at have været væk fra området et stykke tid, opdagede jeg, at det faktisk er værre, end det var tidligere. Det er ikke godt, når Folketinget vedtager en lang række regler og love og bestemmelser, og resultatet så er, at det bliver værre. Så bliver man nødt til at sætte sig ned og tænke over tingene, og det gjorde jeg også. Der var hele den diskussion om fixerum, den skal vi ikke tage igen i dag, men det var det, der gjorde et indtryk, på mig, så jeg sagde: Nej, det må vi også kunne gøre bedre. Derfor overvejede jeg det og fandt frem til at lave de her tre beslutningsforslag, som rækker videre, og som tager fat om alle de problemer, der er i den her forbindelse, og sørger for at samle alle op, der er motiverede til at gå i behandling.

Kl. 18:55

Det, jeg oplevede, da jeg sammen med to stofmisbrugere var nede i det, der hedder Rådgivningscenter Vest, i Københavns Kommune i februar måned i år, var, at man blev mødt med mistro; man blev mødt med lukkede døre; man fik at vide, at man kunne komme igen senere, for man skulle lige bevise, at man var motiveret. Og på spørgsmålet om, hvad der så sker, når man kommer igen og stadig væk er motiveret, er svaret, at så bliver der lavet en aftale om, at så skal man komme igen 14 dage senere. Det er ikke en måde at behandle mennesker på, der i den grad har kæmpestore problemer og behov for hjælp, hvilket ministeren også selv sagde.

Det er et meget trægt og meget langsomt system, og det er ikke den stakkels medarbejder, der sad der, man skal kritisere, for han gør jo bare det, han får besked på. Det er jo systemet, det er ledelsen, det er måden, man i den kommunale sektor betragter stofmisbrugere på, som er så ganske utrolig forfærdelig. Det er en forfærdelig arrogance. Og det, som jeg hørte flere stofmisbrugere give udtryk for, var, at det faktisk er meget nemmere at være stiknarkoman og hjemløs, end det er at komme igennem til behandlingssystemet. Tænk sig, at det skal være sådan. Tænk sig, at de, der kommer igennem nåleøjet, kun er de stærkeste af de stærke stofmisbrugere. Alle andre er bare overladt til sig selv. Det synes jeg vi skal gøre bedre.

Det første, der er væsentligt at få slået fast, er: Hvad er problemet i forbindelse med misbrug? Hvad er det egentlig for nogle problemer, vi ønsker at løse, når vi taler misbrugere og misbrug? For det første er det jo misbrugernes helbred og det, at der er alt for mange, der dør af at tage en overdosis; de dør også på andre måder, men det er typisk af en overdosis. Og deres helbredstilstand er ganske elendig. Det er det første væsentlige, vi skal forholde os til.

Det næste er, at narkotika er ulovligt, og det synes vi fra konservativ side at det fortsat skal være, men det betyder jo også, at narkotika er meget dyrt. Det gør, at man altså ikke kan finansiere det på andre måde end ved at lave noget kriminalitet eller på anden måde skaffe ekstra penge – rigtig mange penge. Så der er meget følgekriminalitet i form af indbrud, røverier, tyverier osv. osv. Det går ud over i tusindvis af mennesker hver eneste dag, at der er stofmisbrugere, der skal skaffe penge til deres eget forbrug. Der er også nogle, der handler med narkotika for på den måde at skaffe finansiering til deres eget forbrug, men det er jo også kriminelt.

Når man så har skaffet de her penge, går man ud på det illegale marked til dødens købmænd, og så køber man stoffer af meget, meget tvivlsom kvalitet. De er ofte urene, møgbeskidte og fyldt med alle mulige tilsætningsstoffer, bare for at det skal fylde noget mere, og man ved i øvrigt ikke, hvilken styrke det, man køber, har. Og resultatet er, at misbrugerne bliver syge, de bliver dårlige, og i værste fald tager de en overdosis, og det dør man af.

Det er det, vi skal have gjort noget ved, og det er de problemstillinger, man skal prøve at fokusere på. Og alle de her tre problemstillinger tager man ikke hånd om, når vi taler om fixerummene. Det var jo derfor, jeg gerne ville videre end det – ikke for at genåbne den debat, for den kan vi tage en anden dag, men jeg ville gerne videre og prøve at komme med nogle forslag, der løser alle tre udfordringer. Og det gør de tre beslutningsforslag her.

For mig som konservativ er det utrolig vigtigt, at vi hjælper dem, der har brug for hjælp her i samfundet. Og her er altså en gruppe, nemlig stofmisbrugerne, som i høj grad har brug for vores hjælp. Derfor er det godt, at vi har haft en god debat i dag, hvor vi har koncentreret os om det her, og hvor der er en positiv vilje til, at vi skal komme videre.

Det første forslag er B 1 om akuthuse. Forslaget er, at de skal være statsfinansierede og statsdrevne. For de erfaringer, jeg har gjort mig i forhold til behandlingsgaranti, er nemlig, at det fungerer udmærket i landets fængsler, som er statsfinansierede og statsdrevne, hvorimod det i de fleste kommuner halter, og der, hvor det fungerer inden for tidsfristerne, er det så som så med, hvad det egentlig er for en behandling, man tilbyder. Derfor bør akuthusene være statsfinansierede. Men et akuthus er ikke et behandlingssted, det er bare indgangen til hele behandlingssystemet, altså et sted, hvor man kommer hen, banker på, og så går døren op.

Vi har foreslået, at det ene kunne ligge i København og det andet i Aarhus, men det er egentlig ligegyldigt, hvor man bor henne i landet, for hvis man bevæger sig hen til et akuthus og banker på og er stofmisbruger, så går døren op, og man kommer ind, og så er man i gang med et forløb.

Der er fagligt personale til stede, man kan få en seng at sove i, man kan få noget mad at spise, og man kan med det samme komme i gang med substitutionsmedicin, altså metadon eller andet, sådan at man får dæmpet abstinenserne og man ikke behøver at styrte ud for at skaffe nye stoffer. Så man kan faktisk blive der, så der kommer ro på. Og så kan der komme en hurtig afklaring i samarbejde med misbrugeren – i *samarbejde* med misbrugeren – som der også står i lovgivningen i dag, men det kniber i dag i rigtig mange kommuner med at forstå, at samarbejde betyder, at man skal være enige om, hvad der skal ske.

Man kan tilgodesee de individuelle behov, og man kan finde den rigtige løsning, og så er det videre ud til det rigtige tilbud. Og det rigtige tilbud kan være mange forskellige ting. Der kan være nogle, der har behov for i en længere periode at være på metadon f.eks. Det er ikke, fordi det er specielt sundt, men det kan godt være, at det for nogle er det rigtige. Og det kan være, at det for nogle i en periode bliver nødvendigt at få noget lægeordineret heroin, indtil man ligesom kan komme videre.

Der er mange, mange forskellige ting, der kan være det rigtige for den enkelte. Det vigtige er, at vi kommer videre, og at vi får løst de tre udfordringer, de tre problemer, som jeg nævnte før. Og det skal i øvrigt være sådan, som jeg også sagde, at uanset hvor man bor, eller om man er hjemløs, skal man have adgang til et akuthus. Det er det vigtige. Det, som man har gjort, og som jeg ikke er imod – jeg er faktisk for – er, at man har givet nogle penge til Kongens Ø og nogle projekter der. Det er udmærket, men igen er det sådan, at man skal visiteres til det. Det er lidt bøvl, og det er kun én behandlingsform. Den kan være udmærket for nogle, men bestemt ikke for alle.

Kl. 19:00

Det andet beslutningsforslag, B 16, handler om dem, der ikke bevæger sig hen til et af de her akuthuse, vi har i beslutningsforslag B 1. Det er for dem, der bor et andet sted i landet og ikke lige vil bevæge sig til enten Aarhus eller København, men går hen på det lokale misbrugscenter eller til kommunen i øvrigt og siger, at man godt kunne tænke sig at komme ud af sit misbrug.

Så mener vi ikke, man skal vente 14 dage. Så mener vi, at man inden for 3 dage skal tilses af en læge, der har de faglige kvalifikationer til at vide, hvad det vil sige at være misbruger, og hvad der skal til. Allerede der skal der gives en fagligt kvalificeret behandling og rådgivning, så man kan komme i gang med at få set på misbrugerens helbred, finde ud af, hvilke behov der er, om der måske skal gives noget substitutionsmedicin i form af metadon eller lignende. Det er vigtigt at komme i gang med det, så der kommer ro på.

Allerede der er vi faktisk i gang med behandlingen, for så er der ro på, så man kan komme videre med alle de her samtaler, der skal være, man kan finde ud af, hvilken behandling der er den rigtige, og hvordan man kan komme i gang med den. Når først man har været der, er det altså også meget nemmere for det sociale system at arbejde videre med, hvad det er for et behandlingstilbud, der er det rigtige, for nu er der faktisk en lægefaglig vurdering af personen. Lægefagligt har man også fundet ud af, hvad der skal ske fremadrettet. Man ved, om der er nogle hensyn, der skal tages osv. Det er også meget nemmere at fastholde motivationen hos misbrugeren, indtil egentlig behandling kan starte, hvis det er sådan, at man får tilgodeset de basale behov, man har, f.eks. for substitutionsmedicin. Det er noget af det, der kan virke. Jeg kan forstå, at regeringen bakker op og siger, at regeringen er enig i det. Det er jeg glad for. Så er vi jo allerede på rette spor med det forslag i hvert fald.

Det sidste afsnit forslag, som er B 24, og som handler om lægeordineret heroin til hårdt belastede misbrugere, er noget, vi selv var med til at indføre i sin tid. Jeg er den dag i dag ked af, at man lavede så stramme begrænsninger af indtagelsesmetoden og af, hvor mange der kunne få lov at komme med, men vi startede jo trods alt der for lige at prøve det af og se, hvordan det virker. Nu har vi prøvet det, og nu kommer der en evaluering. Jeg er bare lidt utålmodigt anlagt. Jeg har været ude at se, at der faktisk er behov for, at vi kommer videre lidt hurtigt, i og med at regeringen er enig med De Konservative i, at det her faktisk er noget af det, vi skal tage fat i og komme videre med.

For det første skal vi se på, at man ikke behøver at være stiknarkoman for at komme ind i programmet. Det er jo lidt tosset. Hvis man tager heroin på en anden måde, ryger det eller sniffer det, hvorfor skulle man så accelerere til at være stiknarkoman for at få lov til at komme ind? Det giver ikke nogen mening. Det, der er det vigtige, er, at man indtager det på stedet under kontrol, så man ikke render ud og handler det til højre og venstre og køber alt mulig andet. Det er vores betingelser for det her. Men vi vil gerne udvide det, så indtagelsesformen kan være mere varieret, og vi vil også gerne udvide antallet af misbrugere, der kan komme ind i det her, altså afsætte flere penge til at udvide kapaciteten.

For det andet var vi ikke selv hundrede procent sikre på, at vi skal udvide det til at omfatte kokain. Men jeg tror, det er rigtigt, og

jeg tror, det er nødvendigt, for hvis vi vil løse de tre problemer, jeg nævnte før, altså følgekriminaliteten, det illegale marked og sundhedstilstanden og de alt for mange dødsfald, tror jeg, vi skal se virkeligheden i øjnene og konstatere, at – det var i hvert fald, hvad jeg hørte – over halvdelen af dem, der render nede i gaden og er stofmisbrugere, er på kokain. Det vil sige, at hvis ikke vi får kokainen med, er vi alligevel ikke nået i mål, uanset hvor meget vi gør ved heroinbehandling. Så når vi ikke målet, som vi gerne vil. Så det håber jeg sker, og jeg ved, at regeringen arbejder videre med at få en vurdering af, om der er nogle fordele ved det her. Det kan også være, der er nogle ulemper, og dem hører vi også meget gerne om.

Afslutningsvis vil jeg takke for en rigtig positiv behandling af forslagene her. Det kører i den rigtige retning, og jeg kan garantere de ordførere, der har været inde på, om De Konservative nu vil fastholde, at det vil vi. Det her er et område, jeg har brændt for siden 1990, så jeg har tænkt mig at blive ved med at arbejde på det her. Jeg var væk fra det i en årrække og kom tilbage og opdagede, hvad tilstanden var. Det understreger bare, at der er behov for at holde fast. Det har jeg tænkt mig at gøre, for det ligger mig meget på sinde at gøre noget for de borgere her i samfundet, der i den grad har brug for hjælp. Det har misbrugerne.

Tak til regeringen, for at man har, skal vi kalde det, adopteret to af mine forslag. Eller hvem kom først med ideen? Lad det ligge. Det, der er det vigtige, er, at vi i fællesskab kommer videre og får gjort noget. Der er også enighed om, at der er et behov for at få styrket den her indsats. Den vil vi gerne bakke op om. Jeg kan forstå, at der er basis for at lave en beretning om de tre beslutningsforslag, i stedet for at vi skal til en anden behandling og stemme om det. Det er også det der med, at regeringen ikke stemmer for oppositionens forslag og sådan noget. Det er jo en virkelighed, man skal forholde sig til, når vi nu taler om at forholde os til virkeligheden.

Jeg tror, at det, vi skal gøre nu, er at tage os god tid til udvalgsbehandlingen. Jeg har selv en række spørgsmål, jeg gerne vil have afklaret. Så lad os nå frem til, at vi kan lave en fælles beretning, hvori vi bliver enige om, at det er i den her retning, vi vil bevæge os. Så må vi finde ud af, hvor hurtigt vi skal køre, hvilket gear vi skal køre i, og hvilken farve bil vi skal køre i, men vi er i hvert fald enige om, hvorhen vi gerne vil. Vi vil alle gerne gøre det bedre for vores stofmisbrugere, og det er jeg glad for. Tak for en god debat.

Kl. 19:05

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Tak til ordføreren.

Der er ikke flere, der har bedt om ordet. Dermed er forhandlingen sluttet.

Jeg foreslår, at forslaget til folketingsbeslutning henvises til Sundheds- og Forebyggelsesudvalget. Hvis ingen gør indsigelse, betragter jeg det som vedtaget.

Det er vedtaget.

Kl. 19:06

Meddelelser fra formanden

Den fg. formand (Bent Bøgsted):

Der er ikke mere at foretage i dette møde.

Folketingets næste møde afholdes i morgen, onsdag den 12. december 2012, kl. 13.00.

Jeg henviser til den dagsorden, der fremgår af Folketingets hjemmeside.

Mødet er hævet. (Kl. 19:06).
